Gib

Šolsko leto 2015/2016 Letnik 18 - številka 1-2 Cena: 1,50 €

70 let Gimnazije Brežice

Ob informativnem dnevu

Intervju z gospo Danijelo Peterkovič // Na izmenjavi v Italiji // Naše športnice - maturantke // Nagrada na mednarodnem filmskem festivalu // V spomin

GiB – glasilo dijakov
Gimnazije Brežice,
šolsko leto 2015/2016
številka 1–2
letnik 18

ŠTEVILKO SO UREDILI
Kaja, Patricija, Lara,Katja, Anamarija ...

SODELAVCI
Zlata Hribenik, prof., Zdenka Grubič, prof.

MENTORICI IN LEKTORICI
Bernardka Ravnikar, prof., Judita Marolt, prof.

ODGOVORNA UREDNICA
Bernardka Ravnikar, prof.

GLAVNI UREDNICI
Kaja Nakani, 4. b, in Patricija Kelhar, 3. d

RAČUNALNIŠKO OBLIKOVANJE
mag. Gregor Horžen

ZADNJA STRAN
David Duhanič, 3. a

TISK
Delo d.o.o., Dunajska 5, Ljubljana, Tiskarsko središče

Kazalo

V objemu primorske burje 4
Kriza jezika 5
Brežiški gimnazijci osvojili Dunaj 6
Pohod po kraljestvu Zlatoroga 7
Ciao, ragazzi! 9
Muzikal Cvetje v jeseni 12
Recital francoske poezije pri Pleteršniku 13
Tabor NadGIBko 14
Jesen na Malti 15
Gumbki iz vrtca Mavrica Brežice na obisku 16
Svetovni dan spomina na žrtve nacističnega holokavsta 16
Vsako težavo poskušam rešiti s smehom 17
Ko pride slovo 18
POEZIJA 19
Ponovno snidenje ob Savici 21
Kavbojski klobuk 22
Erasmus+ Artventures 23
Izdelovanje novoletnih aranžmajev in voščilnic na OŠ Ane Gale v Sevnici 24
Obisk v Domu upokojencev Brežice 24
Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni 25
Dijaki 2. letnika osvojili zlato priznanje iz znanja angleščine 25
Razpis za najboljši scenarij 25
V spomin 26
Lesk jesenskega sonca je za nekaj trenutkov pojenjal 27
Navijaštvo nam predstavlja sprostitev 28
Jesenski kros 29
Ekipno prvenstvo v atletiki za srednje šole 29
Vabilo ravnatelja 37
Organizacija šole 38
Program gimnazija 40
Dragi devetošolec, draga devetošolka! 42
Delo z nadarjenimi dijaki na Gimnaziji Brežice 44
Knjižnica Gimnazije Brežice 45
Aktiv slovenščine 46
Pisanje eseja 47
Aktiv matematike 48
Pouk fizike na Gimnaziji Brežice 49
Aktiv naravoslovja 49
Aktiv družboslovja 52
Gibko TV 53
Aktiv tujih jezikov 54
Predmet likovna umetnost na Gimnaziji Brežice 55
Glasba je del človekovega življenja 56
Aktiv ekonomskih predmetov in informatike 57
Aktiv športne vzgoje 58
Gimnazijski hodniki na prepihu desetletij 60
Križanka 62
Sudoku 63

V objemu primorske burje..4

Pohod po kraljestvu Zlatoroga.....7

Ciao, ragazzi!.....9

Vsako težavo poskušam rešiti s smehom.....17

70. obletnica Gimnazije Brežice.....32

Predstavitev šole.....37

Dragi bralci!

Dragi bralci!

Prvo ocenjevalno obdobje smo lepo preživeli. Zaznamovali so ga številni pomembni dogodki, med katerimi moram posebej izpostaviti slovesnost ob visokem jubileju naše gimnazije, ki že **sedemdeset let** v svoje klopi sprejema nadobudne mlade učenjake. Naši šoli želimo še veliko uspešnih let in polnih razredov.

V GIB-u lahko izveste, kaj se dogaja na naši gimnaziji, kaj so ustvarili naši dijaki in dijakinje in kaj vam želijo sporočiti. S prvo (dvojno) letošnjo številko vas vabimo ne le k prebiranju, temveč tudi k sodelovanju pri nastajanju novih številk našega časopisa.

Drage devetošolke, dragi devetošolci!

Prav dobro se še spomnim, kako sem nekoč, prav tako kot sedaj vi, držala v roki GIB, revijo Gimnazije Brežice, in jo z zanimanjem prebirala. Takrat sem se spraševala, kaj vse počnejo na šoli, v katero se bom vpisala … Sedaj pa kot urednica revije premišljujem, kaj od vsega, kar počnemo, bi vam pokazali, da bi kar najbolje predstavili našo šolo. Preberite naše pisne izdelke, novičke ter druge prispevke, v katerih najdete odgovore na vprašanja, ki se vam porajajo.

Uredništvo GIB-a vam želi prijetno branje naše (in upamo, da drugo leto tudi vaše) revije.

Kaja

V objemu primorske burje

Prekmurje, Gorenjska, Koroška in Trst. Pa imamo za seboj že vse štiri srednješolske ekskurzije. In ker so si do sedaj vse zaslužile svoje mesto v GIB-u, res ne bi bilo prav, da bi bila ta izpuščena.

Torej, 30. 9. 2015 smo se dijaki brežiške gimnazije odpravili proti Trstu. (Vem, da je to precej klišejski začetek poročila, vendar gre za podatek, ki ga je pač treba omeniti.)
Če odštejemo bencinske črpalke, smo se prvič ustavili pri pomolu San Carlo. Kdor je zjutraj mislil, da je v Brežicah mrzlo, se je lahko že takoj prepričal o svoji zmoti ter se o njej prepričeval še ves dan. (Ja, primorska burja je pač nekaj, česar nismo navajeni.) Na »molu San Carlo« smo obudili spomin na pesnika Dragotina Ketteja z recitiranjem njegovih pesmi, katerih besede so se, v že prej omenjeni burji, izgubile. Izkoristili smo še priložnost za razredno fotografijo, na kateri pa, zaradi razdelitve po IP-jih, del razreda manjka. Vendar ste tako ali tako (že iz prejšnjih številk GIB-a) lahko prepričani o naši fotogeničnosti. ☺

Z novimi pričeskami rokovskih zvezdnikov smo si ogledovali Trst. Po fotografiranju z Joyceovim kipom smo se ustavili tudi v novi slovenski knjigarni, kjer smo dobili nekaj informacij, da smo si lažje predstavljali pomen slovenske knjige in položaj naše manjšine. Na knjižnih policah pa se je našlo tudi veliko zanimive otroške literature, ki se je še spominjamo iz »časa naše mladosti«.

Pot smo nadaljevali … po poti. (Kdo bi si mislil, kaj?☺) Vendar ni bila kar neka pot, ampak pot Rainerja Marie Rilkeja, zato se je spodobilo, da smo nekaj besed namenili tudi njemu. Kraj je z geografskega, slovenističnega in zgodovinskega vidika izjemen, saj se nam je zraven navdihujoče, mirne okolice in vonja po morskem zraku prav kmalu odprl prelep razgled na dvorec Devin.

Ogledali smo si tudi izvir reke Timave, kjer naj bi, Lepa Vida prala plenice (Prešernova jih je prala ob morju) in se odpeljali proti Kosovelovi domačiji. Tam nam je gospa Dragica Sosič, ki skrbi za zapuščino Kosovelovih, lepo predstavila življenje družine in Srečkovo umetniško pot, marsikoga pa je navdušil lično urejen vrt, poln cvetja.

Zvečer pa smo ugotovili, da imamo v prtljažniku, na dnu avtobusa, tudi Vikijeve sendviče, na katere smo skoraj pozabili. Po malici smo se odpeljali proti domu. Seveda smo tudi tokrat pridno rešili delovne liste, ki jih bomo lahko priložili tistim iz nižjih letnikov in imeli lep spomin na srednješolske ekskurzije.

Kaja Nakani, 4. b

Kriza jezika

(Komentar)

Pogosto se dogaja, da se mladi med seboj pogovarjamo v tujih jezikih, ker se nam to preprosto zdi kul. Mnogokrat sem, predvsem od mlajših, celo slišala, da jim slovenski jezik ni všeč in da jim je vseeno, če bi slovenska beseda zamrla in bi morali govoriti v kakem drugem jeziku. To je lahko reči, ko svobodno živiš znotraj meja svoje domovine, ko pa bi se znašli v drugačni situaciji, bi bilo mnogim žal za tako mišljenje.

S šolo smo obiskali Slovence v Italiji, ki se borijo za svoj jezik in nasprotujejo asimilaciji. Predstavljajte si, da bi živeli v tujem mestu, kjer bi bivali tudi vaši prijatelji in družina, in vas bi bilo strah v javnosti govoriti z njimi v svojem maternem jeziku. Nikoli ne bi vedeli, kdaj vas bodo zaradi tega obsojali ali vam to celo prepovedali. To se je v zgodovini že dogajalo, vendar menim, da česa takega v sodobnem svetu ne bi smelo biti. Torej, bi lahko živeli v takih pogojih? Bi se vdali in sprejeli novo kulturo in jezik ali bi vztrajali? Kakor koli ste odgovorili na to vprašanje, verjamem, da bi vsi s spoštovanjem gledali na tiste, ki bi kljub pritiskom uporabljali svoj jezik. Prav zaradi tega lahko ponosno povem, da sem srečala nekaj takih ljudi v Trstu ob obisku novoodprte slovenske knjigarne, ki je lep dokaz, da s plemenitimi cilji lahko veliko dosežemo.

Upam, da vas bo moj članek spomnil na to, kako majhni smo in kako hitro lahko zaradi kakšnih dogodkov tudi mi ostanemo brez države, ter predvsem na to, da moramo materni jezik ohranjati in ga imeti radi. Bodimo ponosni na slovenščino in se ne podrejajmo pritiskom drugih narodov.

Špela Žveglič, 4. c

Trst

Visoke zgradbe z dušo staro

v tem novem svetu zde se izgubljene,

zgodovina teče skoz' njih vene.

Kipi, že izmučeni od dolgih let,

stoletja tukaj so bledeli, bdeli,

tiho spremljali, kako se svet

spreminjal je, ljudje umirali, živeli.

Burja morje kodra, tuli čez pomol,

stavbe pa kot vedno le molčijo,

svojo zgodbo nemo govorijo.

Lana Škof, 4. c

Sidro

Nežni valovi rahljali so morsko gladino,
peščeno dno vodo je skalilo,
ko dvignili iz globin so sidro.

Ob ladji je viselo,
na pot se je podalo,
zraven mogočnega morja
o snegu, cvetočih travnikih
sidro je sanjalo.
Z vsakim novim valom
se sol globlje je zažrla v železo staro,
brez leska, neskončnega objema vode sinje
je sidro ostalo.

Nežni valovi rahljali so morsko gladino …
Nihče ne vpraša, kaj na obali je ostalo,
ko ladja drsi po vodi.

Kaja Nakani, 4. b

Brežiški gimnazijci osvojili Dunaj

Dijaki Gimnazije Brežice smo se maja spraševali o tem, kaj si ljudje predstavljajo pod pojmoma »osebna svoboda« ter »herojstvo«. Kot vemo, sta oba pojma zelo široka in relativna. Na inovativen način smo želeli prikazati, da je nekaterim osebna svoboda samoumevna, drugi pa se morajo zanjo boriti. Ustvarili smo kratki film, v katerem smo predstavili različne poglede na svobodo. Zdelo se nam je, da smo bili kos izzivu, hkrati pa smo želeli še dodatno potrditev. Prijavili smo se na natečaj pod pokroviteljstvom OZN na Dunaju »This human world«. Izmed več kot 90 filmov iz različnih evropskih držav so naš film z naslovom Freedom? uvrstili v ožji izbor in nas povabili na zaključno prireditev na Dunaj.

Že to, da smo se lahko odpravili v glavno mesto Avstrije, nam je veliko pomenilo. Ogledali smo si božično okrašeni Dunaj ter se še isti večer odpravili na podelitev nagrad. Mednarodna strokovna komisija je našemu filmu dodelila 3. nagrado. Nepričakovano smo se na prireditvi srečali z gospo Aljo Brinovec, univ. dipl. pol., nekdanjo dijakinjo naše gimnazije, ki je strokovna sodelavka pri Stalnem predstavništvu RS pri OZN na Dunaju. Poleg drugih govornikov nam je tudi ona namenila spodbudne besede. S sodelovanjem pri tem projektu smo se veliko naučili, pomeni pa nam tudi odskočno desko za nadaljnje izzive.

Eva Cvelbar, Jakob Nečemer, Maja Levak, Katja Škoda,
Žana Florjanič Baronik, Amadej Petan

Pohod po kraljestvu Zlatoroga

»V tretjem letniku vas čaka naporna planinska tura. Dva dni boste pohajkovali po naših čudovitih Julijskih Alpah.« To in podobne stvari smo poslušali že od prvega letnika naprej. V ponedeljek, 21. septembra, pa se je naša najhujša nočna mora končno začela. Polni pričakovanja smo zasedli sedeže na avtobusu in se s kepo v želodcu odpravili proti Gorenjski. Nekateri so še malo zadremali, medtem ko so drugi že na veliko stokali, čeprav hriba še sploh niso videli.

Že navsezgodaj je bilo sončno in najvišji slovenski vrh se je videl od daleč. Vendar pa Triglav ni bil naš cilj, morda bo kdaj drugič. Za nekaj minut smo obiskali naše zahodne sosede Italijane, nato pa se vrnili na slovensko stran in po manjši prometni nezgodi (odpadlo je avtobusno ogledalo) smo kmalu prispeli v dolino Lepene, našo začetno pozicijo. Za lažjo pot smo se še okrepili z malico, nato pa vzeli pot pod noge in se pognali v hrib. Pot se je strmo vila skoraj do našega cilja, Doma pri Krnskih jezerih, kjer smo se nastanili. Najpogumnejši so nadaljevali pot na Krn, ostali pa smo sončno popoldne izkoristili za obisk bližnjega Krnskega jezera. To je bilo idilično mesto za dve ali tri fotografije, kakšen »sebek« in morda celo novo »profilko« za socialno omrežje Facebook. Jezero je čudovite zelenkaste barve in vredno ogleda, tako da smo vsi pozabili na naporno pot, ki je bila že za nami, pa tudi tisto, ki nas je še čakala naslednji dan. Znočilo se je in dejstvo, da v koči in njeni okolici ni bilo mobilnega signala, je močno pripomoglo h kakovostnejšemu druženju med sošolci. Jutro je prišlo prehitro in morali smo nadaljevati svojo pot. Naš cilj je bila Komna, nato pa spust v dolino, do Koče pri Savici, kjer so nas čakali avtobusi. Na poti smo se ustavili pri bunkerjih iz prve svetovne vojne, ko je na tem območju potekala soška fronta. Naša najvišja točka je bila na Bogatinskem sedlu, kjer nam je profesor Kuzmin povedal pripovedko o Zlatorogu, ki se je glasila nekako tako:

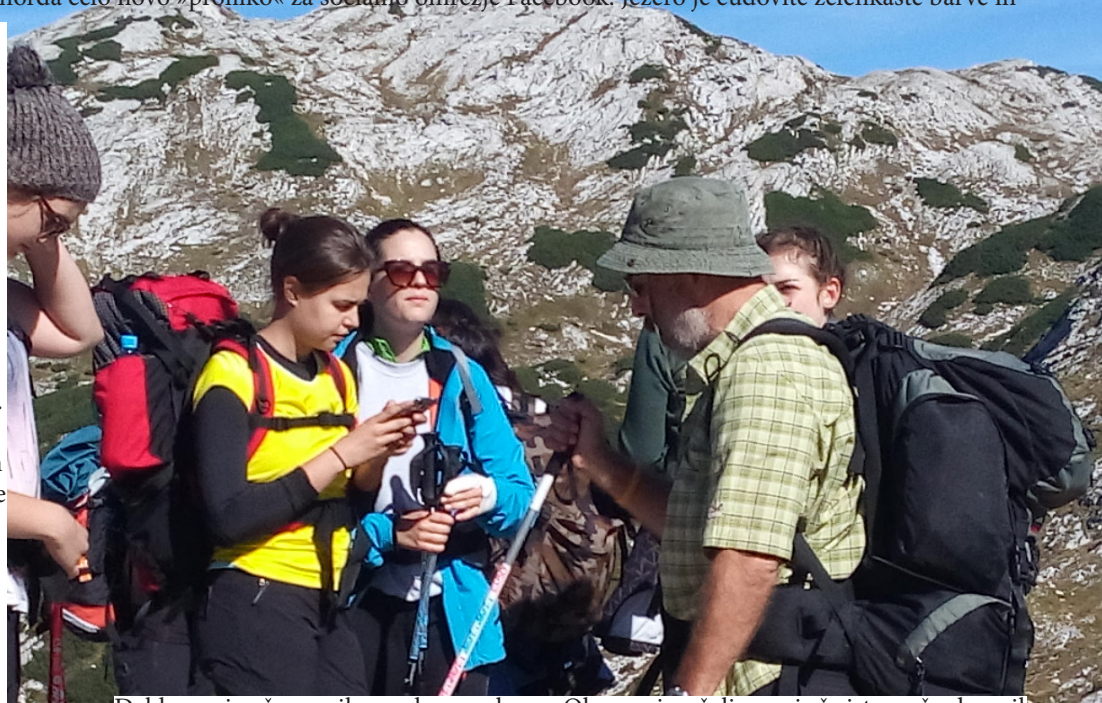

Jezerska dolina in prostrana visokogorska planota Komna sta bili nekoč planinski raj. Tam so bivale bele žene, mila, dobrosrčna bitja. Prikazovale so se tudi v dolini, pomagale siromakom v stiskah in ženam pri porodu. Otroka, ki je prišel na svet v njihovi navzočnosti, so varovale vse življenje. Zahvale za svoja dobra dela si niso želele. Če se je kdo pomotoma ali iz predrznosti približal njihovim bivališčem, so ga kamni in snežni plazovi, nevihte in toča prisilili k vrnitvi v dolino. V gorah so pasle svoje črede, ki jih je vodil velik bel kozel z zlatimi rogovi – Zlatorog. Njegovi rogovi so bili ključ do bogatega skritega zaklada.

Mlad lovec iz doline Trente je rasel v varstvu belih žena. Vzpenjati se je smel na najvišje gore, ne da bi se mu bilo treba bati česar koli. Lepemu dekletu iz doline je nosil šopke gorskih cvetlic in si pridobil njeno ljubezen. Nekega dne pa je zasnubil dekle bogat beneški trgovec, ji podaril zlat nakit in dejal, da bi ji njen lovec moral, če bi jo imel dovolj rad, prinesti Zlatorogov zaklad.

Dekle se ni več zmenilo za ubogega lovca. Obupan in užaljen se je še isto noč odpravil na pot, da bi našel Zlatoroga. Zjutraj ga je zagledal na visoki skali, streljal nanj, toda pozabil na njegovo čudežno moč. Iz krvi smrtno ranjene živali so zrasle čudodelne triglavske rože.

Umirajoči Zlatorog je eno použil in v trenutku mu je povrnila veliko življenjsko moč. Zdirjal je proti lovcu in ta je prestrašen in oslepljen od sijaja zlatih rogov omahnil v prepad. Narasla Soča je njegovo truplo prinesla v dolino. V rokah je držal šopek triglavskih rož.

Zlatorog je v sveti jezi razdejal svoj gorski paradiž in za vedno izginil. Z njim so odšle tudi bele žene. Njegov zaklad pa je ostal skrit v gorah pod Triglavom.

(vir: http://www.julijske-alpe.com/slovensko/zlatorog.php)

Ustavili smo se še na Komni, potem pa se spustili v dolino, uživali ob pogledu na Bohinjsko jezero in prisluhnili šumu slapa Savice. Zagledali smo avtobuse, zato smo se utrujeni in z bolečimi nogami hitro odpravili proti njim, toda bili smo žalostni, saj smo se zavedeli, da je konec tega lepega planinskega izleta. Na poti domov smo obujali spomine na minula dneva in prišli do sklepa, da le ni bilo tako hudo, kot so nas strašili, da bo. V spominu nam namreč ne bodo ostale žuljave noge, ampak pravljične podobe naših Alp in prijetno druženje.

Patricija Kelhar, 3. d

VTISI DIJAKOV:

- Izlet na Komno je bil pričakovano naporna, ampak lepa izkušnja. To je bil moj prvi pohod v Alpe in ni mi žal, da sem šla, saj je bila družba zelo prijetna in sama narava prelepa. Še bi šla na podoben izlet.

- Zanimiva in naporna izkušnja ne bo všeč tistim, ki se radi ustavijo v naravi, saj so nas naši dragi profesorji neprestano preganjali, da nismo mogli uživati v lepoti narave. Če ne želiš, da te kdo po nesreči pohodi in padeš v prepad, moraš hitro dalje.

- Bolj kot iščem navdih za čustveno izlitje doživetij na papir (lepo vas prosim, kdo pa še piše na papir, torej telefonski ekranček), bolj se mi zdi, da včasih bolj „vžge“ dobra stara kmečka preprostost kot vse visoko gramatizirane, slogovno izoblikovane in umetnostno izpopolnjene metafore, komparacije ali preostale retorične figure. Skratka, dan pred izletom: „Mamaaa!! Si čulaaa?? Nekam fejst na visoko gremo. 2000 m+. To je skor tko ko Kilimandžaro. A mi napišeš opravičilo? Mislim, da se me loteva ena čisto specifična smrtonosna bolezen in ne morem dihat tok zlo redkega zraka.“ Dan po izletu: „Mamaaa!! Veš, kak je blo dobr? Gremo še enkrat!!“ Kdo bi si mislil, da lahko pomanjkanje telefonskega signala povzroči tako medsebojno povezanost, vztrajnost pa takšen ponos nase. Če smo povsem iskreni, tudi žulje, vendar je izkušnja tako nepozabna in edinstvena, da jo je greh zamuditi. Konec koncev sem le prebolela smrtonosno bolezen.

- Na Komni sem preživela res zabavna (in rahlo premražena) dneva. Že sama misel na to, da ne bo pouka, me je veselila in na pot sem se odpravila z veliko navdušenja, čeprav sama nisem športni tip. S sošolci in profesorji smo skupaj preživeli zabaven čas, vse je bilo malce bolj sproščeno kot sicer. Ob prihodu domov so nas že pošteno bolele noge, ampak planinsko turo bomo ohranili v lepem spominu.

- Izlet je bil rahlo naporen, a zelo zabaven. Najbolj so mi bili všeč vsi lepi razgledi, vojaški bunkerji in razni ostanki vojne, ki vsepovsod ležijo nedotaknjeni že toliko let. Dom na Krnu pa je poskrbel za udobno prenočišče in dobro hrano.

- Nisem pričakovala, da bom na pohodu dejansko uživala. Vreme je bilo krasno, prav tako vzdušje, nahrbtniki pa so bili sicer rahlo pretežki, a nič za to. Skratka, super športna dneva.

- Na Komni smo se imeli super! Hoja ni bila preveč naporna in je hitro minila, saj smo se s sošolci ves čas pogovarjali. Veliko smo se družili in se povezali tudi z drugimi razredi. Najbolj očarana sem bila nad Krnskim jezerom, kjer smo za spomin posneli mnogo fotografij. Želim si še več takih izletov!

- Pohod na Komno je bil naporen, a je bil ves trud poplačan na vrhu. Uživala sem v svežem zraku in lepi naravi. Mogoče se bom še kdaj podala na to pot.

- Lepa, ne preveč zahtevna pot po slovenskih hribih je bila prijetna izkušnja, samo nizke temperature mi niso bile najbolj povšeči. Zagotovo pa je bilo prijetno preživeti kar dva dni skupaj s svojimi prijatelji.

Ciao, ragazzi!

(Živijo, fantje in dekleta!)

Nova doživetja, pica, pršut, mocarela, čakanje, nova prijateljstva, dolga vožnja, zabava, testenine, zmeda, solze sreče, dež, ples, »lubčkanje«, italijanska angleščina … Vse to so stvari, ki se mi podijo po možganih, ko pomislim na izmenjavo Slovenija-Italija 2015.

V ponedeljek, 19. 10., okoli četrte ure zjutraj smo se dijaki 3. c in sedem dijakov iz drugih oddelkov tretjega letnika s tremi profesorji odpravili proti Italiji, natančneje v mestece Dentecane.
Naša pot se je pričela v Brežicah, nadaljevala proti Krškemu, Sevnici, Ljubljani, Gorici, mimo Benetk, Padove, Bologne, Firenc in Rima v pokrajino Kampanijo, mimo Neaplja in Avellina. Na cilj smo prišli nekaj minut čez sedmo uro zvečer, ko je naš avtobus ustavil pred klasično gimnazijo Pietradefusi, ter se rahlo živčni in polni pričakovanj prvič srečali s svojimi gostitelji, njihovimi starši in profesorji. Nato smo se precej utrujeni od dolge vožnje odpravili vsak na »svoj dom«, kjer sta nas čakali obilna večerja (obilna - taka kot pri nas na silvestrovo) in postelja, ki se ti po sedemnajstih urah v avtobusu zdi »totalno« razkošje.☺

Vsak naslednji dan smo se ob 8.30 zbrali v šoli, nato pa sledili programu, ki so ga za nas pripravili Italijani. V torek dopoldne smo se najprej drug drugemu predstavili z referati, ki smo jih pripravili, nato pa še skupaj zaplesali, seveda ob melodijah harmonike. Sledil je sprejem na občini Pietradefusi, kjer nas je pozdravil njihov župan.

Po kosilu smo se odpravili v bližnje večje mesto Benevento, kjer smo si ogledali cerkev sv. Sofije, ki je uvrščena na seznam Unescove svetovne dediščine, in mogočen slavolok, eden izmed najbolj ohranjenih rimskih objektov v Kampaniji.

V sredo smo obiskali slavne Pompeje, kjer smo si ogledali mestne ulice, terme, tržnico, forum in ogromno drugih zanimivosti v tem

rimskem mestu. Popoldne pa so nas naši gostitelji odpeljali še v nakupovalni center, ki se, ne boste verjeli, le malo razlikuje od slovenskega. ☺

V četrtek nam je vreme prekrižalo načrte, zato smo se namesto na Vezuv odpravili ogledat dvorec v Caserti. To je bila kraljeva palača, ki so jo v 18. stoletju dali zgraditi Burboni (takratni kralji neapeljskega kraljestva) po zgledu dvorca v Versaju. Namesto sprehoda ob obali mesta Vietri sul Mare pa smo se spet sprehajali po trgovskem središču.

V petek dopoldne smo se po dolgem poslavljanju in obljubah, da se čez leto dni vidimo v Sloveniji, odpravili na avtobus in se odpeljali iz mesta Dentecane. Želeli smo si le še, da bi se povzpeli na Vezuv, vendar nam je vreme tudi tokrat prekrižalo načrte. Zaradi močnega vetra nas niso spustili na vrh tega mogočnega vulkana, zato smo nabrali nekaj »kamenčkov« za spomin, si ogledali prelep Neapeljski zaliv in se odpravili proti domu.

Mislim, da bo večini ta del izmenjave ostal v lepem spominu, saj je bila to res super izkušnja. Naučili smo se nekaj italijanskih besed, začeli ceniti stvari, ki so se nam do sedaj zdele samoumevne (šolska telovadnica) ali celo odvečne (profesorji, ki zahtevajo red in disciplino

☺), ter spoznali drugačno kulturo. Rada bi še omenila, da nas je drugačnost v tem kratkem obdobju večkrat presenetila, kljub temu da nas je naš razrednik že prej opozarjal nanjo. Vprašalne povedi »Kaj pa sedaj delamo?, Zakaj čakamo?, Kaj se dogaja?, Kam gremo?« so nas spremljale na vsakem koraku. Ja, res je, zmede in čakanja se nikakor nismo mogli znebiti. ☺ Vseeno pa smo preživeli zares čudovit teden. Med nami in dijaki iz Italije so se spletle prijateljske vezi, zato se našega naslednjega srečanja v Sloveniji že zelo veselimo.

Mirjam Kerin, 3. c

MNENJA DIJAKOV O IZMENJAVI

- »Dobra hrana, zanimivi ljudje in slabo vreme. Te tri stvari mi bodo najbolj ostale v spominu.«

- »Najboljši način za spoznavanje tuje kulture so po mojem mnenju ravno izmenjave, saj si popolnoma obdan s to kulturo. Bivala sem v res čudoviti, zelo gostoljubni, odprti in topli družini, tako da njihovo slabo znanje angleščine in moje neznanje italijanščine nista bila ovira. Z veseljem bi naše bivanje v Italiji podaljšala, samo z malo manj natrpanim urnikom, da bi imela še več priložnosti za spoznavanje ljudi in običajev. Kljub naporni vožnji sem se imela zelo lepo.«

- »Zelo zanimiva izkušnja. Videli smo popolnoma drugačno kulturo in način življenja, ki ga sploh nismo navajeni. Spoznali smo izjemno gostoljubne ljudi in raznoliko hrano. Zanimiv, italijansko brezskrben teden.«

- »Novo doživetje in izkušnja, ki je ne moreš doživeti z branjem knjig. Spoznanje načina življenja ljudi, ki veliko energije vlagajo v zabavo, samostalnik »stres« pa ne obstaja v njihovem besednjaku. Nevsakdanje in vsekakor zapomnljivo.«

- »Enotedensko potepanje po Italiji je bilo zame polno presenečenj. Šele tu sem spoznala, da so si nekateri narodi precej kulturno raznoliki. Hitra vožnja z avtomobilom po podeželski cesti, brez varnostnega pasu, mi je vsakič pognala adrenalin po krvi. Izkazovanje bratstva med italijanskimi dijaki je bilo v popolnem nasprotju z našimi navadami. Sicer nam vreme ni bilo ravno naklonjeno in nam je okrnilo ogled znamenitosti.«

- »Bila je zelo zanimiva izkušnja, saj smo spoznali Italijo in njene prebivalce ter njihov način življenja. Izmenjava je bila zelo dobrodošel oddih od šole, testov in spraševanj, vendar ne verjamem, da bi tako lahko živel dlje časa, saj sem po enem tednu že pogrešal slovenski vsakdan. Predvidevam, da nisem edini.«

- »Teden odlične kulinarike, nepozabnih doživetij in ogromno vadbe trebušnih mišic. Mnogo neprecenljivih trenutkov, preživetih brez kančka časovne obremenjenosti. Rečem lahko le, da Italijani znajo živeti!«

- »Izmenjava mi bo za vedno ostala v lepem spominu. V tednu dni sem doživela vsa možna čustva, od strahu pred novim, tujim, pa vse do veselja ob druženju z novimi prijatelji. Italija me je večkrat pustila brez besed, naj so bili to starodavni Pompeji, prekrasen razgled z Vezuva ali pa neurejena stranišča in čakanje ter stalna zmeda (v vsej svoji zgodovini se nisem izgubila tolikokrat kot v tem tednu). Kljub začetni otopelosti sem zadnji dan na avtobus sedla razočarana nad minljivostjo, saj so se med nami spletla nevidna prijateljstva. Vse do prelepe pokrajine Toskane sem zrla skozi okno, v mislih pa obujala objeme, pozdrave ter solze slovesa. Se vidimo čez eno leto!«

- »Prav zagotovo smo vsi občutili, da na jugu Italije ura bije počasneje kot pri nas. Naučili smo se, da pol osmih pomeni dvajset do desetih ali še kasneje. V osebnem avtomobilu se brez težav pelje sedem ljudi hkrati, prometnih pravil se ne upošteva in varnostni pas je za njih neznanka. Avto pa tudi marsikje odpelje, ko je le polovica osebe v njem.«

- »Mozoljasta koža zaradi pice, špageti mi lezejo iz ušes, s sladoledom v roki in vrečo mocarele za domov.«

- »Še posebej sem uživala na njihovem avtobusu, kjer smo peli ob spremljavi kitare, še nikoli nisem srečala tako sproščenih ljudi.«

- »Zelo pozitivna izkušnja. Spoznala sem, kako zelo smo si prebivalci sosednjih držav različni, imamo edinstveno kulturo in drugačne vrednote.«

- »Izmenjava v Italiji je bila zanimiva izkušnja že zaradi tega, ker sem bil v tej državi prvič. Sicer mi ni bila všeč celotna organizacija, ker ni vse potekalo po načrtu in smo preveč čakali. Pri družinah je bilo na trenutke precej nenavadno zaradi jezikovne pregrade, saj večina staršev ni znala angleškega jezika. Zelo utrujajoča je bila tudi 15-urna vožnja.«

- »Italijani niso bili, kot sem si jih predstavljal. Vsi pravijo, da so zelo družabni ljudje, odprti. Takšnih je bilo samo nekaj. Ostali so se po večini držali svoje skupine in so se pogovarjali z nami le, če smo pogovor začeli sami. Imel sem tudi priložnost obiskati njihov pouk. S profesorji imajo precej drugačen odnos kot v Sloveniji. Ni pretiranega spoštovanja, do njih se obnašajo kot do sovrstnikov in pouk poteka zelo moteno.«

- »Izmenjava z Italijo je bila predvsem zanimiva izkušnja. Težko sem se privadil na drugačen ritem vsakdanjika, ki ga je otežilo slabo znanje angleščine naših gostiteljev.«

- »Posebno doživetje drugih ljudi z drugačno kulturo.«

- »Na izmenjavi v Italiji mi je bilo zelo lepo. Zelo sta mi všeč odprtost in prijaznost Italijanov, presenetilo me je, da so se v samo enem tednu med nami in gostitelji stkale prijateljske vezi. Ni pa mi bila všeč italijanska neobremenjenost s časom, kajti sama zelo nerada zamujam, kar pa je njihova vsakdanja navada.«

- »Italijani so topli ter prijazni in počutili smo se dobrodošli. Če so nastopile kakršne koli težave, so bili takoj pripravljeni pomagati. Čez dan smo bolj malo jedli, a smo to vsekakor nadoknadili zvečer. Le čas ni njihov zaveznik, saj smo venomer zamujali, ne glede na del dneva.«

- »Popoldne smo šli v Benevento. Dogovorili smo se, da se dobimo na trgu petnajst minut do šestih. Šli smo na kavo in takrat sva bili le dve Slovenki med samimi Italijani. Ko je bila ura šest, se ena izmed Italijank oglasi: ‚O, malo smo pozni. Pa saj ni važno! ´Vsi smo se zasmejali in posedeli še za 10 minut. Prav nič čudno ni, da Italijani (statistično gledano) živijo dlje kot Slovenci. Prav nič jih ne skrbi za dogovorjeni čas, večina si tudi s šolo preveč ne beli glave.«

- »V Italiji je bilo nepozabno. Neverjetno, koliko izkušenj lahko dobiš z izmenjavo. Spoznaš novo kulturo, ljudi in njihove značilnosti, prav tako pa izkusiš njihove jedi. Začuda se tudi odlično znajdejo v neredu in neorganiziranosti. Čeprav nam je vreme malce ponagajalo, smo videli nekaj znamenitosti južne Italije in spoznali njihov način življenja.«

- »Spoznali smo južni del Italije, si ogledali nekaj znamenitosti, poizkusili jedi in izvedeli veliko o njihovih »počasnih« navadah. Teden ni minil, ne da bi se dobro spoznali z drugimi dijaki. Sicer nam vreme ni bilo naklonjeno, vsi pa se lahko strinjamo, da smo iz izkušnje pridobili več kakor le suhoparno znanje.«

- »Odprti ljudje, veliko objemov, smeha, „polomljene angleščine," obilne italijanske kuhinje (vključno z antipasto, primo in sekondo). Vse to mi bo ostalo v lepem spominu na deževni teden, preživet na jugu italijanskega „škornja", kjer čas res teče malo bolj počasi in se nobenemu nikamor ne mudi.«

Muzikal Cvetje v jeseni

Vtisi 3. d in 1. d

- Predstava mi je bila zelo všeč. Je ena izmed najboljših, kar sem si jih ogledala. Z veseljem bi si jo ogledala še enkrat. Igralska zasedba je svoje delo opravila zelo dobro. Predvsem me je navdušila igralka Maja Martina Merljak, saj nisem pričakovala, da tako dobro poje.
- Če bi rekel, da je bilo slabo, bi se zlagal.
- Predstava mi je bila izredno všeč, vsi igralci so pokazali veliko pevskih in igralskih sposobnosti. Na zanimiv način so nam približali že‚stokrat videno" slovensko klasiko in kljub temu, da vsi že poznamo njeno vsebino, v nas vseeno vzbudili vznemirjenje, pričakovanje …, nemalokrat pa tudi smeh in solze. Super je bilo! Želim si, da bi si s šolo čim večkrat ogledali podobne predstave.
- Muzikal mi je bil zelo všeč. Nisem pričakovala tako dobre predstave. Igralci so bili zelo dobri. Glasba mi je bila prav tako zelo všeč, predvsem to, da so napisali svoje besedilo in za podlago uporabili znane slovenske pesmi. Odlična in simpatična pevca in igralca glavnih vlog!
- Še preden smo odšli gledat predstavo, sem bila prepričana, da bo res dobra. In že na začetku sem bila tako navdušena, da sem vedela, da se moje mnenje ne bo spremenilo. Prav nasprotno, še bolj sem bila pozitivno presenečena, kot sem mislila. Čeprav je konec žalosten, je bilo vmes tudi veliko humorističnih prizorov. Torej, predstava mi je bila zelo všeč, prav tako pa tudi odlični igralci/pevci.

- Ko sem ugotovila, da v glavni vlogi nastopa Matjaž Robavs, sem se predstave še bolj veselila, saj sem oboževalka Eroike. Za piko na i sem se slikala še z glavnima igralcema. In potem me je Matjaž Robavs vprašal, od kod me pozna, in to me je zelo presenetilo. Namreč pela in plesala sem na Eroikinem koncertu pred petimi leti. To si bom zapomnila za vedno. Torej, domov sem odšla vsa navdušena. Res lepa izkušnja.
- Bilo je zelo zanimivo. Igralska/pevska zasedba je zelo dobro opravila svojo nalogo. Zanimiva in moderna kulisa.
- Od predstave nisem veliko pričakoval. Mislil sem, da bo dolgočasna in nezanimiva, izkazalo pa se je ravno nasprotno. Bila je predvsem smešna, hkrati pa nam je dobro predstavila Tavčarjevo zgodbo. Prej se mi je ta povest zdela nezanimiva, ob tej predstavi pa me je zgodba pritegnila. Najbolj mi je bil všeč hlapec Danijel. Z veseljem bi si muzikal ogledal še enkrat.

http://www.cvetje-v-jeseni.si

- Najbolj všeč mi je bila Meta (njeno igranje in petje). Nekatere pesmi in pevski vložki so bili smešni, drugi pa ganljivi. Zelo čustveno je bil predstavljen tudi konec. Res odlična predstava!
- Muzika mi je bil sicer všeč, motila me je le osnovnošolska publika. Glasba ni bila najbolj po mojem okusu, niti besedila pesmi. Bi pa zelo pohvalila gib in sceno. Od nastopajočih sta po mojih ocenah svoje delo najbolje opravila igralca v vlogi Mete in Danijela.

- Odlična predstava z dobrimi svetlobnimi efekti in zanimivo sceno. Ob gledanju sem maksimalno uživala, še posebej ob poslušanju vrhunskega petja, zelo všeč mi je bilo večglasje. Da so za glavnega igralca izbrali opernega pevca iz vokalne skupine Eroika, je bila odlična poteza, saj je njegov glas skupaj z ostalimi igralci ustvaril odličen ambient harmonije in užitka. Verjetno je ob gledanju predstave marsikdo zajokal, kar ni nenavadno. Glasba, sestavljena iz slovenskih pesmi, se je super dopolnjevala z vsebino in lahko bi jo poslušala venomer. Odlična in kvalitetna predstava mi je vzpodbudila željo, da bi si jo še kdaj ogledala.
- Na začetku se predstave nisem preveč veselil, saj sem se skoraj na vsaki do sedaj dolgočasil, vendar mi je tokrat bilo zelo všeč.
- Predstavo sem si sicer že prej ogledala v malce drugačni igralski zasedbi, a so me tudi drugič presenetile izvirnost, zanimivost in profesionalnost. Scenski učinki so bili odlični in gledalec je zlahka sledil zgodbi. Sicer neprofesionalni igralci oz. pevci so se v svojih vlogah odlično izkazali - interpretirali in prikazali so nam zgodbo, takšno, kakršno nam je – si upam zatrditi – hotel prikazati Tavčar. Marsikoga so na koncu tudi do solz ganili. Priporočljivo za vsakega (ne)ljubitelja gledališča.
- Gledališka predstava me je močno navdušila. Igralci so bili izvrstni tako na igralskem kot na pevskem področju in so zgodbo prikazali še bolje kot v istoimenskem filmu. Glavna igralca sta znala prikazati gledalcem pristna čustva. Tudi scena je veliko pripomogla k vzdušju. Živa glasba pa je le dodala češnjico na torto. Rahlo sem pogrešala glavno filmsko glasbo, zato sem bila vesela, ko sem jo zaslišala ob podoknici. Predstava me je celo prepričala v branje knjige Ivana Tavčarja Cvetje v jeseni, česar filmu ni uspelo. Ogled močno priporočam, saj me je muzikal tako prevzel, da sem ob koncu potočila tudi nekaj solz.

„Muzikal mi je bil všeč, ker je bilo vpletenih veliko ljubezenskih zapletov."

„Predstava mi je bila všeč, saj je bila smešna oz. humorna, a hkrati sta bila zelo lepo prikazana ljubezenska zgodba in to, kaj vse smo za ljubezen pripravljeni narediti.“

„Predstava Cvetje v jeseni je bila odlična! Zelo ganljiva, čustvena, a hkrati smešna, saj je Danijel vse popestril. Igralci so bili hkrati tudi dobri pevci. Po navadi se na predstavah dolgočasim, ta pa mi je bila res zelo všeč, vsi prizori, značaji, besede in vse! Najganljivejši pa je bil konec. Prav gotovo si bom muzikal vsaj še enkrat ogledala.“

„Najbolj mi je ostala v spominu scena, ko se je mestni doktor vrnil na podeželje in Meti pel podoknico. Vsi nastopajoči so peli lepo, zanimivo, tudi igrali so kar dobro.“

„Igralci so bili izjemni, še posebej Danijel. Bilo mi je všeč, da se je vse dogajalo v živo, tudi glasba, ki je po navadi posneta. To je naredilo name še poseben vtis. Z veseljem bi si muzikal ogledala še enkrat. Vse pohvale igralcem!“

„Ob predstavi sem mislil samo na eno osebo.“

„Predstava nam je bila, mislim, da čisto vsem, všeč, saj smo spoznali življenje, ki nam ni blizu. Spoznali smo, kakšna naj bi bila prava ljubezen, življenje na kmetih ter družbene razlike v tistem času.“

„Začetek je bil zanimiv in je pritegnil s plesom in petjem. Zasedba je bila dobra in vsi so lepo peli in dobro igrali. Bilo je v redu, vendar se mi je zdelo predolgo in na koncu so vse pesmi zvenele enako. Všeč mi je bila postavitev scene s slikami, zdi pa se mi, da so kmečko življenje predstavili preveč idilično.“

„Muzikal mi je bil zelo všeč, zato ker v zadnji pesmi pojejo o močni ljubezni, in ko pride Meta na koncu nazaj k Janezu, se mi zdi, da to pomeni, da ona zanj v resnici nikoli ni umrla in da še vedno živi v njegovem srcu.«

„Muzikal nam je prikazal zgodbo, ki govori o resnični ljubezni. Uprizoril nam je življenje kmečke in mestne družbe. Zelo mi je bila všeč pevsko-igralska zasedba.“

Recital francoske poezije pri Pleteršniku

V sredo, 7. 10. 2015, smo dijakinje Gimnazije Brežice sodelovale pri francosko obarvanem literarnem večeru na Pleteršnikovi domačiji v Pišecah. Srečanje je organiziralo Posavsko slavistično društvo.

Predstavile smo se s prevodi francoskih klasikov iz naših šolskih beril in tudi povedale, kaj nas je k branju pritegnilo. Večer je bil zanimiv in poučen. Dve udeleženki literarnega večera sta odlomke prebrali celo v francoščini, tako da smo prisluhnili temu lepemu romanskemu jeziku.

Na koncu so nas v kleti domačije pogostili z bogatimi prigrizki. Na takšnem srečanju sem sodelovala prvič in mi je bilo zelo všeč. Nastopajoči so bili sproščeni in vzdušje je bilo prijetno. Upam, da se bom udeležila še kakšnega podobnega dogodka.

Ker sama obiskujem pouk francoščine na naši šoli, mi je bil večer še toliko zanimivejši in hkrati poučen. Menim, da takšna branja umetniške besede, kjer sodelujejo različni ljubitelji knjig, spodbujajo medgeneracijsko in medkulturno druženje.

Sofija Glaser, 1. b

Tabor NadGIBko

Po štirih letih obiskovanja gimnazije imam za seboj kar nekaj ekskurzij, delavnic in izletov, letos pa sem se prvič udeležila tudi tabora NadGIBko in tega sem zares vesela.

Konec septembra je avtobus z brežiškimi dijaki in profesoricami odpeljal proti Piranu. Na poti so se nam pridružili tudi dijaki iz Trbovelj s svojo profesorico. Skupaj smo zavili v Trst, se popeljali skozi mesto, si ogledali nekaj znamenitosti in se nato nastanili v Fiesi, v CŠOD v Domu Breženka, kjer se je NadGIBko tudi uradno začel.
Na taboru so dva dni potekale delavnice, na katerih smo pridobili nekaj dodatnega znanja različnih šolskih predmetov in dejavnosti v bolj sproščenem okolju. Letos smo dijaki lahko izbirali med **medijsko, kemijsko, biološko, športno, matematično, geološko in kaligrafsko delavnico**. Prvi večer smo za sprostitev in uvod pripravili tudi »šov talentov«, na katerem se je vsaka soba predstavila s svojo točko, na koncu pa smo tudi zaplesali.
Naslednji dan so se delavnice nadaljevale. Kljub ne tako zelo visokim temperaturam so nekateri izkoristili nekaj sončnih žarkov in skočili v morje. Sama sem večino časa preživela v medijski delavnici, dopoldne pa sem obiskala tudi biološko. Ker pa smo sproti zbirali tudi material za naš GIBkoTV, smo pokukali prav v vsako delavnico posebej in udeležence povprašali, kaj počnejo. Zvečer smo se ob morju sprehodili do Pirana. Morski valovi so butali ob stezico, po kateri smo hodili. Kdor je bil pozoren na pot, po kateri smo hodili, in si je v prostem času ogledal piranske ulice, je imel naslednje jutro na orientacijskem pohodu veliko lažjo nalogo. Naša skupina je, z geografskega stališča, to nalogo opravila kar dobro, nekaj točk pa nam je zmanjkalo pri športnem delu naloge, saj smo na cilj prispeli z najdaljšim časom (vendar pa to nikakor ni bila posledica pomanjkanja kondicije, temveč pozornega opazovanja okolice in skrbnega reševanja nalog). ☺
V nedeljo popoldne pa smo se, po vikendu na morskem zraku, vrnili domov. Vsem, ki se tabora še niste udeležili, a boste imeli za to priložnost, ter vsem, ki si želite nadgraditi svoje znanje na katerem izmed področij, ki jih ponuja naša gimnazija, priporočam, da se naslednje leto čim prej prijavite. Kot sem že prej omenila, je del ekipe GIBkoTV ves čas pridno beležil vse, kar smo tam počeli, zato vas vabim tudi, da si na spletni strani Gimnazije Brežice ogledate našo v Fiesi posneto oddajo.

Kaja Nakani, 4. b

Jesen na Malti

V nedeljo, 27. 9. 2015, sva se dijakinji ekonomske gimnazije, Monika Golob in Hana Ćosić, odpravili na dvotedensko prakso v tujini. Izbrali sva si sončno in toplo Malto.

Vse skupaj se je začelo junija s predstavitvijo projekta Erasmus+ profesorice Elene Mlakar z Ekonomske in trgovske šole. Njena predstavitev naju je pritegnila in takoj sva vedeli, da želiva konec septembra in začetek oktobra preživeti na Malti. Pridružili sva se udeležencem iz ETrŠ Brežice.

Iz hladnih italijanskih Benetk smo z letalom odleteli nazaj v poletje. Ob prihodu na Malto smo se nastanili v apartmajih in odšli raziskovat kraj, kjer smo se namestili, Sliemo. V ponedeljek smo odšli v jezikovno agencijo Easy school of languages v Valletto, kjer smo se seznanili s svojimi mentorji. V torek smo začeli z delom.

Monika je dva tedna preživela v knjigarni Marlin Library v Pieti. Njen delodajalec David jo je lepo sprejel in ji prvi dan dodelil naloge. Čas je večinoma preživela za blagajno knjigarne, kjer je pomagala sodelavki Angie, zavijala knjige ali vnašala različne podatke v računalnik. Včasih pa je razvrščala knjige na police in pomagala strankam pri iskanju le-teh.

Jaz pa sem delala v Toursinformation, turistični agenciji v Bugibbi. Vsako jutro sem odšla na avtobus. Prvi dan me je sprejela menedžerka Barbara, delali sva sami. Bila sem njena asistentka. Ukvarjala sem se s prodajo kart za različne izlete po Malti, z izposojo avtomobilov. Pohvalila sta me tako menedžerka kot šef Alda, glede mojih jezikovnih sposobnosti ter iznajdljivosti.

Popoldneve pa sva izkoristili za kopanje in poležavanje na plaži.

Obe sva z izkušnjo zelo zadovoljni, saj sva se naučili veliko stvari, spoznali malteško kulturo in zgodovino. Malta se nama zdi zelo lepa državica in z veseljem se bova še kdaj vrnili.

Hana Ćosić, 4. e

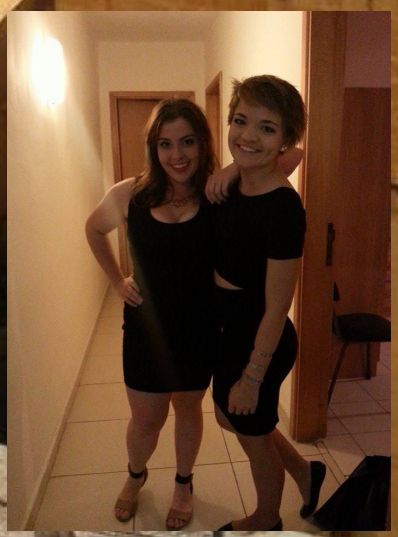

Gumbki iz vrtca Mavrica Brežice na obisku

VRTEC MAVRICA BREŽICE – GUMBKI V ŠPORTNI DVORANI 12. 1. 2016

VTISI OTROK

- Bil mi je všeč trampolin, sem skakal. Blazine tudi. Tudi hodil sem, pa tudi na vrvici sem se gugal. Sem šel na most (gred) pa skočil.
- Bil sem na telovadbi pri Marjanci. Všeč so mi tiste stopnice. Z Matjažem sva šla nazaj domov. Me je babi čakala. Pa smo kekse spekli.
- Bilo mi je luštno. Sem naredila stojo. Gugala sem se, plezala, pa na trampolinu sem bila. Ati ni mogel z mano skakati, ker znam sama. In potem sem plezala na plezalih in se igrala z Jakom. Razdelila sem bonbone, so bili sladki. Pa smo jedli.
- Všeč so mi bile blazine, zato ker sem po njih plezala in telovadila.
- Jaz sem skakala na trampolinu.
- Tati je šel z mano. Pa je imel kratke rokave in jaz tudi. Pa mami, pa Špela. Smo šli k telovadbi. Na vrvici me je gugal tati.
- Blazine so mi bile všeč, sem skakal po blazinah.
- Na blazini sem se kotalila. Žogica mi je bila všeč.
- Meni so bile stopnice všeč. Pa ati je dva trampolina dal. Sem že skakala pa zraven pela.
- Jaz sem pa skakal na trampolinu. Pa plezal po lesenih plezalih. Na vrvici sem se obračal, pa šel dol. Nisem šel na lojtrico, sem se še po blazinah valjal. Jure še ni znal. Preval sem naredil. Igral sem se, tekal po klopcah in skočil na blazino. V tistih luknjicah sem ven lezel. Kdaj se bomo pa spet dogovorili za telovadbo?
- Meni je bil všeč trampolin. In sem skakala po blazinah. In sem šla z mamico domov. Tarik je ostal doma, ker se je učil. Na dekah je vadil kolo.
- Jaz sem se metal po blazinah pa plezal na plezalnici. Vrv je bila še, pa stopnice so bile. Žoga mi je bila všeč, ker sem si jo z mamico podajal.

Svetovni dan spomina na žrtve nacističnega holokavsta

Generalna skupščina Združenih narodov je na svojem zasedanju 1. novembra 2005 proglasila **27. januar** za **svetovni dan spomina na žrtve nacističnega holokavsta**. Hitler je v času svojega vladanja načrtoval pomoriti 12 milijonov Judov. Pri tem sta mu zvesto pomagali njegova vojaška formacija SS in tajna policija – gestapo. Med letoma 1933 in 1945 so v Evropi v več kot 80 koncentracijskih taboriščih pobili 6 do 7 milijonov Judov. Ta množični poboj Judov se imenuje holokavst. Beseda prihaja iz grščine (holokauston) in pomeni »v celoti požgati«. Med žrtvami so bili tudi Slovani, Romi in druge nedolžne marginalne skupine ljudi. 27. januarja leta 1945 je sovjetska Rdeča armada osvobodila največje nacistično taborišče smrti Auschwitz-Birkenau na Poljskem. V njem so v času 2. svetovne vojne umorili okoli 4 milijone ljudi.

»Nedopustno je sprevračanje tragedije holokavsta, ki je brez primere. Moramo se ga spominjati, s sramom in studom, tako dolgo, kot bo obstajal človeški spomin. Samo s pomnjenjem bomo izkazali primerno spoštovanje vsem žrtvam. Milijoni nedolžnih Židov in ostalih manjšin je bilo umorjenih na nepredstavljivo barbarski način. Nikoli ne smemo pozabiti teh mož, žena in otrok ter njihove agonije.« (Iz nagovora generalnega sekretarja ZN Kofija Annana, 27. januar 2006)

Z namenom obeleževanja, spominjanja in opominjanja na enega največjih genocidov v človeški zgodovini smo na Gimnaziji Brežice 27. 1. 2016 pripravili manjšo razstavo o holokavstu. Dijaki so prejeli zgibanke z omenjeno vsebino, prav tako pa smo učitelji zgodovine ta dan svoje ure pouka namenili pogovoru o holokavstu.

Nataša Šekoranja Špiler, prof. zgodovine

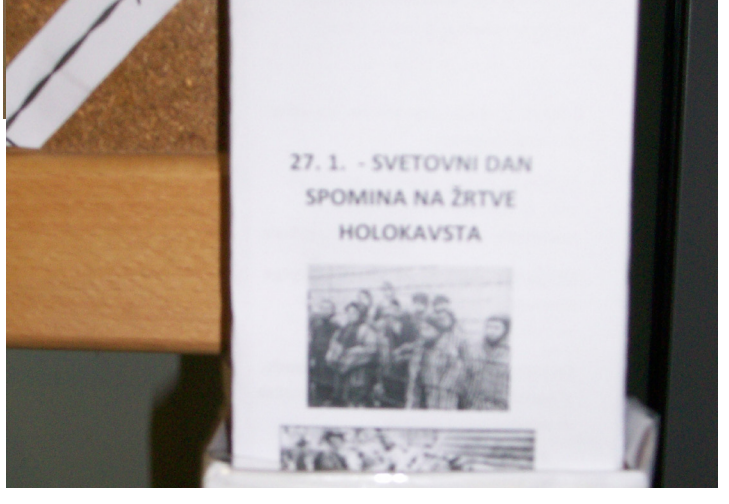

Vsako težavo poskušam rešiti s smehom

Intervju z gospo laborantko Danijelo Peterkovič

Katero srednjo šolo ste obiskovali in ali imate kakšen poseben razlog, zaradi katerega ste se odločili za to šolo? Ali nam lahko zaupate kakšno anekdoto iz srednješolskih let?

Moja srednja šola je bila Rudarski šolski center v Velenju, in sicer elektrotehnična smer jaki tok. Rodila sem se v Slovenj Gradcu in odraščala v Šmartnem. Tam sem hodila v osnovno šolo, ni pa bilo srednje šole, ki bi me posebej zanimala. Na izbiro sem imela ekonomsko, administrativno, trgovsko in zdravstveno šolo, za vpis v gimnazijo pa sem imela za tisti čas preveč štiric. Zelo me je veselilo naravoslovje, še posebej fizika in kemija. Za Rudarski šolski center Velenje pa sem se odločila zaradi štipendije in službe. Imela sem srečo, saj sem takoj dobila štipendijo v podjetju Gorenje servis. Štiri leta sem prejemala štipendijo in tudi služba me je že čakala. Po končani srednji šoli sem tri leta delala v tem servisu, kjer sem kataloško označevala štedilnike. Ker pa sem bila dovolj komunikativna in sem znala dobro povezovati stvari, sem morala po šestih mesecih že izobraževati serviserje iz vse Jugoslavije, pa čeprav sem poznala le bolj teorijo. Toda ko si mlad, res nimaš ovir in si prepričan, da zmoreš vse.

Kakšne spomine imate na srednješolska leta?

To je bil res najlepši čas mladosti. Šolski center je bil poln fantov, kako naj mi ne bi bilo všeč (smeh). Takrat nas je bilo v prvem letniku 36 (od tega pet deklet). Maturiralo pa nas je 14 (od tega dve dekleti). Matematika, fizika in strokovni predmeti so bili zelo težki, zato brez sprotnega dela ni šlo. Nismo imeli napovedanega spraševanja, niti kontrolke niso bile napovedane. Prvi dve leti sem šolo jemala bolj zlahka, toda v tretjem in četrtem letniku sem se zresnila. Tukaj tudi vidim povezavo z našimi dijaki, ki ste v tem času prav tako resnejši.

Ali nama lahko zaupate kakšno zanimivost iz svojih srednješolskih let?

Sem iz generacije šankrokovcev. Ko so ustanavljali to glasbeno skupino, je bilo v njem nekaj mojih sošolcev. Matjaž Ograjevšek in Zvone Hranjec sta potem zapustila Šank Rock in ustanovila ansambel Chateau. Iz moje generacije pa sta tudi glavni pevec Šank Rocka Matjaž Jelen in nekdanji bobnar Aleš Uranjek. Začeli so nastopati po kleteh, prvi koncert na šoli pa je organiziral ravno naš razred.

Kaj vas je v srednješolskih letih bolj veselilo – kemija ali fizika?

Nič od tega, ker me je takrat minilo (smeh). Fizika mi je bila še vedno zanimiva, ker smo imeli zanimivega profesorja. Bil je zelo poseben in duhovit, zato sem uživala, ko nam je predaval, toda učiti se mi res ni dalo.

Kaj vas je pripeljalo v Brežice?

V Brežicah sem imela sorodnike in velikokrat smo obiskali Terme Čatež. Spoznala sem prijatelja, ki je kasneje postal moj mož. Kmalu sva se začela odločati, kje bova živela. Mož je že imel službo v Brežicah, zato sem se prilagodila. V te kraje me je torej pripeljala ljubezen.

Slišali sva, da ste trenirali judo. Kako je prišlo do tega?

Odraščala sem na vasi med samimi fanti in morala sem se naučiti pokazati svoj prav (smeh). Judo sem začela trenirati, ker je učiteljica v osnovni šoli videla, da sem spretna. Tako sem s petimi puncami hodila na treninge in prišla do oranžnega pasu. Treningi so bili zelo pozno in domov smo se vozile z delavskim avtobusom. Moj oče pa se je prav takrat vračal iz službe in je slišal komentarje, češ zakaj so otroci tako pozno zunaj, to je bil razlog, da sem s treningi kmalu zaključila. Te veščine so mi včasih prišle prav v srednji šoli (smeh).

Nama lahko predstavite poklic laborantke? Kaj počnete, ko niste z nami v razredu pri laboratorijskih vajah? Ali ste kdaj imeli kakšno nesrečo s kemikalijami?

V glavnem sem res prisotna pri laboratorijskih vajah. Toda fizika in kemija se delita in takrat se kar velikokrat sprehodim po stopnicah. Po navadi ocenim, pri katerem predmetu me bolj potrebujejo, in tako se tam zadržujem dlje časa. Več dela imam s kemijo, saj skrbim za kemikalije in raztopine. Preverjati moram, če so dobro shranjene v embalaži, rok trajanja, varnostne liste in ostalo. Veliko je steklovine, ki jo je potrebno očistiti. To delo mi zelo olajša pomivalni stroj, še vedno pa je treba določene stvari pomiti ročno.
Nekoč mi je iz ampule pobegnila bromovica, zato imam še zmeraj sledi opeklin.

Bi si želeli več časa preživeti v razredu z dijaki? Ali se današnji dijaki precej razlikujemo od vas in vaših sošolcev v srednješolskih letih?

Mislim, da kar polovico svojega delovnega časa preživim v razredu, z dijaki pa se družim tudi na ekskurzijah, prve letnike pa sprejemam pri vpisu. Današnji dijaki se glede mladosti in zaljubljenosti ne razlikujete od nas. Ljubezen cveti in mladost daje energijo – to je ostalo enako. Je pa res, da ste bolj pod vplivom moderne tehnologije. Tega je bilo v naših časih manj, zato pa smo imeli boljšo socializacijo. Vsak vikend smo imeli plese, hodili smo v diskoteke. Res »se nam je dogajalo« in morali smo se potruditi, da smo imeli čas za šolo. Takrat smo na pošti imeli en telefon za celo vas, in če se je komu kaj zgodilo, so to izvedeli vsi. V bližini pa smo imeli tudi meteorološko postajo, od koder smo dobili različne informacije. Mislim, da je bilo takrat vse bolj pristno, zato mora današnja mladina paziti, saj jim moderna tehnologija res krade čas.

Vedno vas vidimo z nasmehom na obrazu. Kaj vam daje pozitivno energijo, ki jo izžarevate?

V življenju sta mi zelo pomembna sreča in spoštovanje. Pomembno je, da ljudi ne obsojaš in jih sprejemaš takšne, kot so. Vsako težavo poskušam rešiti s smehom. Imam veliko podporo družine in prijateljev in tako se lahko komu zaupam. Vedno se pogovorim in problemov ne zadržujem v sebi. To mi daje moč in energijo v življenju.

Tjaša Traven in Lucija Župevc, 3. c

Ko pride slovo

S sošolkama iz osnovne šole stojim pred gimnazijo. Metuljčki v trebuhu, strah pred neznanim. Gruče fantov in deklet, ki jih ne poznam; med njimi vihrajo gimnazijci in s f-ji žigosajo letošnje „fazane". Množici novih obrazov sledim v telovadnico, kjer s prijateljicama sedemo skupaj in čakamo ravnateljev govor. Gledam profesorje in v glavi mi roji kup vprašanj. Kaj poučuje ona? Ta je gotovo strog! Le kdo bo moj razrednik? Sem ga že videla, le da tega še ne vem? Bom v novem razredu sploh koga poznala? Opazujem neznane obraze in se sprašujem, koga bom že čez nekaj trenutkov lahko klicala „sošolec".

Spomini na prvi šolski dan se zdijo še tako živi in blizu, kakor da bi se zgodili pred tednom dni, ne pa pred štirimi leti. Ko komaj začenjaš svojo gimnazijsko pot, si je težko predstavljati, da bi čas lahko mineval prehitro, ko pa naenkrat zakorakaš v četrti letnik, se ti zdi, da so šla zadnja leta mimo s svetlobno hitrostjo.

Prvi letnik po splošnem prepričanju velja za najtežjega. Pri meni se je izkazalo, da to drži. Počutila sem se kot riba na suhem, sama, izgubljena in negotova. V razredu sem končala z dobro prijateljico iz osnovne šole, poznala sem še dve osebi, in to je bilo vse. Pekel za sramežljivo in nekomunikativno dekle. Če se težko pripraviš do tega, da bi se vključil v družbo, tudi nisi zares del pomembnih razrednih zadev, izmenjav informacij o testih, spraševanjih …

A to so bile težave na družabnem področju. Kaj pa ocene? Te so za večino prvošolcev po navadi hladen tuš. Način ocenjevanja, visoke zahteve pa tudi pouk – vse je bilo drugače. Vsak profesor je svojo učno uro zasnoval po svoje. Ugotovili smo, da so večinoma zelo prijazni, nekateri popolnoma sproščeni, se pa najde tudi kakšen, ki se ga kot prvošolec bojiš, še preden stopi v učilnico.

Ko se nekako pregrizeš skozi prvi letnik, ves vesel, da nisi več najmlajši in najbolj „zelen" na šoli, te čakajo novi izzivi. Kakšen predmet imaš manj, kakšnega izbirnega več, kako enko manj in kakšno petico več. Ugotoviš, kateri predmeti te resnično zanimajo. Okolje in obraze poznaš, veš pa tudi, koliko dela moraš vlagati v učenje. Tudi za tiste najtišje in nedružabne se začnejo lepši dnevi. Nesmiselna želja po velikem krogu prijateljev mine, ko spoznaš eno ali dve pravi osebi, ki jima lahko zaupaš, zato ti je to dovolj. Pa tudi, če se ti to ne zgodi, boš vedno lahko prijatelj vsaj s prijazno želvo ali afriško veverico iz biologije 1.

V tretjem letniku pa ni več šale – zaključne ocene že štejejo pri vpisu na fakulteto, na kar te profesorji gotovo ne pozabijo opominjati. Odločiti se moraš, katera predmeta boš poleg slovenščine, matematike in angleščine še opravljal na maturi. To je prav tako pomembno, saj ti lahko pomaga pridobiti ali izgubiti vpisne točke.

Odgovornosti, oziroma potrebe po njej, torej ni nikoli manjkalo. To pa nikakor ne pomeni, da smo vsa štiri leta le garali. Raziskali smo Prekmurje, Gorenjsko, Koroško in Primorsko, si v sklopu izbirnih vsebin ogledali tuje kraje, obogatili svoje kulturno življenje z obiski gledališča in še marsičim. Kot razred smo se skupaj smejali in skupaj obupavali. To sem opazila, kljub temu da se s svojim razredom nikoli nisem čutila pretirano povezana. A povezava obstaja – dejstvo, da smo vsi postavljeni pred iste izzive, je razredna vez.

Celotno gimnazijsko šolanje nam je nudilo nepozabno izkušnjo. Kamor koli nas bo vodila pot, bo gimnazija vedno del gimnazijca. In ko pride slovo … Ko pride slovo, bo vsak izmed nas prag te šole zapustil drugačen, kot je bil, ko ga je prvič prestopil. Morda se nam je kdaj vse skupaj zdelo pretežko, da smo se vprašali, ali je res vredno truda. A vsaka manjkajoča vejica, vsak nepravilen izračun, vsak narobe uporabljen angleški čas – vsaka naša napaka, ki so jo profesorji skrbno popravljali za nami, nas je izboljšala. Ko pride slovo, bomo hvaležni profesorjem, ki so z nami delili znanje – to neprecenljivo popotnico, in se z njim odpravili v svet, pripravljeni na izzive, ki nas čakajo za obzorjem.

Lana Škof, 4. c

POEZIJA

Ptica

Stojim med ruševinami mesta.
Stojim med ruševinami padlega mesta.
Domovanja golobov, idola provincialov.
Živo je bilo, mesto, brsteče prsi
sredi sveta v oholi belini.
Belina je širna in slepa in gluha.

Opozorila, prezrta. Avtomobilske troblje so tulile
v paranoični agoniji in semaforji so noreli.
Stene so srepo bolščale z mrtvo bledimi očmi
in ceste so namigovale na pobeg.

Pa smo se jim smejali. Kar šli smo,
pijani od korakov. Beli
kakor oprana klavčeva halja.

Potem pa so se boleče shladila
tla pod mehkimi stopali.

Nisem je videl, nihče je ni videl.
Slutnja, slutil sem jo, kakor slutim Sonce.
Prišla je, vzela naše sence in odšla.
In zdaj objemam ruševine.

Podmesečnica

Noči so, če za tiste, ki bedijo,
le zanje letajo brezkrile ptice
in lesovi razgaljajo svilne kosti.
Speči ubežijo valovom šepetajočih bolečin
in ne poznajo tvojega ihtenja,
mila Luna, in krvavih solz,
ki ti jih pijejo oblaki.

Tiše joči, bodi tišja od tišine,
mar ne vidiš, da prebujaš demone iz globin?
Sokove zvezd medlečih bom bedeči vzel za svoje
in krsta tvoji žalosti postal.
Ne laži z usti iz srebra, predobro vem,
da Sonce solz mi ne osuši,
ko vzkrvavelo bo z obzorja,
ker jaz sem le tvoj, otrok noči.

Pa se prepusti, ljubo dete,
da te nežna Luna vzamem s sabo,
in mi sledi ter od mor odplavaj
daleč stran v omamo
neskončnih polj rdečih rož.

Lovro Pečnik, 4. b

ODHAJAŠ

Odhajaš.
Še sama ne vem, kam …
Kakor suha kaplja voska polzi
po sveči,
tako greš …
Odhajaš.

Upam.
Še sama ne vem, zakaj …
Kakor hrast pod težkim
snegom,
tako se …
Upam.

Izgubil sem se –
v tvojih sanjah, v svojih
blodnjah.
In nočem več nazaj.

Našla si me –
razklanega, nesmrtnega.
Dušo mehko pokončaj.

Prežihov poet

ISKRENOST

Nekaj majhnega in lepega
se pred ljudmi je skrilo,
čedalje globlje v brezno leze,
uloviti se ne bo pustilo.

Ta mali kamen sreče,
ki veselje nam prinaša,
vse bolj je redek,
vse bolj ugaša.

Vidim, ljudje ga menjajo
za diamante drage,
nemogoče se jim zdi
pošteno priti do zmage.

Ta mali kamenček
se iskrenost imenuje,
kot da bil bi težka skala,
le pri redkih še domuje.

Kaja Nakani, 4. b

Kot nekoč

Ko v presveti mi črnini

znan pogled spozna odsev,

ptičji spev je le odmev,

solze bežni so spomini.

Prsti nežno mi spolzijo

po dolinah poželenja.

V naju prekipe hotenja,

misli tiho ohromijo.

Meje mirno pobledijo,

vez obupano se skrči,

ustne divje zažarijo.

Duši spet prilivaš moč,

dvoje nosiš v višave,

kot si znala že nekoč.

Prežihov Poet

Bridkost

Pravijo, da čas zaceli vse rane,
a vendar teče počasneje, če krvaviš.
A bolečina še dolgo ostane,
če pogoltneš ponos in prvi odpustiš.

Čas ne celi ran, če jih spomin še naprej para.

Le pogled, le dotik je dovolj,
da spomin zopet poprime za rezilo.
Nemara zato,
ker še ni dovolj bolelo?

A sem le sam tisti, ki si želi na pota stara.

Čeprav skrivam, čutim.
Čeprav spregledam, vem.
Čeprav obrnem pogled, vidim.
Čeprav ne priznam, sem.

Jaz sem tisti, ki si povzroča nepotrebne težave.

Spomini ostajajo, sladki in grenki,
bežni in izraziti, z rezilom v roki.
A sam si ta, ki se nemočno nastavi
ali z močno voljo samemu sebi zoperstavi.

Jaz sem tisti, ki izbral poti bo prave.

Enej Sečki, 3. d

The Man Who Looked Down

The gift of thought;
Eternal imaginative bliss.
Eternal knowledge brought
Self-awareness and understanding.

No limit to what is obtainable,
Serenity is in the hollow thought.
Reality is what is imaginable
In the picturesque, vivid visions.

The blinded man contemplated.
He flew through the sound of the mind's symphony,
He saw all he wished,
All his crooked mind defecated.

The blinded man was free,
No end to his lucid imagination.
All he has seen, all he hoped to be,
All gone when his eyes opened.

The burden of thought;
Eternal imagination, hopeless.
Eternal knowledge brought
Self-awareness and understanding.

Nothing is obtainable,
Serenity is non-existent.
Nothing he wishes is achievable
In the realms of reality.

The man contemplated.
The symphony came crashing down.
His fictional world disintegrated,
All he had had disappeared.

The man was trapped.
Reality broke the imaginable.
All he wanted, all he ever wished,
All gone when his eyes opened.

The vast plains of internal peace are kept out of reach.
What the keeper of dreams could achieve, the body impeached.

This beauty, this freedom,
Enslaved in transient matter.
All that is concievable,
Can be gone in a mirror's shatter.

He looked down.
Down on his pathetic existence.
All he could do is frown,
No matter how hard his persistence.

The man who looked down saw the cage he was trapped in. The flesh, restrictive, demanding.

Author's notes

This work encompensates the mental state of a man during an existential crisis. It is written in the style of the decadent movement of the 19th century, filled with different symbols and metaphors. Rhyming is of different forms, usually ABAC, but not following any constant patterns.

The man in the poem is thinking about his life. He is trying to find true serenity, but finds he is unable to because of his body's limitations. He, as many other people, wants to live in a world where everything behaves how he wishes. This is achievable only by imagination. He imagines his perfect world, whatever that may be. He realizes that inner peace is possible, that the mind is capable of that, but that the real world does not work that way. He wishes he could stay in his imaginary world of joy, but finds it impossible, since he also has to live in this world, a world he finds appalling. This makes him view his body as a cage.

In the beginning he sees his mind as a gift, offering him limitless joy and possibilities, but later finds out that the same mind is also a burden, since most of his wishes are not »achievable in the realms of reality«. This makes him question if real serenity and inner peace is even possible for him. In the end he is still searching for an answer.

Enej Sečki, 3. d

The Moment

The whole life is about that one moment,
whose magic deprives us of any possible comment.
Suddenly everything makes sense and we understand,
but widely opened eyes cannot pretend.

One »hey«, one hug, one kiss can mean
more than eyes have ever seen.
The moment is passed, remains just the pain,
second chance will never be given again.

An angry sky full of dark shaded spikes,
just a moment till lightning strikes,
a slippery road and damaged brakes
it is unthinkable how fast life fades.

That one moment means everything to us,
our dictionary should not contain the word »was«.
The past is gone, there is just now,
each moment brings to us a next vow.

Anamarija Agnič, 3. d

Ponovno snidenje ob Savici

(Črtomirjeva pripoved s spremenjenim koncem zgodbe)

Ko sem tistega jutra po boju stal ob Bohinjskem jezeru in opazoval, kako sončni žarki objemajo vrhove prebujajočih se gora, sem veliko razmišljal o svojem življenju. Zavedal sem se, da sem ostal sam. Vsi moji vojaki, moji tovariši, so bili ubiti. Nekako sem se počutil krivega, odgovornega. Sam sem bil tisti, ki jih je tako gnal naprej. Za svobodo in vero prednikov sem se dolgo dolgo boril in ob tem tvegal življenja mnogih prijateljev. Tvegal bi tudi svojega – a moj čas za smrt očitno še ni prišel. Ali pač? Pogledal sem meč, ki je ležal ob meni, še vedno umazan od sovražnikove krvi. V meni je divjalo nešteto srditih misli, težki spomini, huda bolečina. Bi jo bilo najbolje kar takoj končati?

Potem pa sem se spomnil nanjo. Zazrl sem se v otoček sredi jezera ... je še tam? Me še vedno ljubi? Takrat sem se zavedel, da si ne smem vzeti življenja. Ne še. Prepričati sem se moral, da je moja ljubezen še vedno živa, da je srečna. In da je morda ves ta čas čakala name.

Bogomila, prelepa hči Staroslava, je bila, prav tako kot jaz, poganske vere. Četudi jo je snubilo veliko mladeničev, ji ni bilo mar zanje. Kljub nepopisni lepoti ni bila samovšečna, nečimrna. Bila je preprosto dekle in prav zato sem se zaljubil vanjo. Zavedal sem se, kakšno srečo imam, da se je tudi ona zaljubila vame. Žal je kmalu prišel najin čas slovesa, čas, ko sem moral v boj. Slovo od Bogomile je bilo nekaj najtežjega, kar sem kdaj moral storiti. A ker sem bil že od nekdaj bojevit, ambiciozen in sem hrepenel po svobodi, sem se moral s svojimi tovariši podati v boj. Ona pa mi je obljubila, da me bo večno čakala.

Moje misli je tedaj zmotil ribič, ki je priveslal mimo. Prijazno me je opomnil, naj se skrijem, saj me Valjhun in njegovi možje gotovo iščejo. Nato mi je dobri mož celo ponudil prevoz in me odpeljal do slapa Savica, kjer naj bi bil varen. Prosil sem ga, naj odvesla na otoček in poizve, kako je z mojo drago. Obljubil sem mu bogato plačilo in mu v dokaz dal prstan. Ribič se je strinjal in nedolgo zatem sem opazoval, kako čoln počasi pluje proti otočku, proti moji veliki ljubezni. Ure čakanja nanj so se vlekle kot dolga leta ...Vrnil se je naslednjega jutra. Vendar ni bil sam. Zraven njega sem opazil krščanskega duhovnika in že sem hotel dvigniti meč, ko sem opazil še eno postavo. Ona. Bogomila. Moje srce je zaigralo od sreče in ljubezni, vse tegobe in krvavi spomini iz bitke so se nenadoma zdeli daleč daleč stran ... Bogomila je bila ob meni. Kaj drugega sem sploh še potreboval? Od same vzhičenosti sem komaj opazil, kako zadržana je. Usedla se je na skalo in mi povedala, kaj se je zgodilo. Srečala je duhovnika, ki jo je spreobrnil in krstil. »Krščanski Bog je bog ljubezni,« je rekla. Valjhun ne ravna po božji volji. Bog nas ima vse rad. Prosila me je, naj se dam tudi jaz krstiti ... »Zanjo vse,« je bila moja prva misel ob tej prošnji. Tako lepa, mila je bila, ko mi je pripovedovala o vsem tem. A nekako žalostna. Da, zanjo bi res storil vse. Zato sem tudi brez večjih pomislekov pristal na krst. Vera očeta ali vera moje ljubljene – ni mi bilo mar, le da sem lahko ostal z njo. Vendar mi nečesa še ni povedala. V primeru, če preživim, se je zaobljubila Bogu in postala nuna. Ta novica me je najprej zadela naravnost v srce. Toliko upov, toliko načrtov za najino skupno življenje ... in zdaj mi pove, da se poslavlja.

Nato pa sem počasi spoznal, da je to pravzaprav storila iz čiste ljubezni do mene. Zakaj bi se sedaj predala kratki, minljivi sreči, ko pa lahko počakava na večno življenje v nebesih? Prav je imela. Njena vera je tudi moja vera. Ljubim jo. Ljubim jo bolj kot svoje življenje, zato sem ji izpolnil še zadnjo željo. Vpričo nje sem se dal pod slapom krstiti in odšel sem v Oglej, da me posvetijo za mašnika. Vso pot me je naprej gnala misel, da se bova nekoč spet srečala. Nisem pa pričakoval, da se bo to zgodilo tako kmalu ...

Ko sem bil posvečen za mašnika, sem najprej nekaj let hodil po deželi in oznanjal krščansko vero. Pot me je zanesla v rojstne kraje in zgodilo se je, da sem začel delati kot duhovnik v Bohinju. Neke nedelje sem maševal v tamkajšnji cerkvi. Takrat sem jo zopet videl. Pobožno je sedela v prvi klopi in molila. Celo mašo je dvigovala pogled k meni in vedel sem, da me je prepoznala. Po končanem obredu je stopila k meni. Brez besed sva stala tam, v zakristiji, in gledala drug drugemu v oči. V tistem trenutku sem se zavedel, kako močno močno jo ljubim. Vedno jo bom. Vem, da tudi ona čuti enako, in verjamem, da bova nekoč lahko skupaj. Nekoč. Te misli so odzvanjale v moji glavi še pozno popoldne, ko sva tistega dne skupaj sedela ob Bohinjskem jezeru in z roko v roki opazovala, kako sonce počasi izginja za gorami.

Nekoč …

Sara Slemenšek Avšič, 2. d

Kavbojski klobuk

Še vedno ne morem verjeti, pa je vendarle res. Z zmago na natečaju Najstniško pero bo moja knjiga z naslovom Kavbojski klobuk izdana.

Za ta natečaj so me navdihnile sanje, ki so se mi v mislih do tistega prvega trenutka, ko sem začela pisati, pojavljale prav vsak dan. Vzpodbudo pa mi je dala učiteljica slovenščine, takrat sem bila še v osnovni šoli. Zato sem začela pisati in pisati ...

Kdor me malo bolje pozna, ve, da brez konjev težko shajam, zato je tudi celotna zgodba prežeta s temi plemenitimi živalmi.

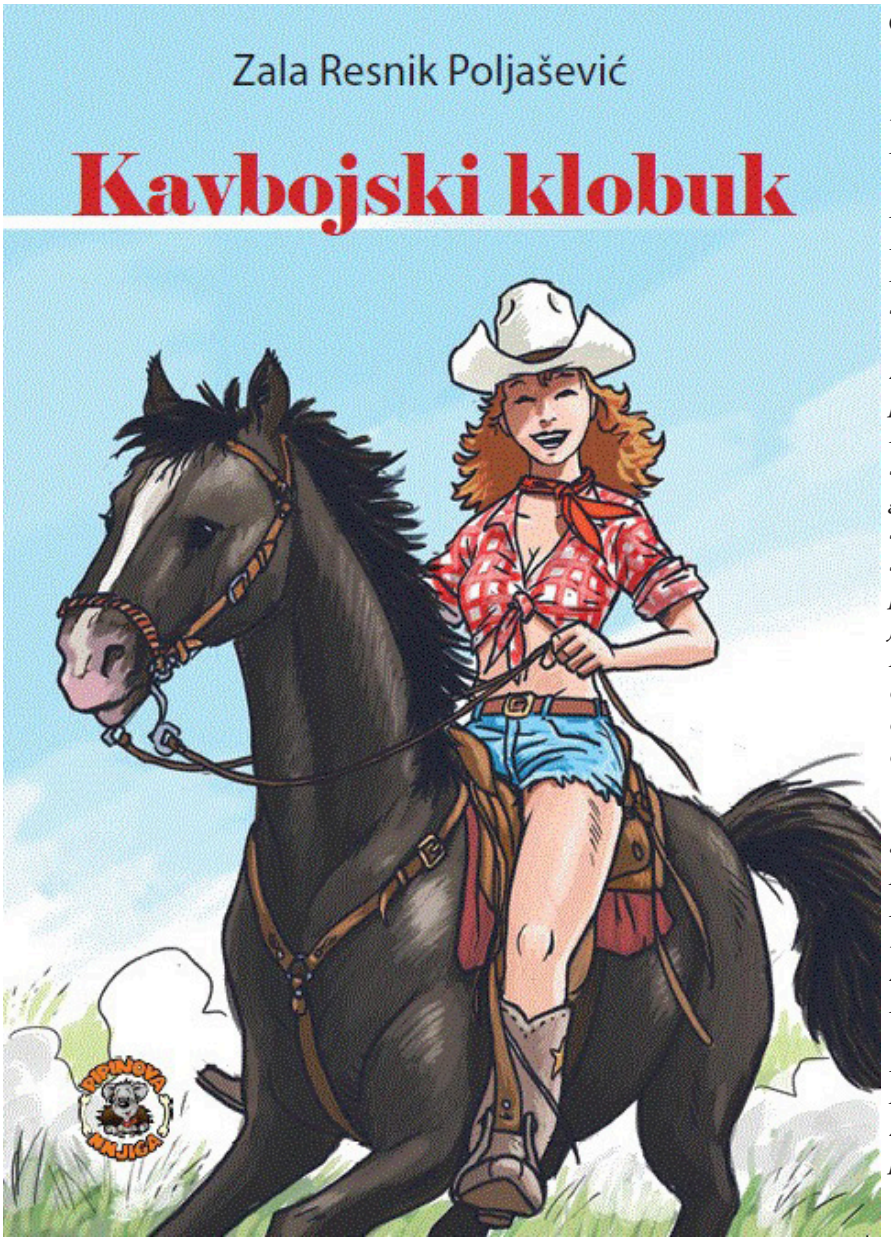

Odlomek:

»Hej!« sem zavpila za njim in Mistrala še sama pognala v galop. In to ne počasen. To je bil pravi galop. Takrat sem začutila … začutila tisto pravo povezanost s konjem. Z Mistralom sva galopirala kot eno. Ker je Louis Viharja pognal prej kot jaz Mistrala, je imel rahlo prednost, ki pa se je zmanjševala z vsako sekundo. Mistral je galopiral kot pravi zmagovalec. Take moči pri njem še nisem videla. »Dajmo, saj zmoreš,« sem mu prišepnila in ga spodbodla. Galopiral je še hitreje. Kmalu je bila razlika med konjema minimalna. »Kaj praviš na to?« sem zavpila Louisu skozi veter, ki sta ga Vihar in Mistral ustvarjala z galopiranjem. Čutila sem, da lahko Mistral galopira še hitreje, zato sem se ga še bolj oklenila in zdirjala sva naprej. S kavbojskim klobukom je bilo lažje galopirati. Zakaj? Ker je bil lažji kot jahalna čelada in mi je nudil bistveno večjo senco in zaklon. Če bi vame leteli kakšni kosi kamenja ali pa zemlje, bi se lažje odbili od velike površine kavbojskega klobuka kot pa od jahalne čelade. Čez čas pa mi je začel lesti proti očem.

Videla sem vedno manj. Hotela sem ga popraviti, a sem morala trdno držati vajeti, ker je Mistral galopiral z največjo možno hitrostjo. Nisem bila tako močna, da bi ga lahko kontrolirala samo z eno roko. »Lucy, upočasni! Kamenje je pred nama,« se je od zadaj zadrl Louis, toda do mene je prišlo le nerazločno momljanje.

Nisem slišala, kaj je rekel. V tem času sem imela kavbojski klobuk že čisto na očeh, nisem več videla, z rokami sem skušala zaustaviti Mistrala, toda bilo je prepozno.

Če hočete prebrati nadaljevanje, vam toplo priporočam, da si jo sposodite v knjižnici ali pa jo greste kupit kar na knjižni sejem.

Zala Resnik Poljašević, 1. c

Erasmus+ Artventures

»Vsak otrok je umetnik, težava leži v tem, kako ostati umetnik, ko odrasteš,« je že v prejšnjem stoletju izjavil veliki umetnik Pablo Picasso. Za vse ljudi je pomembno, da svojo umetniško žilico negujejo in skrbijo, da raste. Ker anatomja človekovega kardiovaskularnega sistema ne dopušča, da bi se kdo rodil brez žilice za umetnost, je umetnik lahko vsak, pa naj bo velik ali majhen, debel ali suh, črn ali bel; lahko se izobražuje na splošni osnovni šoli ali pa na šoli za otroke s posebnimi potrebami.

Že v lanskem šolskem letu je profesor Konec k sodelovanju v projektu Erasmus+ Artventures povabil štiri dijakinje. Okvirno nas je seznanil s programom in nam povedal, da bo projekt potekal v naslednjem šolskem letu. Tako je septembra sklical še en sestanek in nam zaupal podrobnosti. Prve reakcije vseh štirih so bile »Kaj pa šola? Kdaj bomo pa spale? Kako bomo prišle vsako jutro na Čatež?«

Ko smo v ponedeljek s profesorjem prišli v Hotel Čatež, smo bila dekleta presenečena, saj nismo pričakovala otrok, ki v višino segajo le pol toliko kot me. Sicer pretiravava, a bili smo res pisana druščina – udeleženci smo bili stari med 9 in 17 let, nekateri so se šolali po posebnem ali prilagojenem programu. Nekaj deklet je bilo gluhonemih, nekateri so bili avtisti, hiperaktivni ali pa so imeli kakšne druge motnje v duševnem razvoju. Tudi v slovenski ekipi sta bila dva učenca osnovne šole Ane Gale iz Sevnice, ki je šola s prilagojenim programom.

Pestro je bilo že prvi dan. Najprej so tujci pozajtrkovali, po obroku pa smo se spoznali. Seveda si prvi dan še nismo zapomnili vseh imen, zato smo s spoznavnimi igricami nadljevali tudi naslednje jutro. Nato je profesor Konec pozdravil vse udeležence in profesorje in nam predstavil ponedeljkov urnik. Odpravili smo se v Sevnico, kjer smo si najprej ogledali osnovno šolo Ane Gale. Po uradnem ogledu in pogostitvi s potico in čajem smo se namenili proti mestu. Razdelili smo se v dve skupini – prva je obiskala banko, druga pa trgovino. Sledila je glavna dejavnost dneva – slikanje panorame z vrha Lisce. Vreme nam sicer ni bilo najbolj naklonjeno, saj je pihalo kot za stavo, a nam je bila naloga vseeno všeč. Prelep razgled je odtehtal ves veter. Kmalu smo se, vsi premraženi, strpali na topel avtobus in se odpeljali na kosilo. Po obedu je sledil prosti čas, ki so ga nekateri izkoristili za namakanje v hotelskem bazenu, drugi za dokončevanje izdelkov, tretji pa za proste aktivnosti. Zvečer so se predstavile vse države razen Turčije, ki se nam je pridružila šele naslednji dan. Slovenijo so zastopali folkloristi, citrarji in harmonikarka. Po obilni večerji je sledilo druženje. Domov smo prišli šele ob enajstih. Ves teden je bil zelo naporen, a vreden vsake minute.

V naslednjih dneh se je zgodba ponavljala – dan se je za nas začel zelo zgodaj in končal kar pozno. V torek smo si ogledali bizeljske repnice in vinograd, degustirali pa smo tudi domač pražen krompir. V sredo smo si ogledali Viteško dvorano v brežiškem gradu in našo gimnazijo, v Intermarketu pa so si tujci nakupili spominke. Naslednji dan smo v Kostanjevici na Krki slikali akvarele in si ogledali mesto. Zadnji dan smo se odpravili iz Posavja, obiskali smo Bled, kjer smo se po jezeru peljali s pletnami in jedli okusne kremne rezine. Ustavili smo se tudi v Ljubljani, kjer smo si ogledali Narodno galerijo ter Prešernov trg. Kosilo je bilo malo drugačno od ostalih dni, jedli smo v McDonald`su.

Od Romunov smo se poslovili že v Ljubljani, z ostalimi pa smo se družili še do večera. V slabem tednu smo se med seboj precej povezali. Ko je prišel čas za slovo, smo si izmenjali elektronske naslove in naslove družabnih omrežij.

Komaj smo se navadili na tak pester in razgiban urnik, pa se je teden že končal! Pa saj pravijo, da je treba zabavo zapustiti na njenem vrhuncu.

Čeprav naših tujih prijateljev najbrž ne bomo nikoli več videli, bodo vedno v naših srcih. Z večino smo še v stikih in tako bo tudi ostalo. Izmenjali smo si fotografije, ki nas bodo vedno spominjale na ta prekrasni teden (»selfijev« nam seveda ne primanjkuje). Vsak človek ti je lahko prijatelj, če si le dovolj »odprt«, pa čeprav je mlajši ali starejši, drugače govoreč ... Če le želiš, lahko brez težav najdeš skupni jezik za sporazumevanje. Svet bi bil veliko lepši, če bi bili vsi ljudje tako prijazni in »odprti« za sklepanje prijateljstev. Tako kot je povedal Woodrow Wilson: »Prijateljstvo je edini cement, ki lahko poveže svet.«.

Lucija Jazbec in Lea Mahne, 3. d

Izdelovanje novoletnih aranžmajev in voščilnic na OŠ Ane Gale v Sevnici

December je čas, ko se spomnimo svojih prijateljev, babic, dedkov, znancev ... Prav je, da božični duh širimo med šolami, kraji in generacijami.

V petek, 11. 12. 2015, smo se dijakinje Gimnazije Brežice po glavnem odmoru odpravile na Osnovno šolo Ane Gale v Sevnico. Spremljala sta nas profesorja Mateja Raušl in Gregor Avsec, ki je tudi vse dogajanje fotografiral. V osnovni šoli sta nas toplo sprejela ravnatelj Branko Teraš in učiteljica Gizela Škoda.

Ob prihodu smo se v učilnici okrepčali s sokom in prigrizkom, nato nam je učiteljica predstavila potek dela, mi pa smo se pridno lotili izdelovanja voščilnic. Čas nam je ob delu minil zelo hitro, saj je bilo ustvarjanje prijetno in preprosto, rezultat dela pa na koncu odličen. Naredili smo veliko novoletnih voščilnic, ki so si bile med seboj podobne, a je bila vsaka po svoje posebna, ter manjše pozornosti iz naravnih in odpadnih materialov – pomarančne dišave s klinčki in aranžmaje iz lubja. Pri delu smo sodelovali učitelji in učenci obeh šol ter ustvarjanje dokumentirali s fotografijo.

Po končanem delu smo izdelke odnesli v dom upokojencev v Sevnici. Sprejela nas je vodja doma, ki nam je ustanovo predstavila in razkazala, nato pa nas je popeljala po sobah. Starejšim občanom občine Sevnica smo s stiskom roke in z nasmehom izročili izdelke. Prav vsi so bili majhne pozornosti zelo veseli.

Kljub temu da je vse skupaj trajalo le štiri ure, je bila izkušnja zelo dobra. Že z drobno pozornostjo, s stiskom roke ali z nasmehom lahko nekomu polepšamo dan.

Lucija Jazbec, 3. d

Obisk v Domu upokojencev Brežice

Obisk v Domu upokojencev Brežice

V prazničnem decembru smo dijaki Gimnazije Brežice obiskali stanovalce v Domu upokojencev Brežice. Skupaj smo zapeli, zaplesali in se poveselili ter nazdravili prihajajočemu letu. Varovanci so bili veseli naše razposajene mladosti, oni pa so nas s svojo hvaležnostjo in modrostjo obogatili.

Ta srečanja so postala že tradicionalna in uneskovci se že veselimo prihodnjega sodelovanja.

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni

V soboto, 21. novembra 2015, je v Osnovni šoli Brežice potekalo državno tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni. Pred tem smo izvedli šolsko tekmovanje, na katerem je kar 22 dijakov naše gimnazije osvojilo bronasto priznanje. Na državno tekmovanje so se uvrstili najboljši trije, ki so bili tudi tu zelo uspešni. **Valentina Lapuh iz 4. b** in **Manca Žagar iz 1. d** sta osvojili **zlato priznanje**, njuna mentorica je profesorica Mirna Malus. **Tim Medved iz 2. b** pa je prejel **srebrno priznanje**, njegov mentor je profesor Pavel Šet. Vsem prejemnikom priznanj iskreno čestitamo za dosežke.

Lucija Župevc, 3. c

Dijaki 2. letnika osvojili zlato priznanje iz znanja angleščine

Letošnje tekmovanje iz znanja angleščine je bilo zaradi obeleževanja 400. obletnice smrti enega največjih svetovnih dramatikov Williama Shakespearja ovito v elizabetinsko tančico. Tema tekmovanja je bila namreč **Shakespeare Revisited**. S kratkim filmom z naslovom **Shakespeare High** smo se na tekmovanju predstavili tudi dijaki 2. letnika naše gimnazije. Pod mentorstvom profesorice Mateje Raušl smo **Martina Olić**, **Gala Margita** Štiglić, **Jon Krajic Tomin**, Žana Florjanič **Baronik** in **Sara Rožman Atelšek** pričeli z ustvarjanjem filma teden dni pred rokom oddaje, po zaslugi delovnih popoldnevov, neprespanih noči in prijaznih profesorjev, ki so nam razumevajoče opravičevali odsotnost od pouka, pa smo na državnem tekmovanju osvojili **zlato priznanje**.

Dijaki smo klasične Shakespearjeve junake postavili v srednješolsko okolje 21. stoletja. Kako se Hamlet, Jago, Kleopatra, Romeo in Julija spoprijemajo s šolskim priporom? Preverite v našem filmu!

Gala Margita Štiglić, 2. a, in Žana Florjanič Baronik, 2. c

Razpis za najboljši scenarij

V drugem semestru se boste dijaki Gimnazije Brežice ponovno lahko preizkusili v svojih igralskih sposobnostih, saj bo dramski krožek ponovno zaživel pod mentorstvom profesorice Katje Sečen, somentorice lanskoletne predstave Poletna noč Kaje Nakani, ki smo jo uprizorili na BAG-u 2015. Odlična scenaristka in režiserka Kaja je tri leta zapored poskrbela za gimnazijske predstave, letos pa se posveča maturi.

Zato vabimo dijake in dijakinje, ki imate željo, interes in talent za pisanje, da se opogumite in nam pošljete svoje besedilo. Predstava naj bi trajala približno eno uro.
Scenarije pošljite na e-naslov homo.kreator@gmail.com.

Katja Sečen

V spomin

Dijakinji Pii Vašcer

Draga sošolka Pia!

Komaj smo se spoznali, ko se je v naše brezskrbno življenje prikradla senca. Sonce je zatonilo za bregom in ugasnilo žarek, svetli žarek nas vseh. Onemeli smo ob spoznanju, da si odšla. Tako daleč. Za vedno.

Na prvi pogled si se nam zdela malce sramežljiva, a kmalu smo te doživeli kot nasmejano in prijazno deklico, ki odlično fotografira in riše. Čeprav smo se poznali le dva meseca, si nam vsem zelo prirasla k srcu. Bila si pomemben del našega razreda. Spominjali se bomo tvojega toplega nasmeha, prijaznosti in iskric v očeh, ki pa so včasih dobile otožen odtenek.

Pia, z najlepšimi spomini ostajaš z nami. Hvaležni smo ti za trenutke, ki smo jih preživeli s teboj.

Sanjaj svoje sanje.

Tvoje sošolke in sošolci 1. d

Profesorici Cvetki Hladnik

V tihem jesenskem času je odšla naša profesorica kemije gospa Cvetka Hladnik. Sodelavci in dijaki smo jo poznali kot natančno, resno, odgovorno in svoji stroki izredno predano učiteljico, ki je živela za kemijo in na zanimiv način podajala učno snov. S povezovanjem teorije in prakse je znala pritegniti dijake in jih navdušiti za lepoto naravoslovja. Občudovali smo tudi njeno ljubezen do knjig, gledališča, glasbe in plesa. Na šoli je nekaj časa celo poučevala glasbo, vodila plesni tečaj in pomagala pri pripravi gledaliških predstav. Tako se je še drugače približala dijakom, da so lahko spoznali tudi drugo plat njene osebnosti, toplino in družabnost.

Za profesorico Cvetko Hladnik zagotovo velja Tagorejeva misel »Odhajam z vetrom, a ne v praznino«, saj bo ostala v spominu mnogim generacijam dijakov in nam, njenim sodelavcem.

Zlata Hribernik, Bernardka Ravnikar in Judita Marolt

Izpela se je *pletiljina pesem*

Profesorici Alenki Šet

Meglenega decembrskega dne se je mnogo prezgodaj končala življenjska pot naše drage sodelavke Alenke Šet, profesorice slovenščine. S svojo ljubeznijo do slovenske besede je vzgojila mnogo generacij dijakov naše gimnazije. Neizmerna ustvarjalnost, iskrivost in humor so žareli tudi iz gledaliških predstav, ki jih je na šoli pripravljala skoraj dve desetletji. Pod njenim vodstvom so na odru zaživeli tako komični kot tragični liki velikih mojstrov dramatike – Aristofana, Ionesca, Camolettija, Simona in drugih, uprizorila je Visoko pesem in kot zadnje svoje avtorsko delo Na mostu sama sam.

Sredi najbolj ustvarjalnega obdobja pa je prišla huda bolezen in prekinila načrte, ki so zoreli v njej. Občudovali smo njeno kljubovanje bolezni. Življenjsko moč je črpala iz domačega in tujega leposlovja, iz narave, rož, kuhanja, lektoriranja, vodenja bralnega krožka, izpolnitev in uteho pa našla v pisateljevanju. Zaradi vsega tega razdajanja profesorica Alenka Šet ni umrla, živi namreč v svojih besedah, spominih in srcih vseh, ki smo jo poznali in imeli radi.

»O, saj ni smrti, ni smrti!
Samo tišina je pregloboka.
Kakor v zelenem,
prostranem gozdu.“

Srečko Kosovel

Aktiv slovenistk

Hijacintove latice

Nuška Kukovičič,

naša gimnazijska kolegica, profesorica francoščine je pred leti odšla od nas z mojim malim platnom »Hijacint« iz leta 2006 za spomin. Kot vzporedno diplomirana umetnostna zgodovinarka, človek plemenitega duha in jasnih misli, je dobro razumela vso mitologijo tega antičega sporočila Apolona, Zephyrusa in Hyakinthosa. Sama se je namreč zelo analitično poglabljala v zgodovinsko in recentno slikarstvo. Pozneje se je celo učila risanja in akvarela pri cenjenem profesorju Kuglerju. Njegova stroga, klasična likovna dikcija odzvanja tudi v njeni ustvarjalnosti in razmišljanju, ki sva si ga tu in tam delila na slučajnih srečanjih na malici. Ti klepeti so naju povezali poleg skupnih znancev, kolegov in prijateljev, kot sta Miroslav Kugler in Martina Koritnik Fajt. Nasploh se je spontano obkrožala z dostojanstveno nobiliteto kulture in umetnosti – francoščina, literatura, razstave, risanje, klavir, prijateljstva in komuniciranje. Suvereno je presojala in se odločala o svojih stališčih in druženjih, a letošnja zima ji je odvzela te moči – za njo so v usodi ostale le Hijacintove latice v snegu.

Alojz Konec

Lesk jesenskega sonca je za nekaj trenutkov pojenjal

Dejstvo, da se je jeseni uspelo prikobacati izpod hektolitrov padlega dežja in se končno odeti v svoje kraljevske barve, je marsikomu privabilo butast (šesamnevemzakajsemsrečen) nasmeh na obraz. Marsikomu.

Imamo ljudi, ki pljunejo nesreči v obraz in strmijo v prihodnost, ne glede na to, s kakšnim grdim obrazom bulji vanje. Imamo ljudi, ki so poklicni jamrači – »puno priča, malo radi«; z malo pritoževanja se brez problemov pretolčejo skozi še tako težek dan. Čeprav sami pri sebi vedo, da ni bil tako zelo težek. Imamo ljudi, katerih življenjsko poslanstvo je zatiranje pozitivnosti vseh okoli sebe in vsiljevanje svoje črnogledosti. Imamo ljudi, ki naredijo samomor. Jesen 2015 ni prinesla le obilice dežja, barv listja in poklicnih jamračev. V bližini mojega domačega kraja sta se v tednu dni zgodila dva samomora. Smrti sta prišli mnogo prezgodaj, čeprav je bila med njunima žrtvama velika starostna razlika.

Ob obeh smrtih so ljudje zajeli dah, se prijeli za usta, zaprli oči. Analizirali so vse možne razloge, zakaj sta se pokojna odločila za svoje dejanje. Obdelali so družinsko drevo umrlih, poskušali pridobiti čim več informacij o podrobnostih in jih posredovati naprej. Komentirali so, se posvetovali ... obsojali? Nekateri so pustili teči solze po svojih licih. Pustili so, da jih zajamejo črne in skrivnostne misli o posledicah teh smrti in o tem, kaj neki se dogaja v človeku, da stori kaj tako uničujočega ...

Lesk jesenskega sonca je za nekaj trenutkov pojenjal in nehal slepiti obraze tistih, ki smo ju (četudi zgolj bežno) poznali. Ne, nikoli ne bomo izvedeli. Je bil le trenutek slabosti ali dolgo načrtovani proces? Zakaj, zakaj, zakaj? „Nikoli ne bo napisano poslovilno pismo s pojasnili za vse radovedneže. Bo pa v spominskih celicah ostal zapisan spomin na ljudi, ki smo jih videli enkrat, dvakrat v življenju, in se nismo zavedali, da smo jih videli zadnjič.

Spomin je preveč sveta stvar, da bi ostal omadeževan, ne glede na to, čigav je in kako je nastal. Spomin ne sme biti popačen in ne sme biti vir sramote. Spomin že sam poskrbi, da se razvije v čudovito tvorbo, ki je blagodejna kot zdravilo za človeško dušo.

Včasih je potrebno pustiti hladnim sunkom življenja, da te zadenejo in potem izidejo iz tebe kot žarki svetlobe, ki obsijejo vsakega, ki se znajde v tvoji bližini, da nikoli ne pomisli, da življenja ni vredno več živeti.

Kaj delaš, medtem ko to bereš? Dihaš? Dobro. Naj tako ostane še dolgo, tvoje dihanje mi je v tolažbo.

Lara Oštrbenk, 3. d

Navijaštvo nam predstavlja sprostitev

Na šoli imamo veliko dobrih športnikov, a le redki so tako uspešni in zagnani kot dijakinje 4. letnika Brina Lukež, Karin Urek, Sergeja Kržan in Leda Krošelj. Vsa štiri dekleta združuje ples oz. navijaštvo. Z njimi sem malce poklepetala in povedale so mi veliko zanimivega.

Kdo vas je navdušil za navijačice? Kdaj ste se začele ukvarjati s tem?

V OŠ Brežice je navijaštvo tradicija. Velika skupina navijačic je potrebovala za popolno ekipo še dve mlajši članici. Medse so povabili Brino in Ledo, ki sta do petega razreda tekmovali in plesali v plesno-akrobatski skupini Kobiľce. Navijačice je vodila Brinina sestra Maša Lukež. Ko je Maša odšla v srednjo šolo, je plesno skupino prevzela Brina in k sodelovanju povabila še Karin in Sergejo.

Katera ima glavno besedo?

Skupaj nas drži Brina in po navadi odloča, kdaj bomo imele vaje. Občasno nas tudi opozarja, če preveč klepetamo. *(»Včasih pride do nesoglasij, saj smo na kupu sama dekleta,« se nasmeji Brina.)* Ne glede na vse pa ostajamo dobre prijateljice.

Kdaj imate vaje?

Po dogovoru. Težko najdemo skupni čas, saj ima vsaka izmed nas veliko drugih obveznosti. Včasih ostanemo tudi po pouku.

Kako je glede oblek? Si jih same oblikujete?

Obleke si po navadi kupimo same. Letošnje leto smo bile zelo vesele, saj nam jih je kupila šola. Oblikujemo pa si jih same.

Kje vse ste že nastopale?

Doma, na šolskih tekmah, na izmenjavi s Češko, na Spar pokalu in rokometnih tekmah.

Se ukvarjate tudi z drugimi športi? Vam to pomaga pri plesu?

KARIN: Ples je zame šport, s katerim sem se zmeraj želela ukvarjati, pa se nisem nikoli zares odločila zanj. Prav zato ima pri meni posebno mesto in v njem neizmerno uživam. Večina Čebel'c je že v osnovi plesalk. To pomeni, da ples trenirajo vsak dan, jaz pa plešem samo, ko sem z njimi. Gimnastika, ki sem jo trenirala 8 let, mi pomaga pri koordinaciji telesa pri plesu. Sedaj se že celo srednjo šolo ukvarjam z atletiko. Navijačice namreč vadimo samo pred nastopi, kar je zame premalo, saj rada veliko časa posvetim športu.

SERGEJA: Ob plesu se že od 4. razreda osnovne šole ukvarjam z nogometom. Najbrž čudno za punco, a obožujem ta šport. Trenirati sem začela v Brežicah, a sem po nekaj sezonah odšla v Novo mesto, v Krko, kjer treniram še danes. Veliko truda, pridnega treniranja in odrekanj mi je prineslo tudi povabilo v kadetsko in mladinsko slovensko žensko reprezentanco, s katero smo se lansko sezono uspele prvič v zgodovini ženskega nogometa uvrstiti v 2. krog kvalifikacij, ki je potekal na Nizozemskem.

LEDA: S plesom sem začela že v osnovni šoli. Hkrati sem trenirala gimnastiko, nato pa sem se resno oprijela atletike. Za mojo disciplino, skok s palico, me je navdušil oče. Sedaj atletika zavzame večino mojega prostega časa. Treniram vsaj petkrat na teden, poleg tega pa imam še masaže, terapije in druge aktivnosti, povezane s športom. Šport zahteva veliko truda, odrekanja in discipline, na koncu pa je vse poplačano.

BRINA: S plesom se ukvarjam že od malih nog. Od majhne navijačice, ki so jo druge metale v zrak, sem se spremenila v plesalko, ki trenira ples skoraj vsak dan. Moj hobi je pomemben del mojega življenja. Od sedmega razreda osnovne šole treniram v plesnem klubu Lukec in zanj tudi tekmujem. Leto 2015 je bilo zame prav posebno, saj smo v stepu dosegli naslov evropskih in svetovnih prvakov v kategoriji male skupine, 1. mesto na evropskem prvenstvu v duo in trio ter 5. mesto v duo in 6. mesto v trio na svetovnem prvenstvu.

Navijačice mi predstavljajo sprostitev in uživam, ko nastopam z njimi. Vsaka čebel'ca je nekaj posebnega in da plesu nekaj svojega. Vesela sem, da smo med seboj močno povezane in so se med nami spletle močne prijateljske vezi. Upam, da smo vsaj malo navdihnile mlajše dijakinje, da bodo nadaljevale naše plesne korake, saj se nam zdi, da na šoli manjka navijaškega duha.

Valentina Žibert, 4. b

Jesenski kros

JESENSKI KROS je potekal v torek, 6. oktobra, za vse dijake Gimnazije Brežice.

1. LETNIK
   DEKLETA:
   - Tara Vovk
   - Zala Resnik Poljašević
   - Anja Švajger

   FANTJE:
   - Nik Rantah
   - Lenart Žinko
   - Timotej Grmšek

2. LETNIK
   DEKLETA:
   - Ajda Pirc
   - Sara Jurkas Omerzo
   - Urška Županc

   FANTJE:
   - Filip Cvetko
   - Lovro Leben
   - Aljaž Bratkovič

3. LETNIK
   DEKLETA:
   - Lara Omerzu
   - Zala Volčanšek
   - Sanja Zupančič

   FANTJE:
   - Matija Krajnc
   - Blaž Zakšek
   - Edin Selimovič

4. LETNIK
   DEKLETA:
   - Nika Žniderščič
   - Vlentina Kostanjšek
   - Nastja Volovec

   FANTJE:
   - Jurij Strgulec
   - Nejc Arh
   - Jernej Kladivnik

Ekipno prvenstvo v atletiki za srednje šole

V Celju je 8. oktobra potekalo ekipno prvenstvo v atletiki za srednje šole, na tekmovanju so sodelovali tudi naši dijaki, ki so kot po navadi dosegli vrhunske rezultate.

V metu krogle je **Timotej Kostanjšek** dosegel odlično 2. mesto. V daljino je od naših dijakov najdlje skočil **Nik Rožman**, na 10. mesto. Najbolje je šlo našim dijakom v skoku v višino, kjer smo imeli na odru za zmagovalce kar dva dijaka naše šole**. Matic Kovačič** je premagal vso konkurenco, **Tim Medved** pa se je uvrstil na izvrstno 3. mesto. Skupno so naši atleti dosegli 8. mesto.

Tekmovale so tudi dijakinje, ki so se odrezale še boljše kot dijaki. V skoku v daljino sta nas zastopali **Lea Rožman** (6. mesto) in **Evelina Keber** (8. mesto). Na 100 m je izmed naših najbolje tekla **Lara Zupanc**, ki se je uvrstila na 8. mesto. Kroglo je do 2. mesta zalučala Žana Florjanič **Baronik**. Tudi dijakinje so se najbolje odrezale v skoku v višino. Svoj prestol je ponovno zasedla naša kraljica v skoku v višino, **Lara Omerzu**. Odlično pa je skočila tudi **Manca Žagar** in se uvrstila tik pod oder za zmagovalce, na 4. mesto. **Skupno so tako naše atletinje dosegle odlično 5. mesto.**

Vsem športnikom čestitamo za njihove uspehe, saj nas z njimi vedno razveseljujejo!

Patricija Kelhar, 3. d

ROKOMET DIJAKINJE – PODROČNO PRVENSTVO V ŠD MAROF NOVO MESTO

V Športni dvorani Marof je 14. 10. 2015 potekalo občinsko prvenstvo v rokometu za dijakinje. Naše dijakinje so osvojile četrto mesto. Čestitamo!

VRSTNI RED PODROČNEGA PRVENSTVA V ROKOMETU ZA DIJAKINJE

1.	ŠC NM SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA	3	3	0	0	(36 : 23) +13 6
2.	GIMNAZIJA NOVO MESTO	3	1	1	1	(23 : 23) 0 5
3.	ŠC NM SREDNJA ELEKTRO ŠOLA IN TEHNIŠKA GIMNAZIJA	3	1	0	2	(25: 23) - 2 2
4.	GIMNAZIJA BREŽICE	3	0	1	1	(15 : 30) -15 1

ROKOMET DIJAKI – OBČINSKO PRVENSTVO NA GIMNAZIJI BREŽICE

Po dolgem času je 19. 10. 2015 na naši šoli potekalo občinsko prvenstvo v rokometu med Gimnazijo in ETrš Brežice. Po napetem prvem polčasu, ki smo ga dobili z rezultatom 12 : 8, smo le uspeli strniti svoje vrste in zmagati z rezultatom 30 : 22. Do izraza sta prišli naša »daljša« klop in boljša telesna pripravljenost. Čestitke za uvrstitev na področno prvenstvo!

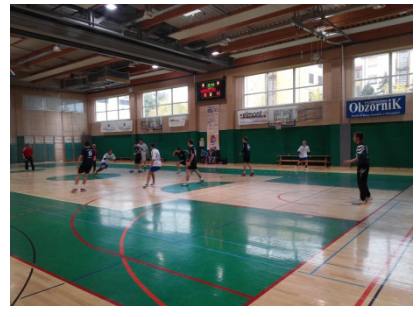

ROKOMET DIJAKI – PODROČNO PRVENSTVO V ŠD KRŠKO

Področno prvenstvo se je odvijalo 20. 10. 2105 v ŠD Krško. Konkurenca je bila zelo močna. Žal nam je zmanjkalo malo sreče v dvoboju proti Gimnaziji Novo mesto. Remi ni bil dovolj za napredovanje, in smo tako osvojili 5.–7. mesto. Čestitke!

SKUPINA A

ŠC NM SEŠTG : GIMNAZIJA NOVO MESTO	12 : 10	(5 : 6)
GIMNAZIJA NOVO MESTO : GIMNAZIJA BREŽICE	10 : 10	(6 : 7)
ŠC NM SEŠTG : GIMNAZIJA BREŽICE	16 : 8	(7 : 5)

VRSTNI RED SKUPINA A					
1. ŠC NM SREDNJA ELEKTRO ŠOLA IN TEHNIŠKA GIMNAZIJA	2	2	0	0	(28 : 18)	+ 10	4
2. GIMNAZIJA NOVO MESTO	2	0	1	1	(20 : 22)	- 2	2
3. GIMNAZIJA BREŽICE	2	0	1	1	(18 : 26)	- 8	0

TRADICIONALNO SREČANJE V MALEM NOGOMETU MED PROFESORJI IN BREŽIŠKIMI SVETNIKI

20. 10. 2015 je potekala tradicionalna tekma v malem nogometu med »občinarji« in profesorji v počastitev občinskega praznika in v obeležitev **70-letnice Gimnazije Brežice**. Tekma se je končala z zmago naših profesorjev s 3:1. Čestitke!

ODBOJKA DIJAKI – PODROČNO PRVENSTVO V DVORANI LEONA ŠTUKLJA NOVO MESTO

Naši dijaki so se po dolgotrajnih in napornih pripravah 26. 11. 2015 odpravili na področno prvenstvo v odbojki. S svojo borbenostjo in ekipnim duhom so se uspešno kosali z uveljavljenima nasportnikoma iz Novega mesta. Višje kot do tretjega mesta žal nismo mogli seči, saj sta obe ekipi imeli same odbojkarje, le naša je bila sestavljena iz odbojkarjev, rokometašev, nogometašev, atletov in igralca namiznega tenisa. Čestitke za odlične predstave!

VRSTNI RED PODROČNEGA PRVENSTVA V ODBOJKI ZA DIJAKE						
1.	ŠC NOVO MESTO – SREDNJA ELEKTRO ŠOLA IN TEHNIŠKA GIMNAZIJA	3	3	0	(6 : 0)	+ 6	6
2.	GIMNAZIJA NOVO MESTO	3	2	1	(4 : 2)	+ 2	4
3.	GIMNAZIJA BREŽICE	3	1	2	(2 : 4)	- 2	2
4.	ŠC KRŠKO – SEVNICA – SPSŠ	3	0	3	(0 : 6)	- 6	0

ODBOJKA DIJAKINJE – OBČINSKO PRVENSTVO NA ETRŠ BREŽICE

24. 11. 2015 smo igrali na občinskem prvenstvu v odbojki za dijakinje. V tekmi, ki je odločala o uvrstitvi na področno prvenstvo, smo premagali ETrš Brežice z rezultatom 2 : 0. Čestitke.

ODBOJKA DIJAKINJE – PODROČNO PRVENSTVO NA GIMNAZIJI BREŽICE

Aktiv športne vzgoje Gimnazije Brežice je 26. 11. 2015 organiziral področno prvenstvo v odbojki za dijakinje. Naše dijakinje so navdušile z igro v prvi tekmi skupine A, a žal tesno izgubile proti ŠC NM SKZŠ, ostale tekmice v skupini pa premagale in tako osvojile drugo mesto ter se uvrstile v polfinale. Tu so izgubile proti Gimnaziji Novo mesto. Sprijazniti so se morale s tekmo za tretje mesto, v kateri so zanesljivo zmagale proti SŠ Črnomelj. Čestitke za osvojeno tretje mesto! Žal je zmanjkalo malo sreče, saj če bi v prvi tekmi v skupini zmagale, bi v polfinalu dobile lažjega nasprotnika in se tako zanesljivo uvrstile v finale, kar bi nam prineslo sodelovanje na državnem četrfinalnem tekmovanju.

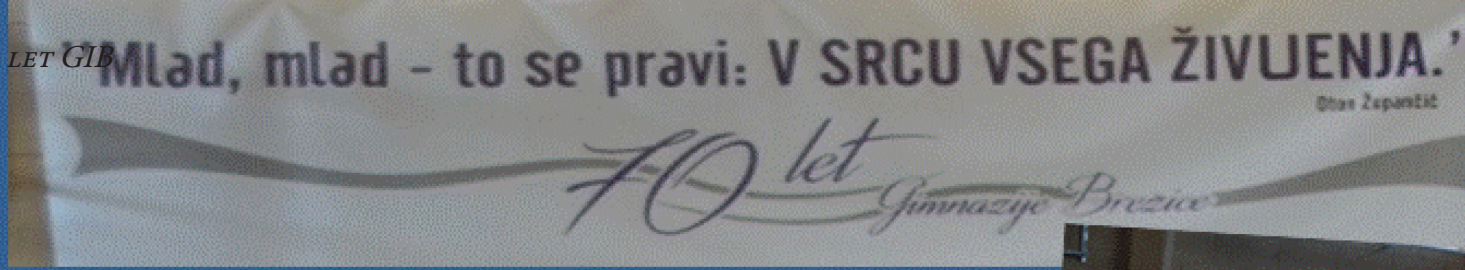

Ravnateljeve uvodne modre besede

„Koliko glasov pod zvezdami neba!"

Kdor vesele pesmi poje …

Naša navijaška skupina Čebelice

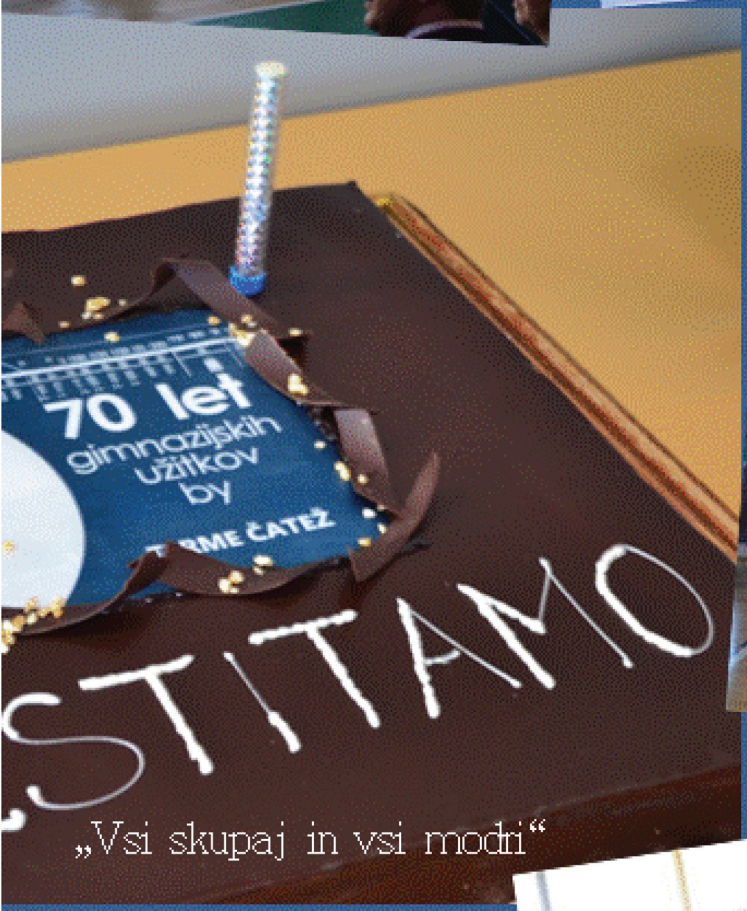

„Vsi skupaj in vsi modri“

Šola praznuje rojstni dan.

diteljice z gosti

Vedno se najde čas za nogomet ...

POLFINALE

GIMNAZIJA BREŽICE : GIMNAZIJA NOVO MESTO	0 : 2	(13 : 25, 20 : 25)	
ŠC NM SZKŠ : SŠ ČRNOMELJ		2 : 0	(25 : 3, 25 : 12)

ZA 3. MESTO

GIMNAZIJA BREŽICE : SŠ ČRNOMELJ	2 : 0	(25 : 13, 25 : 15)

FINALE

GIMNAZIJA NOVO MESTO : ŠC NM SZKŠ	2 : 0	(25 : 19, 25 : 23)

VRSTNI RED PODROČNEGA PRVENSTVA V ODBOJKI ZA DIJAKINJE

1. GIMNAZIJA NOVO MESTO
2. ŠC NOVO MESTO – SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA
3. GIMNAZIJA BREŽICE
4. SREDNJA ŠOLA ČRNOMELJ

5.–8. ŠC KRŠKO - SEVNICA GIMNAZIJA
5.–8. GIMNAZIJA IN SREDNJA ŠOLA KOČEVJE
5.–8. SREDNJA ŠOLA JOSIPA JURČIČA IVANČNA GORICA
5.–8. GIMNAZIJA LITIJA

PROJEKT „ŠPORTNA SREČANJA PREKO MEJA“

2. 12. 2015 je potekalo prvo športno srečanje srednjih šol občin Brežice in Samobor. Športne igre so se odvile med Gimnazijo Brežice in EUTRŠ Samobor.

1. ODBOJKA : ž. - telovadnica Gimnazije Brežice ob 11.30 – zmaga Gimnazije Brežice z 2 : 0

2. KOŠARKA : m. - telovadnica Gimnazije Brežice ob 12.30 – zmaga EUTRŠ Samobor

3. MALI NOGOMET : m. - Športna dvorana Brežice ob 12.30 – zmaga Gimnazije Brežice z rezultatom 8 : 2. Premagali smo aktualne državne srednješolske prvake Hrvaške v futsalu.

KOŠARKA DIJAKI – OBČINSKO PRVENSTVO NA GIMNAZIJI BREŽICE

2. 12. 2015 se je v naši telovadnici odvijala prava drama, ki se je ne bi sramoval niti sam Hitchcock. V napeti končnici smo s koši v zadnjih sekundah premagali ETrš Brežice z rezultatom 62 : 61 in si zagotovili napredovanje na področno prvenstvo. Čestitke našim dijakom.

Sandi Rašović, prof.

PODROČNO PRVENSTVO V KOŠARKI ZA DIJAKE – NOVO MESTO, 16. 12. 2015

VRSTNI RED PODROČNEGA PRVENSTVA V KOŠARKI ZA DIJAKE

1. ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO – SEŠ IN TG
2. GIMNAZIJA BREŽICE
3. GIMNAZIJA NOVO MESTO

PODROČNO EKIPNO IN POSAMIČNO PRVENSTVO V BADMINTONU, BREŽICE 22. 12. 2015

EKIPNO

1. **GIMNAZIJA NOVO MESTO**
2. ŠC NOVO MESTO SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEM. ŠOLA
3. **SREDNJA ŠOLA ČRNOMELJ**
4. GIMNAZIJA BREŽICE

POSAMIČNO DIJAKI – NEKATEGORIZIRANI

MESTO	IME PRIIMEK	ŠOLA
1.	JURE HUDELJA	SREDNJA ŠOLA ČRNOMELJ
2.	ANDRAŽ GRUDEN	GIMNAZIJA NOVO MESTO
3.	NEJC GELTAR	SREDNJA ŠOLA ČRNOMELJ
4.	**GREGOR ŠUŠTERIČ**	**GIMNAZIJA BREŽICE**

PODROČNO PRVENSTVO V KOŠARKI ZA DIJAKINJE – NOVO MESTO, 23. 12. 2015

PODROČNO PRVENSTVO V MALEM NOGOMETU ZA DIJAKE – NOVO MESTO, 13. 1. 2016

VRSTNI RED PODROČNEGA PRVENSTVA V MALEM NOGOMETU ZA DIJAKE

1. SREDNJA ŠOLA JOSIPA JURČIČA IVANČNA GORICA
2. ŠOLSKI CENTER NOVO MESTO – SREDNJA ZDR. IN KEMIJSKA ŠOLA
3. SREDNJA ŠOLA ČRNOMELJ
4. GIMNAZIJA BREŽICE

Letos je zmanjkalo sreče za odmevnejši rezultat. Razen prve tekme turnirja so naši nogometaši pokazali odlično igro, ki pa žal ni bila okronana z zadetki. Uvrstitev v finale smo izgubili »v loteriji« streljanja kazenskih strelov. V tekmi za tretje mesto pa je zmanjkalo motivacije.

DRŽAVNO ČETRTFINALNO PRVENSTVO V KOŠARKI ZA DIJAKE – BREŽICE, 26. 1. 2016

GIMNAZIJA BREŽICE : SREDNJA ŠOLA DOMŽALE (43 : 60)

V prvi tekmi je Srednja šola Domžale upravičila vlogo favorita in v prvi četrtini odločila zmagovalca. Izkoristila je tremo domače ekipe in si priigrala odločilno prednost, ki jo je vzdrževala do konca tekme. Domača ekipa se je trudila, a izenačene tri četrtine niso bile dovolj za preobrat.

SREDNJA ŠOLA DOMŽALE : TŠC NOVA GORICA (70 : 41)

ŠC Nova Gorica je kljub dolgi poti nudil dostojen odpor. Žal pa niso mogli ustaviti neverjetne serije zadetih trojk Srednje šole Domžale, ki je zanesljivo zmagala in osvojila prvo mesto v četrtfinalu.

TŠC NOVA GORICA : GIMNAZIJA BREŽICE (51 : 58)

Sledila je tekma za drugo mesto. Gimnazija Brežice se je želela oddolžiti od navijačem z zmago. Ekipi sta uprizorili napeto izenačeno tekmo. O zmagovalcu sta odločili daljša klop domačinov in utrujenost gostov po dolgi poti.

Razvrstitev:

1. mesto – SREDNJA ŠOLA DOMŽALE
2. mesto – GIMNAZIJA BREŽICE
3. mesto – TŠC NOVA GORICA

Uradna otvoritev:

Po prvi odigrani tekmi je sledila uradna otvoritev tekmovanja. Po predvajanju slovenske himne sta sledila pozdravni govor pomočnice ravnatelja Zlate Hribernik in kratek kulturni program s plesno navijaško skupino Gimnazije Brežice. Plesalke so popestrile športni dogodek tudi med ostalimi tekmami.

PODROČNO PRVENSTVO V MALEM NOGOMETU ZA DIJAKINJE – NOVO MESTO, 27. 1. 2016

VRSTNI RED PODROČNEGA PRVENSTVA V MALEM NOGOMETU ZA DIJAKINJE

1. *GIMNAZIJA NOVO MESTO*
2. ŠC NM SREDNJA ZDRAVSTVENA IN KEMIJSKA ŠOLA
3. *GIMNAZIJA BREŽICE*
4. *GIMNAZIJA IN SŠ KOČEVJE*
5. *GIMNAZIJA LITIJA*

Dijakinje so po dolgih pripravah na tekmovanje suvereno stopile na igrišče in z igro pokazale, da bi se lahko prebile na četrtfinalni turnir. Žal so rezultat delno krojili sodnik, pomanjkanje sreče in trenutek nezbranosti. Čestitke igralkam za igro in borbenost.

Vabilo ravnatelja

Spoštovane učenke in učenci zaključnih razredov osnovnih šol!

Gimnazija Brežice je posavska srednja šola z dolgoletno tradicijo. Naša gimnazija že sedemdeset let omogoča dijakom pridobiti kakovostno znanje, razvija njihovo ustvarjalnost, iniciativnost, samostojnost in solidarnost. V domači regiji je poznana predvsem po kvalitetnem delu, dobrih medsebojnih odnosih in pestri ponudbi obšolskih dejavnosti. Učiteljski zbor ima bogate izkušnje, kar zagotavlja kvalitetno pedagoško delo, hkrati pa si skupaj z dijaki prizadevamo ustvarjati sodobno šolo.

Gimnazija Brežice v šolskem letu 2016/2017 vpisuje v program gimnazije. Če bo dovolj prijav, bomo v okviru splošne smeri oblikovali športni oddelek – oddelek s poudarjenimi športnimi vsebinami, kamor vpisujemo dijake s statusom perspektivnega in vrhunskega športnika.

V drugem in tretjem letniku omogočamo dijakom pestro izbiro predmetov, tako da lahko vsak razvija svoje močno področje. Poleg angleščine lahko dijaki izbirajo še med francoščino in nemščino. Kot nadstandardni program bomo dijakom ponudili tudi učenje drugih tujih jezikov v obliki tečajev.

Učitelji brežiške gimnazije smo usposobljeni in odločeni dijakom nuditi čim več znanja in vzpodbud, ob katerih lahko uresničujejo svoje sposobnosti in dosegajo želene cilje. Trudimo se prisluhniti željam in potrebam dijakov. Za njih si vzamemo čas in spoštujemo njihovo mnenje, če je le mogoče, ga tudi upoštevamo.

Želimo prispevati k dobri samopodobi mladih, kar je za odraščanje in uspeh v šoli zelo pomembno. Naš cilj je ustvarjati dobro in varno šolo, v kateri niso pomembni zgolj rezultati, ampak tudi prijazni in iskreni odnosi med vsemi, ki z našo gimnazijo živimo. V šolskem letu 2015/2016 našo šolo obiskuje 452 dijakov v 17 oddelkih.

Gimnazija Brežice sodi med najuspešnejše slovenske gimnazije, kar izkazujemo z vsakoletnimi udeležbami na tekmovanjih znanj, uspehom dijakov na splošni maturi, ki je nad slovenskim povprečjem, deležem zlatih maturantov, razvejanim in bogatim programom obveznih vsebin in dejavnosti na šoli, med katerimi naj omenimo kvalitetne mednarodne izmenjave s šolami iz Finske, Nemčije, Francije, Srbije in Italije ter projektno delo.

Vsako leto organiziramo med dijaki zelo priljubljen tabor NADgibko in različne delavnice ter strokovne ekskurzije za nadarjene dijake, na katere povabimo tudi devetošolce in njihove mentorje. Bili smo prva srednja šola v Sloveniji, ki je pričela sistematično uresničevati koncept dela z nadarjenimi dijaki, zato so nas na številnih strokovnih srečanjih predstavili kot primer dobre prakse. Smo prva slovenska srednja šola, vpisana na evropski zemljevid točk za talente – Talent map of Europe.

Dijaki brežiške gimnazije tako poleg kakovostnega znanja pridobijo tudi vrsto drugih znanj in izkušenj za življenje, kajti pouk nadgrajujemo s številnimi dejavnostmi, ki so pomemben del vsakodnevnega delovnega utripa šole.

Naši učitelji ustvarjajo dijakom prijazno šolo in skupaj z njimi dosegajo odlične rezultate. Na šoli cenimo znanje, dobre medsebojne odnose in strpnost.

Spoštovani učenke in učenci zaključnih razredov osnovnih šol, vabim vas in vaše starše na informativni dan, ki bo v petek, 12. februarja, ob 9. in 15. uri ter v soboto, 13. februarja 2016, ob 9. uri.

Naj postane Gimnazija Brežice naslednja štiri leta vaša nova šola!

Dobrodošli pri nas v novem šolskem letu!

Pri nas se dogaja!

Znanje in prijateljstvo, z roko v roki.

Uroš Škof, ravnatelj

Organizacija šole

Ustanoviteljica

Ustanoviteljica šole je Republika Slovenija.

Organi šole:

- svet šole: trije predstavniki ustanovitelja, pet predstavnikov delavcev, trije predstavniki staršev, dva predstavnika dijakov,
- ravnatelj,
- strokovni organi: učiteljski zbor, oddelčni učiteljski zbori, razredniki, strokovni aktivi,
- svet staršev.

Skupnost dijakov

Skupnost dijakov je organizirana v oddelčnih skupnostih in preko teh povezana v dijaško skupnost.

Profesorji

V strokovnih aktivih so združeni vsi učitelji glede na predmetna področja. Naloge strokovnih aktivov so priprava izvedbenih učnih načrtov, planiranje izobraževanja, seznanjanje z novostmi stroke, pomoč mladim kolegom in pripravnikom, svetovanje pri nakupu strokovnih knjig, usklajevanje pri pisnem preverjanju znanja, uvedba enotnih kriterijev ocenjevanja in preverjanja znanja, poenotenje priprav na maturo ter učinkovito strokovno in pedagoško delo posameznega učitelja pri pouku.

Šolska svetovalna služba

Dijakom, ki imajo učne, osebne ali družinske težave, pomaga pri razrešitvi problemov. Svetovalno službo vodi mag. Gordana Rostohar. Skrbi tudi za vpis osnovnošolcev na srednjo šolo in za vpis gimnazijcev na univerzo. Izvaja različna testiranja dijakov in jim svetuje pri nadaljevanju šolanja. Zadolžena je tudi za izredni vpis, prepis ali izpis dijakov.

Matura

Zadolžitve v zvezi z maturo (*prijava, odjava, razporedi, dokumentacija*) opravlja tajnik mature Sandi Rašović, prof.

Šolska knjižnica

Šolsko knjižnico vodi Ema Maček, prof. V knjižnici velja poseben knjižnični red. Temeljno gradivo pokriva gimnazijski program, obvezne in neobvezne izbirne predmete za maturo, program mednarodne mature, raziskovalno delo mladih in druge interesne dejavnosti. V knjižnici je veliko naravoslovnih in družboslovnih revij ter časopisov in nudi tudi možnost iskanja *online* informacij s pomočjo programa COBISS/OPAC.

Šolski sklad

Šolski sklad ima na gimnaziji dolgoletno tradicijo. V skladu se poleg sredstev sponzorjev zbirajo sredstva, ki jih na osnovi prostovoljne odločitve prispevajo starši. S sredstvi staršev upravlja upravni odbor, ki ga sestavlja šest članov. Predsednik odbora je predstavnik staršev. Zbrana sredstva staršev so namenjena nabavi opreme in razvijanju ustvarjalnosti v več kot 30 dejavnostih.

Šolska prehrana

V šoli imamo urejeno jedilnico, v kateri se naši dijaki lahko redno prehranjujejo. V letošnjem šolskem letu omogočamo vsem dijakom ponudbo dnevne tople ali hladne malice po ceni 2,42 evra v času od 8.30 do 12.30. Z izvajalcem Marvin ENG d.o.o. ponujamo letos še večji izbor toplih in hladnih malic.

Regresirana malica

Na šoli je možnost regresirane malice. Vse prijave, spremembe in odjave v zvezi z regresirano malico ureja mag. Gregor Horžen.

Stiki med šolo in starši

Govorilne ure učiteljev

Starši se lahko vsak teden oglasijo pri razredniku. Natančno uro in dan v tednu bo razrednik sporočil na začetku šolskega leta. Priporočamo, da si ta podatek dijaki zabeležijo. Razpored dopoldanskih govorilnih ur posameznih učiteljev bo objavljen na spletni strani šole.

Skupne govorilne ure

Na skupnih govorilnih urah so staršem dosegljivi vsi učitelji. Te ure so praviloma drugi četrtek v mesecu ob 17. uri. Razpored je v šolskem koledarju.

Roditeljski sestanki

V tekočem šolskem letu bodo roditeljski sestanki vsaj dvakrat oziroma po razporedu v šolskem koledarju.

Razredniki obvestijo starše o pridobljenih ocenah dijakov ob zaključku ocenjevalnega obdobja (*obvestilo o uspehu*), o uspehu pa po koncu pouka (*spričevalo*).

Ekskurzije

Opredelitev (vrste, trajanje)

Ekskurzija je specifična oblika pouka, ki poteka zunaj šole. Dijaki pridobivajo znanja s preučevanjem naravnih in družbenih pojavov in procesov, ki jih ni mogoče prenesti v učilnico. Na Gimnaziji Brežice organiziramo:

- obvezne interdisciplinarne ekskurzije (enodnevne),
- obvezne enopredmetne ekskurzije (enodnevne, poldnevne),
- ekskurzije OIV (dvodnevne, tridnevne),
- maturantske ekskurzije (petdnevne).

Čas in kraj izvajanja ekskurzij

Čas in kraj izvajanja vseh ekskurzij je določen v Letnem delovnem načrtu šole.

Obvezne interdisciplinarne ekskurzije(enodnevne)

Program, priprava, izvedba

Obvezne interdisciplinarne ekskurzije so obvezne za vse dijake. Izvajamo jih v prvem, drugem, tretjem in četrtem letniku. Program (*kraj, vsebino, cilje*) pripravijo učitelji predmetov, ki sodelujejo na ekskurziji. Učitelji geografije in zgodovine so vodje ekskurzij. Vsebine in cilje določijo skupaj z izvajalci (učitelji drugih predmetov) glede na kraj ekskurzije. Cilji, ki se uresničujejo na ekskurziji, so del učnega načrta. Ekskurzije potekajo v različnih regijah Slovenije (*v vsakem letniku druga regija*). Učitelji izvajalci za dijake pripravijo delovno gradivo, ki ga lahko tudi ovrednotijo.

Stroški, obveščanje, dolžnosti dijakov, nadomestne naloge

Dijaki so s programom ekskurzij, ki se bodo izvajale v določenem letniku, obveščeni na začetku šolskega leta (*obvestijo jih razredniki oziroma učitelji izvajalci*). Navodila o ekskurziji dobijo dijaki pred odhodom na ekskurzijo(*načrt poti, naloge, delovno gradivo, vrednotenje, dolžnosti dijakov, stroški*). Stroške mora dijak poravnati tri dni pred odhodom.

Obvezne enopredmetne ekskurzije (enodnevne, poldnevne)

Program, priprava, izvedba

Enopredmetne ekskurzije so namenjene dijakom izbirnih predmetov v tretjem in četrtem letniku (če so predvidene v učnem načrtu predmeta, predmetnem maturitetnem katalogu *ali letni pripravi učitelja*). Program pripravijo učitelji skupaj z dijaki izbirne skupine.

Ekskurzije OIV (dvodnevne, tridnevne)

Ekskurzije OIV so večdnevne in niso obvezne. Kraj, vsebino

in cilje ekskurzij OIV pripravi vodja ekskurzije in jo dijakom ponudi v Katalogu OIV – prosta izbira. Dijaki se individualno prijavijo na ekskurzijo in s tem lahko opravijo del obveznih izbirnih vsebin – prosta izbira.

Maturantske ekskurzije (petdnevne)

Za maturantsko ekskurzijo, ki jo lahko dijak uveljavi kot del proste izbire obveznih izbirnih vsebin, se odločajo dijaki posameznega oddelka. Maturantska ekskurzija ni obvezna. V primeru, da se dijak maturantske ekskurzije ne udeleži, dobi nadomestne zadolžitve, s katerimi opravi ure proste izbire OIV v 4. letniku. Maturantske ekskurzije izvajajo turistične agencije v začetku 4. letnika. Koordinator skupaj z dijaki in razredniki v tretjem letniku izbere kraj ekskurzije in pripravi program, ki ga posreduje več agencijam.

Agencije pripravijo ponudbo, v kateri so natančno določeni:

namestitev (najmanj tri zvezdice), strokovno vodenje in animacija, dnevni strokovni vodeni ogledi, usmerjen prosti čas, zdravstveno in nezgodno zavarovanje vseh udeležencev, natančno določene cene in drugo po dogovoru.

Pogodbo o izvedbi maturantske ekskurzije z izbrano agencijo podpiše šola.

Mednarodne izmenjave

Mednarodne izmenjave dijakov potekajo v sodelovanju z različnimi izobraževalnimi ustanovami iz Evrope. Izmenjave potekajo praviloma en teden na naši šoli in en teden v državi, s katero sodelujemo. V okviru teh izmenjav se izvajajo različne aktivnosti (*ekskurzije, kulturne, plesne, športne, jezikovne in druge delavnice*). Število izmenjav in čas izvajanja sta določena v Letnem delovnem načrtu šole. S podrobnostmi posamezne izmenjave dijake pravočasno seznani mentor določene izmenjave.

Vsebine in cilji

Dijaki pridobijo in poglobijo jezikovna znanja (*raba tujih jezikov v realni situaciji*). Razvijajo samostojnost in hkrati občutek za sobivanje, strpnost in socialno odgovornost. Prav tako je eden izmed ciljev izmenjav spoznavanje in spoštovanje drugih kultur.

Priprava programa

Program obiska tujih dijakov in spremljevalcev pripravijo učitelji mentorji skupaj s spremljevalci in dijaki. Večji del programa izvajajo dijaki gostitelji in gostje. Program v tujini pripravijo učitelji in dijaki v tujini v sodelovanju z našimi učitelji in dijaki.

Naše partnerske šole:

- Lycee Alfed de Vigny, Loches, Francija,
- Prva kragujevačka gimnazija, Kragujevac, Srbija,
- Heimschule Lender, Sasbach, Nemčija,
- Liceo Classico Pietradefusi, Pietradefusi, Italija,
- Siikalatvan lukio, Pulkkila, Finska.

Program gimnazija

Naziv programa:

splošna gimnazija

Komu je namenjen?

Dijakom, ki želijo pridobiti znanje in preizkusiti svojo ustvarjalnost ter nadaljevati študij na univerzi.

Kakšni so pogoji vpisa?

Sprejem na gimnazijo je možen s končano devetletno osnovno šolo.

Koliko dijakov/leto?

112

Zakaj v brežiško gimnazijo?

Dijaki brežiške gimnazije imajo možnost pridobiti trdno izobrazbeno podlago za nadaljnji študij v sodobno opremljenih učilnicah. Ob tem lahko sodelujejo v najrazličnejših izvenšolskih dejavnostih ter tudi na ta način razvijajo svoje potenciale. Imajo tudi možnost izmenjave znanja in izkušenj z dijaki šol v tujini.

Opis

Program splošne gimnazije je sestavljen iz **obveznih štiriletnih predmetov, obveznih predmetov in obveznih izbirnih vsebin**. **Obvezni štiriletni predmeti so**: slovenščina, matematika, dva tuja jezika (angleščina, nemščina, francoščina), zgodovina, športna vzgoja.

Vsi ostali predmeti, ki so napisani v predmetniku gimnazije, so obvezni predmeti in so na urniku od enega do treh let. V vsakem letniku, razen v prvem, imajo dijaki na voljo tudi nekaj ur za izbirne predmete. Ure za izbirne predmete omogočajo dijakom poglabljanje znanj pri določenih predmetih, predvsem pri tistih, ki jih bodo izbrali za maturo. Dokončno se dijaki odločijo za izbirno skupino maturitetnih predmetov v 4. letniku.

Obvezne izbirne vsebine (OIV) so programi najrazličnejših dejavnosti, ki jih šola ponuja dijakom z namenom, da si poleg osnovnih znanj in obveznih šolskih predmetov pridobijo tudi znanja, ki zadovoljujejo njihova individualna nagnjenja in želje v skladu z njihovimi vrednotami in življenjskimi cilji. Del vsebin je obvezen za vse dijake, del vsebin pa je prosta izbira.

Po končanem štiriletnem izobraževanju na gimnaziji opravlja dijak **maturo.** Matura je zunanji (eksterni) izpit, ki ga pod enakimi pogoji opravljajo vsi kandidati v državi. Opravlja se vsaj iz petih predmetov, ki so razdeljeni v dve skupini. Prvo skupino predstavljajo predmeti skupnega dela, ki so obvezni za vse dijake – to so slovenščina, matematika in en tuji jezik (angleščina ali nemščina). V drugi skupini so predmeti izbirnega dela, ki jih izberejo dijaki glede na svoje interese. Izberejo vsaj dva predmeta, lahko tudi tri. Dijaki, ki se vpisujejo v 1. letnik gimnazije, bodo imeli možnost izbirati med naslednjimi predmeti: tuji jeziki (angleščina, nemščina, francoščina …), kemija, biologija, fizika, sociologija, psihologija, zgodovina, geografija in informatika. Po uspešno opravljeni maturi, ki je pogoj za vpis na univerzo, lahko dijak nadaljuje študij na univerzi.

IZOBRAŽEVALNI PROGRAM GIMNAZIJE

IZVEDBENI PREDMETNIK GIMNAZIJE (2016/17)

		TEDENSKO ŠTEVILO UR				
PREDMET	KRATICA	**1. l.**	**2. l.**	**3. l.**	**4. l.**	Letno število ur
Obvezni štiriletni predmeti						
slovenščina	SLO	4	4	4	4+1*	560+35*
matematika	MAT	4	4	4	4+1*	560+35*
angleški jezik	ANG	3	3	3	3+1*	420+35*
drugi tuji jezik	NEM / FRA	3	3	3	3+1*	420+35*
tretji tuji jezik *	NEM / FRA	-	2*	2*	2*	210*
zgodovina	ZGO	2	2	2	2+3*	280+70*
športna vzgoja	ŠVZ	3	3	3	3	420
Obvezni predmeti						
glasba	GLA	1,5	-	-	-	52+18**
likovna umetnost	LUM	1,5	1*	-	-	52+18**
geografija	GEO	2	2	2	0+4*	210+140*
biologija	BIO	2	2	2	0+4*	210+140*
kemija	KEM	2	2	2	0+4*	210+140*
fizika	FIZ	2	2	2	0+4*	210+140*
psihologija	PSI	-	2	-	0+6*	70+210*
sociologija	SOC	-	-	2	0+6*	70+210*
filozofija	FIL	-	-	-	2	70
informatika	INF	2	2*	-	4*	70+70+140*
izbirni predmet (ure)		-	3*	3*	8–12*	490–630
OIV (letno)	OIV	90	90	90	30	300
Skupaj ure/teden		**32**	**32**	**32**	**29–33**	-
Skupaj ure/leto		**1210**	**1210**	**1210**	**1045–1185**	**4675–4815**
Št. tednov pouka		**35**	**35**	**35**	**35**	**140**
Št. tednov OIV		**3**	**3**	**3**	**1**	**10**
Skupno št. tednov izobraževanja		**38**	**38**	**38**	**36**	**147**

* Ure po izbiri šole in interesih dijakov oz. ure za izbirni maturitetni predmet

** Ure iz fonda obveznih izbirnih vsebin

Dragi devetošolec, draga devetošolka!

DEVETOŠOLEC, DEVETOŠOLKA, SE TEŽKO ODLOČATA, NA KATERO SREDNJO ŠOLO SE VPISATI?

Se čudiš, zakaj v zadnjem času odrasli okoli tebe toliko govorijo o tem, kako pomembno je izbrati dobro srednjo šolo? Tebe pa to že pošteno moti, kaj?
Ja, tako pač je, ker se odrasli zavedamo, da je prava izbira srednje šole odločilna tudi za kasnejše življenje, saj vodi do primerne izbire študija, poklica, kariere in zadovoljnega življenja v odrasli dobi.

Si uspešen, vedoželjen učenec oz. uspešna, vedoželjna učenka in si se že odločil, da se vpišeš na gimnazijo?
Dobra odločitev. *Všečkam!*

Z vpisom v gimnazijo se ti bo odprl nov svet, imel boš možnost preizkušanja številnih novih dejavnosti, poglabljanja znanja in pridobivanja dragocenih izkušenj. Gimnazijsko življenje lahko pomembno prispeva k tvojemu osebnostnemu razvoju in zorenju. Nadgradiš lahko zaupanje vase, ki je vitalnega pomena za tvoj uspeh tako med šolanjem kot v življenju nasploh, zato boš v prihodnosti lahko uresničil tudi visoke cilje, o katerih sedaj sploh še ne razmišljaš.
Vedeti pa moraš, da se bo tvoje življenje gimnazijca oz. gimnazijke v veliki meri spremenilo. Pred teboj bodo večje zahteve in prevzemati boš moral večjo odgovornost zase. Če si bil doslej uspešen, ne da bi za šolsko delo porabil veliko časa, in če se ne znaš učinkovito učiti, boš imel lahko, vsaj v začetku, kar nekaj težav. Ampak saj veš, če si nekaj res močno želiš, potem si pripravljen v delo, ki te vodi do izbranega cilja, vložiti več napora. Če si pripravljen vztrajati in se v učno snov poglobiti tudi takrat, ko bi bilo sicer prijetneje početi kaj drugega, ti je uspeh zagotovljen. Na gimnaziji smo ti pri razvijanju uspešnih strategij učenja tudi pripravljeni pomagati, saj vemo, da brez kakovostnega učenja ni kakovostnega znanja.

In kaj želiš kasneje v življenju početi?

Imaš zelo jasno sliko tega pred svojimi očmi? Imaš že izbran svoj "sanjski" poklic?
Dobro zate, če je tako. *Všečkam!*
Vedno je lažje načrtovati pot in na njej tudi vztrajati, če imaš izbran cilj.
Ampak tudi če si boš v naslednjih letih premislil in si izbral povsem drugo študijsko pot, nič zato. Dobro opravljena splošna matura namreč odpira prav vsa univerzitetna vrata.

Kaj pa, če še ne veš točno, kaj bi želel postati?

Nič zaskrbljujočega. Mnogi mladostniki se pri 14, 15 letih težko odločate, ker se vaši interesi še razvijajo, in potrebujete daljši čas za raziskovanje različnih predmetnih področij. Morda si želiš tudi več časa za spoznavanje sebe in svojih prednosti? Z vpisom na gimnazijo ta čas prav gotovo pridobiš.

Bega pa te še nekaj drugih vprašanj?

Devetošolci jih imate vsako leto veliko, nekatera si upate zastaviti zelo glasno, o nekaterih molčite; tako je velikokrat, ko nas stvari skrbijo … Zato sem zbrala nekaj takšnih vprašanj in odgovorila nanje, morda se med odgovori skriva tudi kakšen, ki bo pravi zate. *Delim jih s teboj.*

NEMŠČINA ALI FRANCOŠČINA?

"Več jezikov znaš, več veljaš." Tako je veljalo nekdaj, tako se izkazuje tudi danes. Na brežiški gimnaziji se največ dijakov uči nemškega jezika, lahko pa se odločiš tudi za učenje poetične francoščine in poučevala te bo profesorica, ki je sama maturirala v Franciji. Imenitno, kajne? Predmetnik drugega in tretjega letnika omogoča tudi izbiro tretjega tujega jezika.

JE RES NA BREŽIŠKI GIMNAZIJI ZELO DOBRO POSKRBLJENO ZA ŠPORTNIKE?

Res. Zdaj, ko imamo tako lepo in dobro opremljeno veliko telovadnico, si to lahko privoščimo. Če si želiš na tedenskem urniku več športne vzgoje ali da bi že v šoli, namesto popoldan, opravil del svojega vsakodnevnega športnega treninga, bodo profesorji športne vzgoje posebej zate sestavili individualiziran program, po katerem boš delal. Ko boš s svojim klubom na pripravah, boš od učiteljev dobil učno gradivo po elektronski pošti, prilagojeno boš imel preverjanje in ocenjevanje znanja …

KAKO PA JE Z DRUŽENJEM GIMNAZIJCEV MED SEBOJ?

Ko se »vročica« prvih septembrskih dni malo umiri in začneš bolj sproščeno spoznavati nove obraze, med katerimi boš preživel naslednja 4 leta, boš med njimi zagotovo našel prijatelje, ki bodo delili s teboj vse radosti in tegobe najstništva. Prijatelje, ki te bodo opogumljali in podpirali, upoštevali tvoje interese in ti pomagali k objektivnejšemu pogledu na samega sebe. Če nekdo s teboj podeli svoje izkušnje, če te opozori, da v nečem nimaš prav ali da počneš stvari, ki te ogrožajo, pa je to lahko neprecenljive vrednosti. Vsi nekdanji brežiški gimnazijci ti bodo zagotovo potrdili, če jih boš o tem vprašal, da so na gimnaziji dobili čudovite prijatelje za celo življenje.

ALI BOM SPLOH IMEL KAJ PROSTEGA ČASA ZASE ?

Mnoge učence skrbi, da z vpisom v gimnazijo ne bodo imeli dovolj prostega časa. Pa ni tako. Če se boš dobro organiziral in si znal porazdeliti svoj čas, bo to prispevalo k tvojemu boljšemu počutju in boš imel tudi več časa za sprostitev. Tudi za rekreiranje naj ti nikoli ne bo žal nameniti svojega časa, saj poznaš rek *"Zdrav um v zdravem telesu"*.

Na šoli imamo toliko krožkov in toliko različnih izbirnih interesnih vsebin, da lahko vsakdo najde kaj zanimivega zase. Verjetno bo kar težko izbrati med njimi, saj jih bo zagotovo več, ki te bodo zanimali. Preizkusiš se lahko v različnih dejavnostih, razvijaš svoje interese in gradiš svojo samopodobo z odkrivanjem tega, kar zmoreš. Hkrati spoznaš vrstnike iz drugih oddelkov in letnikov, ki jih zanimajo podobne stvari kot tebe. Vse te ure potekajo bolj sproščeno kot ure pouka in z mentorji se vzpostavijo zares dobri odnosi.
Morda pri raziskovalnem delu, kjer naši dijaki dosegajo zavidljive rezultate, odkriješ področje, ki te bo posebej pritegnilo in se boš zato odločil za nadaljnji študij v tej smeri.
Če rad spoznavaš druge kulture, se boš zagotovo vključil v katero od mednarodnih izmenjav, če rad potuješ, pa te bodo starši zaradi pestre ponudbe strokovnih ekskurzij bolj malo videli doma …

KAJ PA PETKE?

Petke? Hmm, kaj vse zanima bodoče dijake … Ja, maturantke po novoletnih počitnicah naenkrat vse postanejo višje, ker trenirajo za maturantski ples in se prično sprehajati naokrog v čeveljčkih z visokimi petami … Aja, ne pêtke, pétke si imel v mislih? Ocene? Dolgočasna tema …
Petke ne bodo le sanje, če dobro povezuješ stvari med seboj, uvidiš razlike in pomene, hitro sklepaš in znaš svoje zaključke tudi pravilno izraziti in seveda, če si pripravljen čas nameniti tudi utrjevanju in ponavljanju. Veliko gimnazijcev dosega visoke ocene in odlično opravi maturitetne izpite, kar jim zagotavlja vpis na kateri koli študijski program, ki ga izberejo. K dobrim ocenam pripomorejo tudi dobro razvite strategije obvladovanja stresnih situacij. A ne pozabi, ocene so vedno le opis nekega znanja in ne tega, koliko si vreden ti kot osebnost. Zato na vso moč izkoristi prednosti, ki so ti dane, svoja močna področja, uresničuj svojo nadarjenost in razvijaj talente ter nikar ne posplošuj svojih šibkosti, vsakdo od nas jih ima.

MATURA, MATURA, MATURA … JE RES TAKO POMEMBNA?

Res je. Uspešno opravljena matura je pomembna, ker omogoča vstop na vse univerzitetne študijske programe in enovite magistrske študije. Na maturi moraš dokazati znanje treh splošnih predmetov (slovenščine, matematike in tujega jezika) ter dveh izbirnih predmetov, ki ju izbereš glede na svoj interes med biologijo, kemijo, nemščino, francoščino, psihologijo, sociologijo, fiziko, geografijo, zgodovino, ekonomijo in informatiko. Če se vsa štiri leta prizadevno učiš, matura ne predstavlja nobene težave; pridobiš široko splošno znanje in razgledanost, kar je v življenju pomembno na vsakem koraku.

KDO TI LAHKO POMAGA PRI ODLOČANJU O VPISU V GIMNAZIJO?

STARŠI

Dobro te poznajo in ti lahko zato dobro svetujejo, vendar obstaja tudi bojazen, da se v to prikradejo kakšne njihove neuresničene želje iz mladosti …

PRIJATELJI

Morda ti lahko dobro svetujejo iz svoje izkušnje. Vendar pozor! Ne odločaj se za določeno šolo samo zato, da boš lahko odmore preživljal s svojimi dosedanjimi prijatelji! Dopusti si priložnost, da spoznaš tudi nove!

UČITELJI

Učitelji v OŠ, ki dobro poznajo tvoja močna področja in tvoje šibkosti, ti lahko dobro svetujejo. Razmisli, s katerimi učitelji bi se rad pogovoril o svoji odločitvi, in jih vprašaj za njihovo mnenje.

ŠOLSKA SVETOVALKA

Vaša šolska psihologinja, pedagoginja ali socialna delavka ti je zagotovo posredovala že veliko koristnih informacij s področja poklicne orientacije. Morda ti lahko pove še kaj zanimivega, povprašaj jo. Usmerja te lahko pri razmišljanju o prednostih posameznih izobraževalnih poti in ti ponudi nepristransko mnenje o tvojih možnostih.

Sem odgovorila na večino tvojih vprašanj?
Je tvoja odločitev za vpis v brežiško gimnazijo trdnejša? *Všečkam!*
Če pa kljub temu še nisi povsem prepričan, ali se vpisati v našo gimnazijo ali ne, me seveda lahko ti ali tvoji starši pokličete in dogovorili se bomo za pogovor, da bomo razjasnili dileme, ki so še ostale. *Svoje izkušnje rada podelim z vami.*

Dobro odločitev ti želim!

Psihologinja na Gimnaziji Brežice:
mag. Gordana Rostohar, specialistka kliničnopsihološkega svetovanja

NadGIBko 2015 v Fiesi – biološka delavnica

NadGIBko 2015 – Športniki so zjutraj veslali do Pirana in nazaj v Fieso

NadGIBko 2015 – Kamnine na geološki poti so nas povsem očarale

Delo z nadarjenimi dijaki na Gimnaziji Brežice

Na Gimnazijo Brežice se vsako leto vpiše veliko število učencev, talentiranih na različnih področjih, zato imamo bogate izkušnje z organiziranjem priprav na različna tekmovanja iz znanja, z organizacijo naravoslovnih taborov, smučarskih tečajev in številnih strokovnih ekskurzij, kjer učenci poglabljajo svoje znanje z različnih predmetnih področij, razvita sta raziskovalno in projektno delo dijakov, najuspešnejši se v sodelovanju s fakultetami pripravljajo na olimpijade znanja.

Zavedamo se, da nadarjeni učenci lahko uresničijo svoje potenciale v polni meri le, če upoštevamo vse njihove značilnosti in jim omogočimo druženje z drugimi nadarjenimi dijaki. Bili smo med prvimi petimi gimnazijami v Sloveniji, ki so pričele pod okriljem Zavoda za šolstvo sistematično in zelo aktivno uresničevati koncept dela z nadarjenimi dijaki, preizkusili smo številne nove dejavnostih in uvedli nove oblike dela.

Kot prva slovenska srednja šola smo bili vpisani na evropski zemljevid točk za talente – Talent map of Europe.

Organiziramo različne delavnice in ekskurzije, tudi za devetošolce. Tudi letos jih bomo pripravili, več o tem boste izvedeli na informativnem dnevu.

V zadnjih letih smo organizirali tudi več vikend taborov v Seči pri Portorožu, Radencih ob Kolpi in Savudriji za vse tiste znanja željne dijake, ki želijo še nekaj več in so pripravljeni za to tudi več delati. Učitelji in strokovni delavci gimnazije s pedagoško odprtostjo sprejemamo nove izzive in znamo spodbuditi dijake, da nam sledijo.

Ponosni smo na to, da se nadarjeni devetošolci za vpis na našo gimnazijo odločajo tudi zato, ker vedo, da lahko pri nas pridobijo kakovostno znanje in v polni meri uresničijo svojo nadarjenost ter razvijejo svoje talente.

Koordinatorica dela z nadarjenimi dijaki:

mag. Gordana Rostohar

NadGIBko 2015 – Spoznavanje flore in favne

Knjižnica Gimnazije Brežice

Člani knjižnice so vsi dijaki Gimnazije Brežice, ki si izposojajo knjige brezplačno do zaključka pouka, revije in časopise ter priročno literaturo (leksikone, slovarje, atlase, enciklopedije) pa lahko berejo samo v knjižnici. Izposojevalni rok je 14 dni. Dijaku se lahko izposoja tudi podaljša.

Dijaki zaključnih letnikov morajo gradivo vrniti do konca pouka. Lahko si ga izposodijo za maturo, vendar ga morajo vrniti pred podelitvijo spričeval.

Dijaki, ki potrebujejo gradivo za popravne izpite, si ga lahko izposodijo tudi med počitnicami, v dogovoru s knjižničarko/knjižničarjem.

Uporabnik je dolžan izgubljeno ali poškodovano gradivo nadomestiti z enako novo enoto gradiva.

Knjižnica se s svojo dejavnostjo in gradivom vključuje v vzgojno-izobraževalno delo šole. Za dijake je odprta od ponedeljka do petka od 7.15 do 14.30. V njej sta v šolskem letu 2015/2016 zaposlena bibliotekarka Ema Maček in mag. Gregor Horžen.

Knjižnica s šolsko avlo je namenjena študiju, učenju, iskanju gradiva in informacij ter tudi pouku. Zato morata biti zagotovljena mir in tišina. Prav tako ni dovoljeno prinašanje hrane in pijače v knjižnični prostor.

Dijaki in profesorji imajo v naši šolski knjižnici na razpolago približno 18.000 enot knjižničnega gradiva ter okoli 30 dnevnih časopisov, strokovnih ter poljudnih revij.

Knjižnica oz. šolska avla je opremljena z računalniki za pisanje seminarskih nalog in iskanje literature, občasno se v njej izvaja tudi pouk informatike. Med glavnim odmorom je šolska avla družaben prostor, kjer poteka živahna izmenjava informacij.

Teme knjižnične vzgoje (**Knjižnično informacijsko znanje – KIZ**, ki je obvezno za vse dijake in zajema 15 ur v štirih letih šolanja):

- predstavitev šolske knjižnice ter virov in literature,
- projekt »Rastem s knjigo« (v sodelovanju s Knjižnico Brežice),
- ogled NUK-a,
- delo s slovarji,
- uporaba priročne knjižnice,
- ogled tiskarne,
- izdelava seminarske naloge, iskanje gradiva, citiranje literature,
- ogled domoznanske zbirke v Knjižnici Brežice,
- priprava gradiva za medpredmetne ekskurzije in projektne dni.

UČBENIŠKI SKLAD

Na Gimnaziji Brežice že vrsto let deluje **učbeniški sklad**. Namenjen je dijakom gimnazije od prvega do četrtega letnika.

Knjižnica Gimnazije Brežice skrbi za učbeniški sklad, v okviru katerega si lahko dijaki izposodijo komplete učbenikov, ki jih potrebujejo pri pouku. V učbeniški sklad vključujemo samo učbenike, ki so objavljeni v Katalogu učbenikov za srednje šole.

Dijaki, ki se odločijo za izposojo (to je velika večina), plačajo izposojevalnino po položnici. Cena kompleta znaša do ene tretjine maloprodajne cene. Učbenike morajo dijaki vrniti ob koncu šolskega leta v knjižnico.

Ekipa Gibko TV v knjižnici

Aktiv slovenščine

Članice aktiva:

mag. Nina Harapin, prof.

Judita Marolt, prof.

Marjana Milekić, prof.

Bernardka Ravnikar, prof.

Mira Urek Jesenšek, prof.

Tekmovanja, projekti:

- širjenje jezikovne kulture in skrb za materinščino
- mladinska oddaja GIBKO TV
- šolsko glasilo GIB
- tekmovanje za Cankarjevo priznanje
- priprava številnih šolskih prireditev in bogata kulturna dejavnost v našem okolju
- ustvarjanje za literarne natečaje
- obiskovanje predstav slovenskih gledališč in drugih kulturnih ter izobraževalnih ustanov
- usmerjanje dijakov k dobri knjigi

Kratka predstavitev predmeta:

Gojimo lepo govorjeno in pisano slovensko besedo.

Dijake pripravljamo na maturitetni izpit, zato so vse naše dejavnosti povezane tudi z maturitetnim katalogom znanja.

Učimo se o slovenski in svetovni književni zgodovini, spoznavamo tako jezikovne ravnine kot veščine sporazumevanja ter pravopisne in pravorečne zakonitosti …

Beremo klasična književna dela, jih razlagamo in aktualiziramo.

Urimo se v razumevanju in jezikovni razčlembi neumetnostnih besedil.

Pišemo spise, pesmi, razne sestavke, razpravljalne in razlagalne eseje.

Pripravljamo govorne nastope, referate, seminarske in raziskovalne naloge.

Deklamiramo in recitiramo ter sooblikujemo občutek za lepo.

Z medpredmetnimi ekskurzijami in drugimi oblikami sodelovanja skušamo dijakom še nazorneje približati učno snov.

Vedenje o jeziku in književnosti povezujemo z ljubeznijo do materinščine.

Zanimivosti, povezane s predmetom:

Za ljubitelje gledališča organiziramo obisk gledališkega abonmaja v MGL.

Naši dijaki so ustvarjalno zelo samostojni, kar dokazujejo številni avtorski projekti, scenariji proslav, nastopi …

Imamo izvrstne pesnike in pisce scenarijev gledaliških predstav, kratkih filmov …

V naših šolskih klopeh je nastal dijaški roman, znani slovenski literarni ustvarjalci so bili dijaki Gimnazije Brežice.

Tesno sodelujemo z lokalno skupnostjo – s Knjižnico Brežice, Posavskim muzejem, z društvom Pleteršnikova domačija v Pišecah …

Stanka Hrastelj, bivša dijakinja naše šole in mlada slovenska pisteljica in pesnica, je decembra preživela zanimivo uro slovenščine z našimi tretješolci.

Pisanje eseja

Pisanje t. i. šolskega eseja je ena pomembnejših nalog pri pouku slovenščine in eden izmed treh delov maturitetnega izpita pri tem predmetu. Dijaki se v štirih letih seznanijo z razpravljalnim in razlagalnim esejem. Kako pa je, če obe vrsti združimo, si lahko ogledamo v eseju četrtošolke. V njem dijakinja razlaga in primerja pesmi dveh sodobnih slovenskih pesnikov, svoje razumevanje pa spretno nadgradi s poznavanjem Prešernove poezije.

Primerjava Pavčkove Sinje pravljice s Strniševo Večerno pravljico

(razlagalno-razpravljalni esej)

Tone Pavček: Sinja pravljica	Gregor Strniša: Večerna pravljica
Zdaj ni še dan. Vse je še sinje, sinje, in s tabo čudeži se še gode, da čuješ ljubega stopinje, čeprav pod oknom prav nihče ne gre. In še verjameš, da se bo utrnila ti tista sreča, ki si je želiš, in kot srebrna kapljica kanila ti v vrč, ki ga zato v rokah držiš. Pa pride dan in vse, kar si čakala. Takrat se čudež čudno spremeni. Z razbitim vrčem boš na pragu stala in ti bo žal za sinjimi očmi. Nikar … Saj je še jutro sinje, sinje, oči, kot da so sinje še, bleste, in če pod oknom čuti ni stopinje, vendar vsak hip on zate mimo gre.	Drevesa odpro debla s suhim pokom in temna srca, ki so skrita v njih, pričnejo biti z glasom daljnih bobnov. Od žolte lune siv lišaj visi. Tedaj se dvignejo veliki kamni, na tenkih nogah hodijo okrog kakor orjaški sivi pajki, in grizejo mehke obraze gob. Na drugi strani gozda, v temni hiši, v globokih jamah svojih sob, spijo ljudje, kot dolge, sive miši. Velike mačke sanj se igrajo z njimi.

Slovar slovenskega knjižnega jezika razlaga pravljico kot pripoved, v kateri se dogajajo neverjetne, samo v domišljiji mogoče stvari in v kateri navadno zmaga dobro. Frazeološko gnezdo slovarskega sestavka pa nas opozori na čustveno zaznamovani pomen te besede – »pravljica življenja« označuje najlepše, najsrečnejše obdobje. Nikjer ni torej ne duha ne sluha o temačnih vrstah pravljic, a vem, da obstajajo. Nimajo namreč vse zgodbe srečnega konca, še posebej tiste življenjske ne. V pravljična okvirja sta svoji deli postavila tudi dva pesnika, predstavnika slovenske književnosti v drugi polovici 20. stoletja, Tone Pavček in Gregor Strniša.

Tone Pavček je v pesmi Sinja pravljica, objavljeni leta 1953, upodobil želje, hrepenenja mladega dekleta. V štirih štirivrstičnih kiticah spremljamo njeno skrivno prisluškovanje glasovom pod oknom doma. Navsezgodaj zjutraj, ko je vse še sinje, sliši stopinje svojega ljubega, ki predstavljajo nekaj pozitivnega – njene želje in prepričanje o lepi prihodnosti. Izjemen optimizem je pesnik poudaril s sinestezijo v naslovu, sinjina, osrednji motiv, prinaša vedrino in radost, pa tudi skozi okno v hišo prodirajo le lepi občutki in zaznave. Celotna pesem predstavlja upanje mladega človeka, ki ga ponazarja dekle. Kmalu pa bo prišel dan, ki bo na hišni prag prinesel razočaranje, razbil vrč veselja in sreče. *Kratke sanje so zbežale, ko se je zazoril dan.* Lirski subjekt jo opogumlja, naj se ne vda brezupu, v sebi mora najti skrito upanje in se ga znova oprijeti. *Jasna mladost prežene negativne misli, mlad človek prižiga vesele luči z lažnim upanjem na svetlo prihodnost.*

Leta 1959 je pesnik Gregor Strniša objavil delo z naslovom Večerna pravljica, ki je zame nekakšno smiselno – časovno in tematsko – nadaljevanje Pavčkove Sinje pravljice. Tudi ta pesem ima tradicionalno obliko, tri štirivrstičnice pa nas tokrat popeljejo v čas, ko se dan že prevesi v noč. Zopet je tu hiša, v njej so ljudje, ki sanjajo. Vendar pa se njihove sanje ne dogajajo pod oknom, temveč v odmaknjenem delu gozda. Že oddaljenost opozarja na negativnost, sanje so vse prej kot pravljične, celo grozljive so. V nasprotju s srebrno kapljico, ki v sebi hrani žlahtno čistost, dragocenost mladih let, se srečamo z grozljivimi podobami, med njimi je tudi oksimoron – temna srca. Neprijetna sinestezija, skrita v odpiranju debel s suhim pokom, ter primerjava velikih kamnov z orjaškimi sivimi pajki vzbujata nelagodje. Če me je v Sinji pravljici zazibala aliteracija »vse je še sinje, sinje«, sem ob branju Večerne pravljice to glasovno prvino zaznala z gnevom: »siv lišaj visi«. Nič več mlad človek, poln iskrivosti in življenjskih pričakovanj, *kot popotnik pride v puščavo in si zaželi svetlobe meseca.* Žolta luna pa osvetli velike kamne, ki na tenkih nogah hodijo okrog in grizejo mehke obraze gob. V*idi gnus, nadloge in stiske življenja*, kar ga navda s strahom. Čeprav se zdi človek na večer svojega življenja močan *kakor mogočen hrast, ne more kljubovati zimskemu viharju.* Izgubi moč in postane negotov. V mladosti je hrepenel po dogodkih zunaj domačega zavetja, sedaj pa želi biti od njih čim bolj oddaljen. Lahko si zatiska oči pred svetom in se skriva v hiši kakor dolga, siva miš, v spanju pa je na milost in nemilost prepuščen sanjam. Te niso nič več lepe, čiste, zdaj so moraste velike mačke, ki se igrajo z njim.

V mladosti, jutru našega življenja, v sanjah upodabljamo načrte za prihodnost, strnemo svoje želje in se zatekamo k njim, ustvarjamo si svojo pravljico. Fiktivni svet je poln luči, sinjine, upanja in gotovosti. Če človek te mladostne vznesenosti ne ohrani v kapljici srebrnine, se lahko zgodi, da njegove sanje zaradi grozot, ki jih je videl, in stisk, ki jih je izkusil, postanejo grozljive in moreče, torej vse prej kot pravljične. Ne vem, ali se je temu mogoče upreti. Verjamem pa, da bom svojo mladost vselej nosila v duši, upanje, naj bo še tako nesmiselno in goljufivo, mi bo tudi v temnih nočeh pričaralo privid sinjine.

Valentina Lapuh, 4. b

Aktiv matematike

MATEMATIKA je znanost in umetnost, je rezultat radovednosti in ustvarjalnosti človeškega uma.

Razkriva lepoto in ozadje procesov v naravi. Pomembna je tudi njena vloga podpore ostalim znanostim, zato matematiko srečujemo na večini področij človekovega življenja in ustvarjanja.

Profesorji:

- Gregor Kopinč
- Andrej Podlogar
- Barbara Valentinčič Barlič

Predstavitev predmeta:

- Predmet matematika je eden od temeljnih splošnoizobraževalnih predmetov na gimnaziji, hkrati pa tudi **maturitetni predmet**.
- Pri pouku matematike si dijaki oblikujejo predvsem osnovne matematične pojme in strukture, kritično mišljenje, miselne procese, sposobnosti za ustvarjalno dejavnost, formalna znanja in spretnosti ter spoznajo **praktično uporabnost matematike.**
- Za dijake je pomembno dvoje: na eni strani naj jim pridobljena matematična znanja in zmožnosti, ki jih razvijejo, nudijo stabilno oporo pri mišljenju in odločanju v vsakdanjih življenjskih situacijah in pri učenju ostalih srednješolskih predmetov, po drugi strani pa jim nudijo **temeljno znanje za nadaljnje izobraževanje**.
- Pri **matematičnem krožku** dijake pripravljamo na tekmovanja, z njimi dopolnjujemo in utrjujemo znanje matematike, učimo jih uporabe matematičnih programov itd.
- V 4. letniku v okviru **priprav za maturo** z dijaki ponovimo vsebine osnovne in višje ravni zahtevnosti ter jih s tem dobro pripravimo na maturo, kar kažejo tudi zelo dobri rezultati in uspešen vpis na želene fakultete.

Tekmovanja:

- tekmovanje iz logike (šolsko in državno)
- šolsko tekmovanje iz matematike (Kenguru)
- državno tekmovanje iz matematike
- tekmovanje iz finančne matematike in statistike

Tekmovanje iz logike v šolskem letu 2015/2016:

V letošnjem šolskem letu so bili dijaki naše gimnazije že zelo uspešni na tekmovanju iz logike, saj jih je 43 prejelo bronasto priznanje, 6 pa se jih je uvrstilo na državno tekmovanje, kjer so trije prejeli srebrno priznanje. Na zgornji sliki so tekmovalci med reševanjem nalog šolskega tekmovanja.

Dodatna strokovna pomoč

Z dodatnimi urami matematike dijakom pomagamo, da zapolnijo vrzeli v znanju, ki nastanejo bodisi zaradi prehoda iz osnovne v srednjo šolo bodisi zaradi odsotnosti pri pouku .

Pouk fizike na Gimnaziji Brežice

Učitelja fizike

- Bernard Ivšić
- Zvone Marolt

Predstavitev predmeta

Pri pouku fizike razvijamo dijakovo razumevanje in sposobnost preučevanja naravnih pojavov s področja fizike. Dijaki se postopoma učijo metod, s katerimi preučujemo naravne pojave, jezika, s katerim definiramo fizikalne količine, in uporabe matematike kot orodja za opisovanje naravnih zakonitosti. Dijaki spoznavajo fizikalne zakonitosti delovanja strojev in naprav, s katerimi se srečujemo v vsakdanjem življenju. Pomemben del pouka fizike so tudi fizikalna merjenja, pri katerih dijaki spoznavajo merilne naprave in obdelovanje izmerjenih vrednosti.

Vsi dijaki splošne gimnazije imajo dve uri pouka fizike na teden v prvem, drugem in tretjem letniku. Dijaki, ki se odločijo za fiziko kot izbirni predmet v četrtem letniku, imajo v četrtem letniku štiri ure na teden in zaključijo šolanje na naši šoli z maturitetnim izpitom iz fizike.

Najmanj dve uri fizike na teden sta kot dodatni pouk namenjeni dijakom, ki jih fizika posebej privlači.

Dijaki imajo tudi možnost dopolnilnega pouka oz. dodatne pomoči pri težjih poglavjih in nalogah, ki jih ne znajo sami rešiti.

Tekmovanja iz znanja fizike

Naši dijaki se redno udeležujejo

- tekmovanja iz znanja astronomije,
- tekmovanja iz znanja fizike za prvi letnik srednje šole,
- tekmovanja iz znanja fizike v treh kategorijah za vse štiri letnike srednje šole.

Nekaj zanimivih podatkov si lahko preberete tudi na spletni strani, ki je namenjena pouku fizike na Gimnaziji Brežice *www2.arnes.si/~bivsic/fizika.html*.

Aktiv naravoslovja

PROFESORJI IN LABORANTI:

Mirna Malus, prof.

Pavel Šet, prof.

Nada Mandić, univ. dipl. kem.

Mateja Strnad Zorec, prof.

Danijela Peterkovič, laborantka pri kem. in fiziki

Iris Karalić, laborantka pri biologiji

KROŽKI, TEKMOVANJA, PROJEKTI:

- raziskovalno delo pri biologiji,
- tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni,
- tekmovanje iz znanja biologije,
- kuharski krožek,
- biološki krožek,
- kemijski krožek,
- sodelovanje dijakov na šolskem in državnem tekmovanju iz znanja kemije,
- delo z nadarjenimi dijaki – tabori.

TRŽNICA NA GRAJSKEM DVORIŠČU – krema za roke, krema za telo

KEMIJA – PREDSTAVITEV PREDMETA

Dijakinje in dijaki v gimnaziji nadgrajujejo znanje, ki so ga pridobili pri kemiji v osnovni šoli.

Program:

- 2 uri na teden v 1., 2. in 3. letniku,
- 5 laboratorijskih vaj v vsakem letniku,

- dodatna ura kemije v 3. letniku,
- dodatne 4 ure kemije na teden za dijake, ki v 4. letniku izberejo kemijo kot maturitetni predmet.

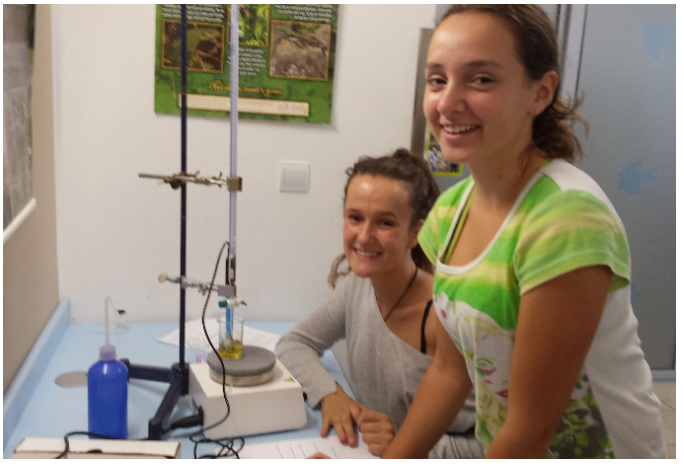

DELAVNICA: Kislinsko-bazna titracija

BIOLOGIJA – PREDSTAVITEV PREDMETA

Pouk biologije je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela.

- Procesne cilje dijaki usvojijo pri teoretičnih urah pouka, laboratorijskih vajah in terenskem delu.
- Osnovni program pouka poteka v prvih treh letnikih za vse dijake enako, dijaki pa se lahko odločijo še za izbirni program, ki ga šola izvede v tretjem letniku.
- V četrtem letniku je pouk namenjen dijakom, ki biologijo izberejo za izbirni maturitetni predmet.

LABORATORIJSKE VAJE PRI POUKU BIOLOGIJE

Biologija v šolskem letu 2015/2016

Pouk biologije je sestavljen iz teoretičnih in praktičnih ur. Procesne cilje praktičnega dela dijaki usvajajo pri urah, sestavljenih iz laboratorijskih vaj in terenskega dela. Osnovni program pouka poteka v prvih treh letnikih za vse dijake, ti pa se lahko odločijo še za izbirni program, ki ga šola izvaja v tretjem letniku. V četrtem letniku je pouk biologije namenjen dijakom, ki biologijo izberejo za maturitetni predmet. Tako dijaki pridobijo znanja, ki jim omogočajo celostno razumevanje življenja, ne glede na njihovo poklicno usmeritev. Pri biologiji pridobijo temelje za razumevanje konceptov življenja, življenjskih procesov in procesov v okolju ter si izoblikujejo pozitiven odnos do narave. Pri tem razvijajo celovito in kritično razmišljanje, zbirajo in obdelujejo podatke ter uporabljajo informacijsko-komunikacijsko tehnologijo, sodelujejo v skupini, predstavljajo lastne ideje in rešitve.

Vsako leto dijake prijavljamo in pripravljamo na tekmovanja iz znanja biologije in znanja o sladkorni bolezni, poznavanja flore ter na tekmovanje iz raziskovalnega dela.

V šolskem letu 2015/2016 je že potekalo tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni. Na šolski ravni se ga je udeležilo 45 dijakov, kar 22 jih je osvojilo bronasto priznanje. Trije najboljši so se lahko udeležili državnega tekmovanja in osvojili 2 zlati in srebrno priznanje.

Aktivno sodelujemo tudi na taboru za nadarjene dijake. Tako smo raziskovali vpliv stresogenih faktorjev na organizem, ugotavljali vzroke, ki vplivajo na spreminjanje količine barvil in fluorescenco rastlin, učinke sekundarnih snovi iz rastlin na kozmetična mazila in njihov vpliv na kožo.

Zavzeto sodelujemo na medpredmetnih ekskurzijah. Vsako leto pripravimo vsaj eno naravoslovno ekskurzijo zunaj meja naše domovine. Dejavna sta tudi dva krožka. Pri biološkem poglabljamo znanje iz biologije in ga prenašamo v prakso, pri kuharskem pa mešamo, kuhamo in degustiramo.

Aktiv učiteljev biologije

Kuharski krožek

Kuharski krožek na naši šoli ima zanimiv začetek. Ko sem pri urah razlagal snov, sem večkrat vpletel način priprave »živih bitij«, o katerih je tekla razlaga; pač po načelu: velik »onepack« potrebuje redno vzdrževanje in servisiranje.

Dijaki so vse glasneje izražali željo po praktičnem preizkusu receptov. In rodil se je kuharski krožek na Gimnaziji Brežice. Zaradi neprimernih prostorov na gimnaziji se je ravnatelj dogovoril za uporabo učilnice za gospodinjstvo na OŠ Brežice. V treh letih in pol se je zvrstilo veliko receptov, ki smo jih bolj ali manj posrečeno spravili na krožnike. Kulinarično potujemo od Slovenije, preko Rusije, Indije, Japonske do Polinezije.

Za pokušino dodajam recept za slovensko jed, ki je lahko glavna ali pa posladek.

Kobariški štruklji (po receptu mame Pepce)

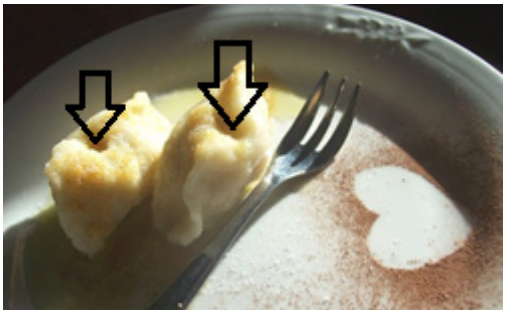

Testo:

- približno 0,6 kg bele moke
- 2 žlici olja
- slan krop, recimo kakih 5–6 dl bo dovolj, sicer pa je odvisno tudi od moke

Nadev:

- 25 dag z mlekom ali smetano poparjenih zmletih orehov
- 15 dag rozin, namočenih v vodi in rumu
- 20 dag na maslu prepraženih drobtin
- 20 dag sladkorja oz. po želji
- nekaj žlic stopljenega masla
- malo cimeta
- nekaj žlic čokolade v prahu (lahko izpustimo)
- limonina lupinica
- 1–2 žlici ruma
- vanilin sladkor

Navedene sestavine zmešamo v nadev, ki mora biti tako gost, da lahko oblikujemo kroglice ali svaljke. Vse količine so približne, ker pač delam »na oko«.

Moko poparimo z vrelim slanim kropom, dodamo žlico ali dve olja ter najprej s kuhalnico, ko se malo ohladi, pa z roko zamešamo testo. Naredimo svaljek, ga razrežemo na enake koščke, jih z roko sploščimo, da dobimo krožce, na katere polagamo nadev, oblikovan v svaljke. Lahko nadevamo tudi z žličko, če nam je lažje. Z dobro pomokanimi rokami štruklje tesno pritisnemo skupaj in zapremo v polkrog oz. naborek. Na sredino vtisnemo s prstom jamico, da dobimo značilno obliko (puščica).

Kuhamo jih v vrelem slanem kropu, voda ne sme vreti, približno 10 minut oz. dokler ne priplavajo na vrh, posodo vmes večkrat rahlo pretresemo. Kuhane dobro odcedimo, zabelimo s stopljenim maslom, v katerem smo zarumenili drobtinice, in posipamo s kristalnim sladkorjem, lahko tudi z mletimi orehi. Mi smo jih polili z medom.

Za kuharski krožek:

Pavel Šet, prof.

Aktiv družboslovja

PREDMETNO PODROČJE: Zgodovina in geografija

PROFESORJI:

Boris Ambrož, Ema Maček, Nataša Šekoranja Špiler, Uroš Škof, Boštjan Špiler

PREDSTAVITEV PREDMETA:

- Zgodovina je gimnazijski družboslovni 4-letni, geografija pa 3-letni predmet.
- Namen pouka zgodovine je spodbujanje radovednosti o življenju ljudi v preteklosti ter sedanjosti in razvijanje sposobnosti boljšega razumevanja značilnosti različnih zgodovinskih obdobij, pojavov, procesov, sprememb in problemov v preteklosti in sedanjosti doma ter po svetu.
- Geografija daje kompleksna znanja, ki mlademu človeku omogočajo razumevanje sodobnih geografskih procesov in pojavov.
- Pouk obeh predmetov poteka v specializiranih učilnicah in na terenu.
- V pouk so vključeni tudi obiski muzejev, razstav in sodelovanje z drugimi zavodi.
- Pri obeh predmetih izvajamo timski pouk.
- V pedagoško delo je vključeno tudi delo z nadarjenimi (udeležba na taborih v Seči).
- Geografija in zgodovina sodelujeta na vseh medpredmetnih ekskurzijah po Sloveniji, zamejstvu in Evropi ter na mednarodnih izmenjavah.

TEKMOVANJA, KROŽKI, PROJEKTI, ZANIMIVOSTI:

- Organiziramo geografski in zgodovinski krožek.
- Vsako leto se dijaki pri obeh predmetih udeležijo šolskih, področnih in državnih tekmovanj iz znanja.
- Med letoma 2006 in 2015 je 12 dijakov na tekmovanjih iz obeh predmetov osvojilo zlato priznanje.
- V letih 2009 in 2013 sta Andreja Hlastan in Jure Deržič dosegla največ točk na maturi iz geografije v državi, leta 2015 pa prav tako Andraž Jene.
- Med letoma 2006 in 2015 so dijaki 10-krat uspešno sodelovali na tekmovanju Evrošola.
- Naši dijaki aktivno sodelujejo v Evrošoli v Evropskem parlamentu v Strasbourgu.
- Sodelujemo v projektu Unescova šola, v okviru katerega tudi obeležujemo svetovne spominske dni; v projektu Pozor(!)ni na okolje ter Erasmus+.
- Uspešni smo bili na tekmovanju za Gosarjevo nagrado, kjer je Andreja Kovačič dobila zlato priznanje.
- Dijaki so aktivni pri raziskovalnem delu na področju zgodovine.
- Naši dijaki so bili nagrajeni na mednarodnem likovno-zgodovinskem natečaju ob 440-letnici hrvaško-slovenskega kmečkega upora.

Strokovna zgodovinska ekskurzija na Primorsko za dijake, ki imajo zgodovino na maturi (obe fotografiji)

PSIHOLOGIJA

Psihologija je veda, ki preučuje človekove duševne procese, vedenje in osebnost. Ukvarja se s tem, kako razmišljamo in dojemamo svet okoli sebe, raziskuje spomin, čustvovanje, motivacijo, medosebne odnose in pripomore k razumevanju dejavnikov, ki nas izoblikujejo v to, kar smo. Psihologijo dijaki spoznajo v drugem letniku (2 uri na teden), lahko pa si jo izberejo tudi za maturo (6 ur na teden).

Suzana Mikelj, prof.

SOCIOLOGIJA

Sociologija je znanost ali veda, ki se sistematično ukvarja s preučevanjem družbe, družbenega življenja in z življenjem posameznika v družbi.
Raziskuje torej vsa področja družbenega življenja ljudi in se sprašuje o smislu ter sestavi družbenega delovanja, poleg tega pa se ukvarja tudi s socialnimi strukturami, delom, spolom, množičnimi mediji, migracijami, družbeno neenakostjo, odklonskostjo, zdravjem … S predmetom se dijaki seznanijo v tretjem letniku (70 ur), lahko pa sociologija postane tudi izbirni maturitetni predmet v četrtem letniku (210 ur).

Mag. Nina Harapin

FILOZOFIJA

S filozofijo se dijaki srečajo v 4. letniku. Predmet obsega 70 ur, kar pomeni, da je filozofija na urniku dvakrat tedensko Pri pouku iščemo odgovore na velika filozofska vprašanja, kot so: Kdo sem? Zakaj smo tu? Kaj lahko vem? Kako naj ravnam, kadar sem soočen z moralno dilemo? Pri pouku filozofije beremo različna besedila, gledamo filme in se veliko pogovarjamo. Razvijamo kritično mišljenje, ne samo zaradi njegove instrumentalne vrednosti, ampak tudi intrinzične, kritično mišljenje je namreč človekova drža do življenja.

Nina Iskra, prof.

Gibko TV

Na Gimnaziji Brežice že tretje leto aktivno deluje ekipa Gibko-TV, ki spremlja vse dogodke in uspehe naših dijakov. Učimo se novinarskih veščin, montiranja, snemanja ter vodenja. Res je, da kot popolni amaterji sprva nismo bili vešči vseh spretnosti, ki so potrebne za ustvarjanje tovrstnih zadev, a sčasoma smo se prav vsi dobro podkovali, saj nas šola že od vsega začetka izjemno podpira in spodbuja. Priskrbela nam je novo snemalno opremo, ki smo je bili še posebej veseli. Oddajo Gibko TV, ki je rezultat našega dela, si lahko ogledate na spletni strani Gimnazije Brežice pod rubriko Gibko TV.

Ekipo sestavljamo: Kaja Nakani, Žana Florjanič Baronik, Matic Ilc, Katja Škoda, Katja Pinterič, Gala Margita Štiglič, Julija Laznik in profesorica Nina Harapin.

Še vedno pa ni prepozno za kogar koli izmed vas, ki bi se želel pridružiti naši ekipi, saj vedno z veseljem sprejmemo nove nadobudneže.

Ekipa Gibko TV

Aktiv tujih jezikov

ANGLEŠČINA, NEMŠČINA, FRANCOŠČINA

PROFESORICE:

Angleščina:
Karmen Jaklič, Mateja Raušl, Romana Robek Cerjak,
Jana Krmpotič (porodniški dopust)

Nemščina:
Renata Gavranič, Zlata Hribernik. Simona Tusun

Francoščina:
Zdenka Vižintin

TEKMOVANJA, KROŽKI, PROJEKTI:

– dopolnilni pouk angleščine za 1. in 2. letnik,

– angleška bralna značka – Oxford Bookworms, Epi Reading Badge,

– šolsko tekmovanje iz angleškega jezika za dijake 3. letnika in priprava na državno tekmovanje,

– šolsko tekmovanje iz angleškega jezika za dijake 2. letnika in priprava na državno tekmovanje,

– prevajalsko tekmovanje Juvenes Translatores,

– European online English language competition Best In English,

– priprava na državno tekmovanje iz nemščine za dijake 3. letnika,

– priprava na državno tekmovanje iz nemščine za dijake 2. letnika,

– nemška bralna značka Pfiffikus,

– dopolnilni pouk nemščine.

PREDSTAVITEV PREDMETOV:

Cilj poučevanja tujih jezikov je razvijanje jezikovnih zmožnosti in pripravljanje dijakov na stike z drugimi kulturami.

Angleščina:

1., 2. in 3. letnik po 3 šolske ure,

4. letnik splošne gimnazije po 4 ure, ekonomska gimnazija po 3 šolske ure

(1 ura v 4. letniku je namenjena književnosti).

To learn a language is to have one more window from which to look at the world.
Chinese proverb

Nemščina in **francoščina:**

kot 2. tuji jezik – nemščina ali francoščina, od 1. do 4. letnika, 3 ure tedensko,

kot 3. tuji jezik – nemščina ali francoščina, izbirni predmet v 2. in 3. letniku, 3 ure tedensko.

Je mehr Sprachen du sprichst, *Plus tu connais de langues,*

desto mehr bist du Mensch! *plus tu es humain!*

(Več jezikov znaš, več veljaš.)

Ekskurzija v Berlin

Predmet likovna umetnost na Gimnaziji Brežice

Gimnazijski predmet likovna umetnost tvorijo področja likovna teorija, umetnostna zgodovina in likovno snovanje. Njegova celota sloni na teoretičnem in praktičnem delu in ni maturitetni predmet. S poukom ob sodobnih računalniških projekcijah ter s praktičnim delom dijake izobražujemo, vzgajamo, likovno razvajamo in gojimo njihovo ustvarjalnost. Trudimo se jim vsaditi in globoko vkoreniniti nekatera prepotrebna likovna strokovna znanja in veščine ter estetiko in kritičnost v širšem in konkretnem smislu.

V okviru šolskih obveznih izbirnih vsebin prirejamo različne kulturne dejavnosti in obiskujemo pomembne razstave. Trudimo se, da bi vsak brežiški gimnazijec v Ljubljani vsaj enkrat obiskal tako Narodno kot Moderno galerijo in tako dobil celostni vpogled v našo nacionalno likovno umetnost.

V prosti izbiri pa delujeta likovni ustvarjalni in drugič tudi likovni muzejski krožek. Prvi združuje individualno ustvarjalnost in izobraževanje za likovni študij, drugi pa estetiko in svetovljanstvo z obiskom razstav tudi v tujini. Krožka se smiselno povezujeta tudi z delom likovne sekcije Kulturno-umetniškega društva Franjo Stiplovšek Gimnazije Brežice.

Sodelujemo v razpisanih in objavljenih občinskih, regijskih, državnih ter evropskih natečajih. Aktivno smo vpeti v šolsko ter ožje in širše okolje. Kujemo mednarodno sodelovanje in smo aktivni sotvorci dveletnega evropskega projekta šestih držav United colours of creativity 2014–2016 v okviru Erasmus+ KA2. Tako smo z lutkami delovno obiskali Romunijo, jeseni 2015 gostili slikarsko srečanje Artventures, odpravljamo pa se še na glasbeno Portugalsko in v papirno-oblikovalsko Estonijo. Skrbimo tudi za podobo gimnazijskega glasila GIB in še kaj.

Od leta 2013 v naši GIGA gimnazijski galeriji izvajamo javno galerijsko dejavnost z letno tremi razstavami profesionalnih likovnih ustvarjalcev – naših bivših maturantov in danes vidnih avtorjev – ter s prikazi dosežkov posameznih aktualnih dijakov.

Ponašamo se, da so iz naših klopi izšli številni likovni strokovnjaki, ljubitelji in občutljivi likovni sladokusci. Sloves našega gimnazijskega likovnega šolanja smo tradicionalno ponesli daleč zunaj naših meja, te likovne vibracije pa želimo še okrepiti.

Profesor in mentor:

Alojz Konec, akad. slik.

Glasba je del človekovega življenja

Glasba je del človekovega življenja, njegova spremljevalka, je pravica in potreba vsakogar. Poznavanje in razumevanje glasbene umetnosti dijaku omogoča, da z izvajanjem, poslušanjem, ustvarjanjem in poustvarjanjem razvija vrednote in lastno identiteto. Predmet glasba v gimnaziji nadgrajuje poznavanje in poglabljanje glasbenih znanj ter oblikuje dijakovo estetsko občutljivost in vrednotenje v glasbeni umetnosti. Izbrane vsebine ustrezajo splošni in glasbeni inteligenci dijakov. Vsebine in dejavnosti spodbujajo dijake, da kritično vrednotijo glasbo in jo upoštevajo kot spremljevalko v različnih življenjskih situacijah.

Glasbeno se lahko dijaki udejstvujejo na več področjih. Prepevanje v mešanem mladinskem zboru je oblika druženja, namenjena dijakom, ki jih ta dejavnost veseli, hkrati pa razvija pevske sposobnosti vsakega pevca, omogoča dijakom spoznavanje zborovskega večglasnega petja in zborovske literature. Instrumentalisti se lahko pokažejo na mnogih prireditvah kot solisti, sodelujoči v manjših zasedbah, projektno pa tudi v orkestru.

Dejan Jerončič, prof.

Aktiv ekonomskih predmetov in informatike

Učitelji:

Irena Papac, prof., mag. Gregor Horžen, Tea Habinc, prof.

Tekmovanja, krožki, projekti:

- ♥ državno tekmovanje Banke Slovenije,
- ♥ državno tekmovanje iz znanja ekonomije,
- ♥ državno tekmovanje Start Up,
- ♥ ekskurzije v ugledna podjetja in na sejme,
- ♥ obiski uspešnih podjetnikov,
- ♥ tržne raziskave, slovensko-nemška izmenjava,
- ♥ Unescov dobrodelni ples – dijaška podjetja,
- ♥ Fakultete se predstavijo – delavnice,
- ♥ delo z nadarjenimi dijaki – tabori,
- ♥ ACM-tekmovanja –+ Bober .

KREATIVNO PODJETNIŠTVO – IZBIRNI PREDMET v 2. letniku

Kreativno podjetništvo razvija komunikacijske veščine, iznajdljivost, prilagajanje različnim okoliščinam, omogoča izražanje kreativnosti dijakov, razvija podjetne in vodstvene lastnosti, omogoča razvojno-raziskovalno projektno delo in spodbuja timsko delo v dijaškem podjetju.

Pouk:

- ♥ ure na teden: 2 v drugem letniku,
- ♥ zanimivo: dijaško podjetje,
- ♥ več: http://podgib.weebly.com/

EKONOMIJA – IZBIRNI PREDMET v 3. letniku

Ekonomija pojasnjuje vsakodnevno poslovno življenje ljudi, razlaga tržne zakonitosti sodobne družbe, razvija zavest o varčnem ravnanju ljudi v življenju, analizira temeljne gospodarske povezave in argumentira odločitve ekonomske politike za napredek v družbi.

Pouk:

- ♥ ure na teden: 2 v tretjem letniku,
- ♥ ure na teden: 4 v četrtem letniku za maturante, ki bodo opravljali splošno maturo iz ekonomije,
- ♥ več: http://ekogib.weebly.com/

INFORMATIKA

Predmet se izvaja v prvem in drugem letniku ter v četrtem letniku kot izbirni predmet na maturi.

V prvem letniku je informatika na predmetniku vseh oddelkov v obsegu 70 ur letno oz. 2 uri na teden.

V drugem letniku se informatika izvaja kot izbirni predmet. Dijaki, ki jo izberejo, imajo 2 uri na teden informatiko.

Tisti dijaki, ki imajo informatiko v drugem letniku kot izbirni predmet, jo lahko v 4. letniku izberejo kot maturitetni predmet. To pomeni, da imajo informatiko v četrtem letniku 4 ure na teden.

Informatika je splošnoizobraževalni predmet, pri katerem se teorija poznavanja in razumevanja osnovnih zakonitosti informatike prepleta z metodami neposrednega iskanja, zbiranja, hranjenja, vrednotenja, obdelave in uporabe podatkov z digitalno tehnologijo z namenom oblikovanja relevantnih informacij za dograjevanje lastnega znanja in za njegovo predstavitev oziroma posredovanje drugim. Predmet dijakom odpira možnost, da sistematično razvijajo digitalno kompetenco, ki je nujna za razumevanje digitalne tehnologije in procesov ter kakovostno uporabo te tehnologije z namenom omogočiti dijakom uspešen študij na univerzi in orientacijo za nadaljnje življenje.

Aktiv športne vzgoje

Cilj športne vzgoje pri mladostnikih je usposobiti mlade, da sprejemajo šport kot vrednoto in kulturno samoumevnost v vseh življenjskih obdobjih, seznaniti jih s čim več športnimi zvrstmi, z zakonitostmi športne vadbe, vplivi športa na organizem, intenzivnejšo vadbo v določeni športni zvrsti, rednim spremljanjem razvoja mladostnikovih telesnih značilnosti in sposobnosti ter jih naučiti samostojnosti pri načrtovanju vadbe. Mladostnik naj bi znal tudi kritično presojati različne negativne pojave v športu (prepovedana poživila – doping, manipulacija s športniki, zvezdništvo, trženje).

Športna vzgoja vzgaja in uči o športu skozi šport in za šport.

»Delo (športna aktivnost) je najboljši zdravnik, ki nam ga je dala narava, in je za človeško srečo odločilnega pomena.« (Klavdij Galen)

Gimnazija Brežice je ena redkih srednjih šol z bogato športno tradicijo. Člani aktiva športne vzgoje – Boris Kuzmin, Zdenka Senica Grubič, Elica Tomše, Gregor Avsec in Sandi Rašović – negujemo športno usmeritev šole in jo nenehno nadgrajujemo ter izpopolnjujemo.

Poslanstvo športa uresničujemo pri urah športne vzgoje, v športnih krožkih, na treningih, šolskih športnih tekmovanjih, športnih dnevih, v zimskih šolah v naravi, na športnih taborih in srečanjih, plavalnih tečajih, pri sodelovanju s športnimi klubi, šolami, z vrtci …

Športne aktivnosti izvajamo v naravi, v novi šolski športni dvorani, na dveh zunanjih igriščih, atletskem stadionu, v atletskem balonu, športni dvorani v Brežicah, na fitnesu, v brežiškem nogometnem parku, na teniških igriščih, v Termah Čatež …

»Kdor se ukvarja s športom, bogati svoje življenje, hkrati pa skrbi za svoje zdravje.« (Drago Ulaga)

Dijaki naše šole se udeležujejo vseh razpisanih šolskih športnih tekmovanj in ostalih rekreativnih prireditev (Ljubljanski maraton, Unescove športne aktivnosti, turnirji, humanitarne športne aktivnosti …) ter dosegajo odlične rezultate v vseh športnih zvrsteh.

V zadnjih letih posvečamo še dodatno pozornost aktivnim, vrhunskim športnikom dijakom z dodatno ponudbo ur športne vzgoje, vsebin in prilagoditev učnega procesa v športni skupini oddelkov, ki deluje po smernicah klasičnih športnih oddelkov (šest ur športne vzgoje – 90-minutni jutranji treningi, e-gradiva, e-pridobivanje ocen, dodatna individualna pomoč, dodatni roki pridobivanja ocen, usklajevanje učnih obveznosti in trenažnih procesov ter tekem, sodelovanje s trenerji, klubi, rehabilitacija po poškodbi, preprečevanje poškodb, športna masaža, izobraževanje iz športne prehrane, teorije treniranja, dodatne prilagoditve za vrhunske športnike ...).

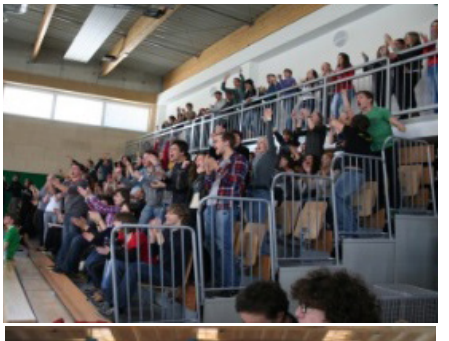

World Schools Championship Futsal 2016

Porec - Croatia

03/04/2016 - 10/04/2016

Gimnazija Brežice zastopa Slovenijo na svetovnem srednješolskem prvenstvu v futsalu – dijaki

Next ISF World Schools Championship Volleyball 2016

will take place in Belgrade, Serbia probably from 25th of June to 3rd of July.

Gimnazija Brežice zastopa Slovenijo na svetovnem srednješolskem prvenstvu v odbojki za dijakinje.

WORLD SCHOOLS
CHAMPIONSHIP VOLLEYBALL
25.06. - 03.07.2016.
Belgrade - Serbia

Gimnazijski hodniki na prepihu desetletij

Leto 2015 bi lahko označili kot leto mnogih jubilejev. Tako letos med drugim obeležujemo: 800-letnico Velike listine svoboščin, 500-letnico velikega slovenskega kmečkega upora, 200-letnico dunajskega kongresa, 100-letnico začetka soške fronte, 70-letnico konca druge svetovne vojne in ustanovitve OZN, 25-letnico prvih demokratičnih in večstrankarskih volitev v Sloveniji ter prav tako 25-letnico plebiscita o osamosvojitvi Slovenije. To leto pa je posebno tudi za Gimnazijo Brežice, najstarejšo srednjo šolo v Posavju, saj praznuje 70 let svojega obstoja. Čeprav te dni obeležujemo častitljivo obletnico slovenske gimnazije v Brežicah, pa je vendarle potrebno poudariti, da ima izobraževanje v prostorih te ustanove mnogo daljšo tradicijo, saj so s šolanjem dečkov leta 1668 v brežiškem frančiškanskem samostanu pričeli menihi. Prav tako je bil v omenjenem poslopju od leta 1733 organiziran visokošolski študij teologije. Tudi večina medvojnih učiteljev iz brežiške meščanske šole je po 2. svetovni vojni svoje poslanstvo nadaljevala na Gimnaziji Brežice.

Med 2. svetovno. vojno, ko je Brežice zavzel nemški okupator, so že leta 1941 izgnali frančiškane iz samostana. V naslednjem letu pa so poslopje preuredili in mu spremenili namembnost za potrebe novoustanovljene nemške gimnazije. Istočasno so porušili samostanko cerkev sv. Antona Padovanskega. Nemci so v šolskem letu 1942/43 organizirali osemrazredno nemško gimnazijo. Šolo so uradno poimenovali po nemškem pesniku iz 19. stol., tudi Prešernovem prijatelju, ki je živel na gradu Leskovec pri Krškem (Šrajbarski turn), Aleksandru Auerspergu s psevdonimom Anastasius Grün. Tako se je šola uradno imenovala Anastasius Grün – Überschule für Jungen Rann. Nemška gimnazija je bila zelo dobro opremljena z učili, npr. s kinoprojektorji, z mikroskopi, računali, bogato knjižnico z nemško literaturo idr. Akademsko dobro izobražen profesorski zbor, saj so profesorji povečini nosili nazive doktorji znanosti, so sestavljali Nemci iz Rajha, ki so govorili izključno nemško. Dijaki so bili pretežno Slovenci, nekaj je bilo kočevarskih otrok, katerih starši so bili naseljeni v domovih slovenskih izgnancev. K pouku so prihajali iz Posavja, Zasavja, Celja in celo Maribora. Vozili so se z vlaki ali pa živeli v nemškem dijaškem domu v Brezini. V tej gimnaziji je bil učni in občevalni jezik izključno nemški, raba slovenskega jezika je bila strogo prepovedana. Predmetnik je zajemal srednješolske predmete, brez verouka in filozofije ter seveda slovenščine. Zadnja matura v nemški gimnaziji je bila opravljena marca 1945.

Že pred vojno je v zavesti Brežičanov rasla želja po ustanovitvi gimnazije, ki bi dijakom omogočila nadaljnje šolanje na visokošolskih zavodih. Nemci so po vojni morali zapustiti funkcionalno urejeno stavbo z vso opremo in kakovostnimi, bogatimi, za tiste čase sodobnimi učili. Tako sta se že na zasedanju SNOS v Črnomlju leta 1944 za vzpostavitev slovenske gimnazije v Brežicah zavzela Viktor Merc in književnik Viktor Smolej. Predlog je naletel na odobravanje.

Predhodno znanje dijakov je bilo zaradi vojne zelo različno. Nekateri so izgubili povezavo z rednim predvojnim izobraževanjem, drugi so se zaradi okupacije in izgona šolali v nemških, hrvaških in srbskih šolah. Tako sta takoj po osvoboditvi leta 1945 tedanja referenta na Ministrstvu za prosveto Jaka Dernač in Slavko Župevc spodbudila predvojne prosvetne delavce k organizaciji pripravljalnih tečajev za vpis v gimnazijo v Brežicah. Sprejemne, dopolnilne in nostrifikacijske izpite je vodila komisija, ki ji je predsedovala delegatka Ministrstva za prosveto LRS Hermina Grgič. Izpiti so potekali iz poznavanja snovi slovenščine, zemljepisa, zgodovine, s poudarkom na zgodovini NOB. Izpitov so se udeleževali tudi dijaki, ki so želeli pridobiti nostrifikacijo spričeval prej končanih izobraževanj. Tečaji so se izvajali poleti, izpiti pa so večinoma potekali septembra 1945 in tudi še v naslednjih letih. Po uspešno opravljenih izpitih se je kandidat lahko vpisal v 5. razred gimnazije.

Tedanje Ministrstvo za prosveto je 8. 9. 1945 ustanovilo samostojno gimnazijo v Brežicah, ki je prevzela prostore in opremo predhodne nemške gimnazije. Šola je čez mesec dni, 15. 10. 1945, pričela s poukom. Izvajati se je začelo izobraževanje v osemletni gimnaziji. V prvem letu je bilo v šolo vpisanih 246 dijakov, ki so bili razporejeni v sedem oddelkov. Štirim letom nižje gimnazije so sledili mala matura in nato še štiri leta nadaljevanja šolanja na višji gimnaziji, ki so jo dijaki zaključili z (veliko) maturo.

Nova, majhna gimnazija na vzhodnem obrobju Slovenije si je kljub vsem začetnim težavam že konec 40. let utrdila svojo prepoznavnost v širšem slovenskem prostoru. Navdušeni dijaki so dosegali priznanja na športnih in kulturnih prireditvah, opazni so bili na lokalnih, republiških in zveznih jugoslovanskih mladinskih delovnih brigadirskih akcijah. Mladinska organizacija brežiške gimnazije je bila leta 1947 razglašena za drugo najboljšo med srednjimi šolami v Sloveniji. Dijaki so pripravljali tudi prispevke za prvo šolsko literarno glasilo Paradajz. Organizirali so brigado za pobiranje koloradskih hroščev na Krškem polju, obnovili pešpot do železniške postaje, prepleskali gimnazijske prostore, ob gimnaziji prostovoljno zgradili telovadni stadion ipd. Prvih 27 maturantov brežiške gimnazije je maturiralo v šolskem letu 1948/49.

V 50. in 60. letih je število znanja željnih dijakov zelo hitro naraščalo. Šolo sta začela pestiti prostorska stiska in kadrovsko pomanjkanje. Pouk se je izvajal v dopoldanski in popoldanski izmeni. Kabinete so spreminjali v učilnice. Velika motiviranost in iznajdljivost tako dijakov kakor tudi profesorjev sta omogočili, da se je Gimnazija Brežice, ne glede na težave, razvila v ugleden in vsesplošno priznan vzgojno-izobraževalni zavod Spodnjega Posavja. Vendar pa je bil gimnazijski program pogosto na udaru različnih šolskih reform. Ena takih se je zgodila leta 1958, ko je bila v republiki uvedena 8-letna osnovna šola, gimnazija pa se je tako spremenila v 4-letno izobraževalno ustanovo (prejšnja višja gimnazija).

Po zaslugi tedanje oblasti Ljudske občine Brežice so po mnogih prošnjah leta 1964 pričeli z gradnjo prizidka. Dve leti pozneje (24. 10. 1966) so k šolskemu objektu dozidali nov gimnazijski trakt in adaptirali staro samostansko zgradbo. Tako je bil pouk s pridobitvijo novih prostorov, predvsem naravoslovnih laboratorijskih učilnic, še bolj kakovosten. Še zmeraj pa gimnazija ni imela telovadnice in sodobnih zunanjih športnih igrišč. Pred dijaški vhod v stavbo je bil leta 1966 postavljen Batičev bronasti kip »Suzana«, ki okolico šole krasi še danes. Leta 1967 so se gimnazijci sami lotili izgradnje šolskega športnega igrišča, ki je bilo predano namenu ob dnevu mladosti 1968. Prav tako pa se je začelo zbiranje finančnih sredstev za izgradnjo težko pričakovane

telovadnice, ki je bila dograjena leta 1975.

V 70. letih je razvoj srednjega šolstva na Slovenskem zaznamovala reforma združevanja srednjih šol v centre. Tako je leta 1972 prišlo do združitve gimnazije, trgovske šole in dijaškega doma v zavod Šolski center Brežice. Nov udarec za gimnazijski program pa se je zgodil v šolskem letu 1975/76, ko je bilo uvedeno t. i. usmerjeno izobraževanje. Tako se je moral enoten gimnazijski izobraževalni program razcepiti na naravoslovno-matematično, družboslovno-jezikovno in pedagoško smer oz. oddelke. Konec 70. so bili v ŠC odprti oddelki ekonomsko-komercialnega tehnika. Polni naziv šole je bil odtlej Srednja ekonomska, naravoslovno-matematična in pedagoško-družboslovna šola Brežice.

Nadaljevale so se številne reforme, ki so prinesle materialne in kadrovske težave. Število dijakov v vseh programih je naraščalo, kar je ponovno vodilo v prostorske težave.

Po ukinitvi usmerjenega izobraževanja pa je bil v razvoju gimnazije postavljen nov mejnik, saj je bila v šolskem letu 1994/95 uvedena matura, kakršno poznamo še danes. Po uspešno zaključenem 4. letniku morajo vsi dijaki opraviti pretežno eksterni petpredmetni maturitetni izpit. V vseh dvajsetih letih, odkar je uvedena matura, dijaki Gimnazije Brežice dosegajo zelo dobre rezultate. To vsako leto znova dokazujejo tudi zlati maturantje, ki dobijo spričevalo s pohvalo ter se uvrščajo med najboljše v Sloveniji.

Po večletnih organizacijskih oblikah v kombinaciji z ekonomsko in trgovsko šolo je v šolskem letu 1998/1999 ponovno zaživela Gimnazija Brežice kot samostojni zavod. Srednja ekonomska in trgovska šola je postala samostojna ustanova v novoizgrajenem objektu. Gimnazija Brežice pa je poleg obstoječega splošnega gimnazijskega programa pridobila tudi program ekonomske gimnazije. Naziv izobraževalnega zavoda je od tedaj Gimnazija Brežice.

V letih samostojne Slovenije šolsko življenje bogatijo proslave, imenovane BAG, gledališke igre v izvedbi šolskih dramskih skupin, obiski različnih predstav (gledaliških, baletnih, glasbenih …) v drugih slovenskih kulturnih ustanovah. V okviru KUD Franjo Stiplovšek se med drugim vrstijo likovne razstave dijakov, nastopi šolskega pevskega zbora, kulturni dnevi in proslave. Šola organizira najrazličnejše tabore, eno- in večdnevne ekskurzije po domovini in tujini, športne aktivnosti ter številne interesne dejavnosti. Dijaki dosegajo zavidljive uspehe na tekmovanjih iz znanja na mnogih predmetnih področjih, tako na državni kakor meddržavni ravni. Uspešni so pri raziskovalnih nalogah. Šolski utrip skušajo dijaki ujeti v časopisu GIB (Glasilo Gimnazije Brežice), ki neprekinjeno izhaja od leta 1998.

Na prelomu novega tisočletja se je šola vključila v evropske in globalne tokove. Gimnazija Brežice je postala članica svetovne Unescove mreže šol, sodelovala je v šolskih projektih Evropske skupnosti in Sveta Evrope, v projektih Comenius in Erasmus. Začele so se vsakoletne ustaljene mednarodne izmenjave dijakov s šolami iz Francije, Nemčije, Srbije, Italije, Hrvaške, Moldavije in Finske. Prav tako so na šoli poučevali tuji gostujoči učitelji iz ZDA, Švedske, Češke, Velike Britanije, Moldavije in Estonije. Uvajali so se timski in medpredmetni pouk ter modernejše metode in oblike poučevanja. Spreminjali so se tudi učni načrti in maturitetni katalogi.

Leta 2002 so delavci in dijaki šole prejeli oktobrsko nagrado Občine Brežice za dosežke na področju vzgojno-izobraževalnega dela in za izjemne dosežke dijakov na najrazličnejših področjih. V šolskem letu 2004/2005 je brežiška gimnazija kot ena izmed 14 slovenskih gimnazij pričela z izvajanjem programa evropskega oddelka. Od 2013/14 pa uvaja program športnih oddelkov.

Zaradi prostorske stiske in slabših delovnih pogojev, ki so oteževali izvajanje in uresničevanje optimalnih pričakovanj sodobnega pouka, so od srede 90. let prejšnjega stoletja potekala mnoga trda pogajanja med vodstvom šole in ministrstvom za pridobitev novih šolskih prostorov. Želje in projekti so se uresničili leta 2013, ko se je pouk pričel izvajati v učilnicah novega prizidka in urejenega podstrešja. Šola je pridobila tudi novo športno dvorano, jedilnico, garderobe in prostorno knjižnico. Prav tako pa sta bila adaptirana oba starejša objekta. Lepo je urejena tudi okolica šole.

Preteklost Gimnazije Brežice je bila zelo dinamična in raznolika, polna bolj ali manj predvidljivih in željenih dogodkov. V vsej svoji zgodovini zgledno opravlja svoje poslanstvo in ostaja neločljivo povezana z lokalnim okoljem, v katerega je umeščena. V današnjem času pa se ne uveljavlja zgolj na slovenski ravni, temveč odseva tudi preko meja v evropskem prostoru. Delo na gimnaziji je zazrto v prihodnost. Gimnazija Brežice si prizadeva generacije svojih dijakov oplemenititi ne le s splošnim znanjem, ki je temelj za nadaljnje šolanje, temveč jih tudi vzgojno in kulturno osvešča, jih navaja na samostojno in kritično mišljenje, svobodo misli, demokratični dialog in toleranco.

Nataša Šekoranja Špiler, prof. zgodovine in geografije

Križanka

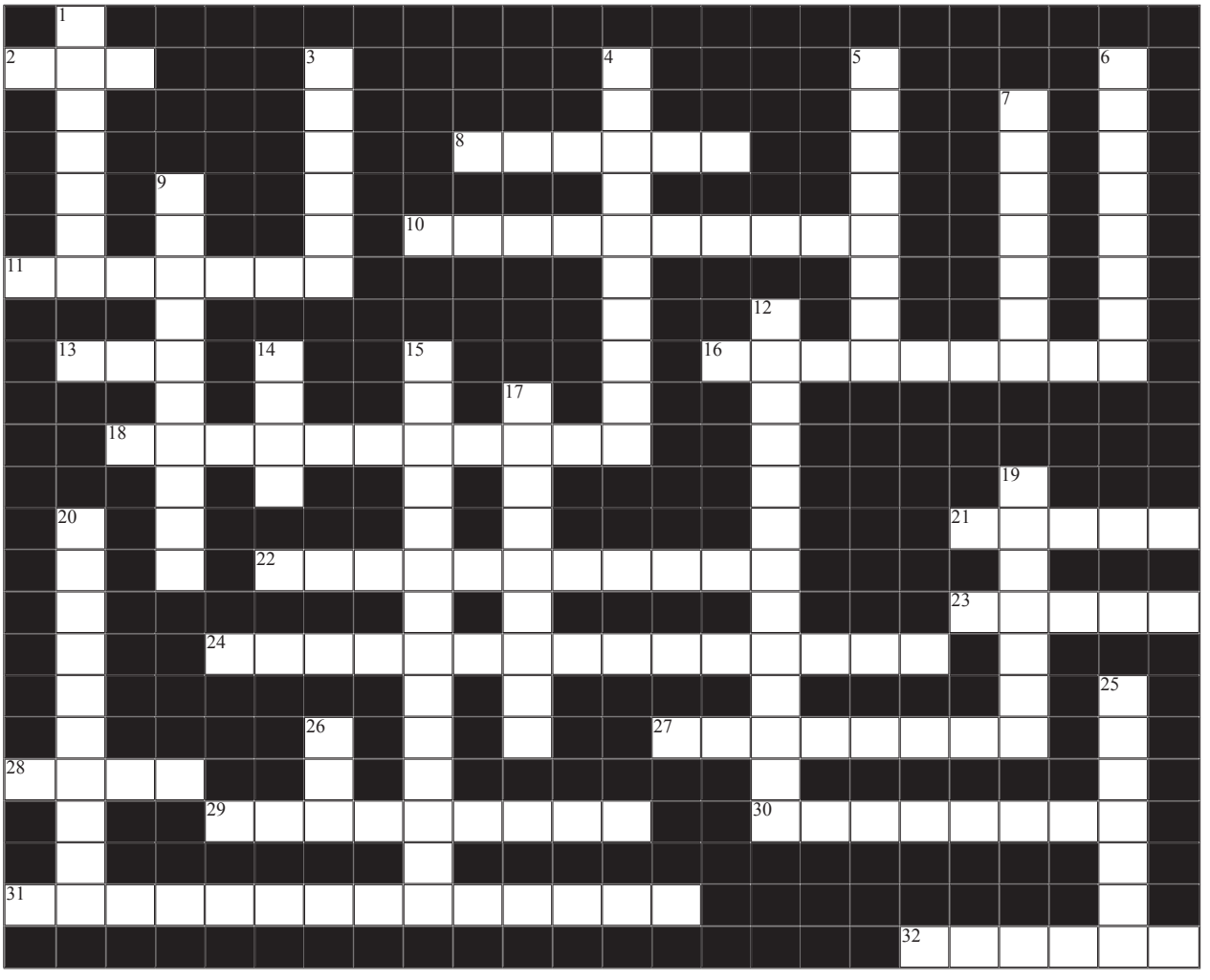

VODORAVNO

2. SLOVANSKI VLADARSKI NASLOV
8. MORSKA KRAVA
10. DREVO SVETA V NORDIJSKI MITOLOGIJI
11. ZDRAVNIK SPECIALIST ZA OČESNE BOLEZNI
13. ŽENSKI PRINCIP KITAJSKE FILOZOFIJE
16. VERSKI POGLAVAR LAMAIZMA
18. NEKDANJA EVROPSKA DRŽAVA
21. TRADICIONALNA ZVRST JAPONSKE POEZIJE
22. SOOBČUTENJE
23. NASLEDNIK MOHAMEDA
24. POLARNI SIJ NA PODROČJU ANTARKTIKE
27. ZLITINA BAKRA IN CINKA
28. AMATER
29. IZGANJALEC HUDIČA ALI ZLOBNIH DUHOV
30. VZTRAJNOST (V FIZIKI)
31. URADNI JEZIK ŠVICE
32. RIMSKO IME ZA AJDOVŠČINO

NAVPIČNO

1. TIHI OCEAN
3. SOL BROMOVE KISLINE
4. ZEMLJEPIS
5. SLOVANSKA PISAVA
6. GLASOSLOVJE
7. GRŠKA BOGINJA DOMAČEGA OGNJIŠČA
9. PRVI PREDSEDNIK REPUBLIKE SLOVENIJE
12. MOHANDAS KARAMČAND
14. GRŠKI BASNOPISEC
15. NAJVEČJI SLOVENSKI PESNIK
17. GLAVNO MESTO LAOSA
19. IGRA S KARTAMI
20. OSNOVNA RAČUNSKA OPERACIJA
25. MRTVO TELO, MRLIČ
26. ČETRTA DIMENZIJA

Nadja Bostič, 4. b

Sudoku

V prazna polja vpisujte števila od 1 do 9 tako, da se posamezno število v vsaki vrsti, vsakem stolpcu in vsakem od manjših kvadratov pojavi samo enkrat.

lahek

		1			2			6
9		2						3
4	6		5		3	9		7
5	7		3	2				8
8	1				6			
	4	6				7		
6	2				7		5	
	9			3	5			
	8		2			4		1

Vir: http://www.sudokupuzzler.com

težji

			7			8	1	
		6					3	5
5				4				2
			2			1		
		5		1			7	3
9			6					8
		1				2		
4		9		6				7
	3	8	9			5	4	

Vir: http://www.sudokupuzzler.com

srednji

6		9		3		2		
	7						6	
	1		7			9		5
5	8	4					1	
		1			4	8	9	
	9	6			1			4
1	6			4	2		5	9
				7		4		
			6	5		1	3	

Vir: http://www.sudokupuzzler.com
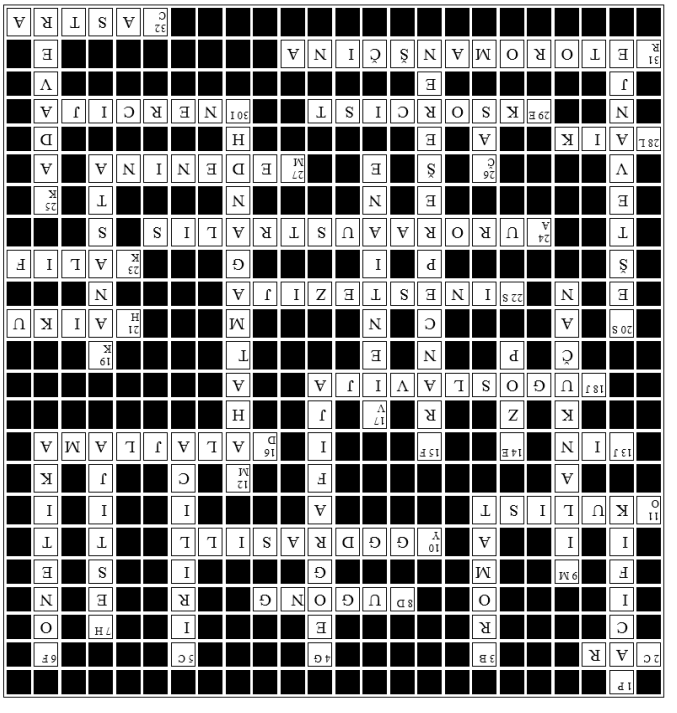
Rešitev križanke